

به نام خدا

ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان برقی

کمیته آموزش سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران

عنوان و نام پدیدآور: ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان برقی / کمیته آموزش سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران
چاپ و نشر: انتشارات سهیل کوشای، تهران مرکز آموزش عالی علمی-کاربردی شرکت صنعتی کوشای (واحد تهران)
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۶۸۱-۱۴-۵
شماره کتابشناسی ملی: ۴۵۲۷۵۴۰
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: ایمنی آسانسور و پلکان برقی
شناسه افزوده: آرتا پژوهش کاوه
شناسه افزوده: مرکز آموزش عالی علمی-کاربردی شرکت صنعتی کوشای (واحد تهران)، انتشارات سهیل کوشای
رده بندی کنگره: ۱۳۹۵/الف/۱۳۷۰
ردیه بندی دیوبی: ۶۲۱/۸۷۷

ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان برقی

نویسنده‌گان: گروه نویسنده‌گان و مؤلفین (کمیته آموزش سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران)
ویراستاران علمی: شهرام مردمی، امیر حسین یاسان، مجید رمضانی، ابوذر مؤمنی
مشاور و ویراستار ادبی: سهراب دنیا بیگی
تایپ و طراحی: عادل حاتمی زمانی
صفحه آرایی: آبرنگ خیال
نوبت چاپ: اول (زمستان ۹۵) قطع: رقعي
شماره‌گان: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۱۸۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۶۸۱-۱۴-۵
مرکز پخش: سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران
تلفن: ۴۴۲۷۳۰۴۵-۵۰

باسپاس از خداوند بزرگ

ایمنی این اصل مهم و غیر قابل خدشه با توسعه و رشد صنعت، دامنه نیاز ما به خود را دگرگون کرده و افزایش داده است.

ایمنی و آسایش تک تک افراد فعال در صنعت آسانسور و پلکان برقی و نیز استفاده کنندگان و بپرور برداران از این تجهیزات، دل مشغولی و دغدغه مهم فعالین بخش آموزش و فرهنگی صنعت است و بر همین اساس است که هیات مدیره دوره های پیشین و اکنون سندیکای آسانسور و پله برقی ایران یکی از اصول و ارکان فعالیت خود را، تدارک افزایش کیفیت تجهیزات و فعالیت های اعضا خود برایمنی استوار کرده اند، زیرا م اعتقاد داریم نجات جان یک نفر نجات جامعه بشریت است.

- پس از برگزاری سمینارهای اول و دوم در زمینه ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان برقی، هیات مدیره و بازرسین محترم با توجه به نیاز صنعت و صنعتگران، مصمم به تهیه کتاب ایمنی گردیدند.

کتاب حاضر در زمینه ایمنی در نصب، سرویس و استفاده از وسایل و تجهیزات حفاظت فردی می تواند بعنوان یک کتاب راهنمای مورد استفاده عموم دست اندر کاران صنعت قرار گیرد.

مطلوب و موضوعات مطرح شده به زبان ساده و روان از آخرین منابع فنی و تجارب صنعتگران استخراج و تدوین شده است. ما اکنون در آستانه برپایی سومین سمینار ایمنی در صنایع آسانسور و پلکان برقی هستیم.

- از مهمترین اهداف برپا کنندگان سلسله سمینار های ایمنی، کاهش حوادث احتمالی

و بالا بردن آرامش و امنیت برای مجریان و کاربران لحظه گردیده است و بر پایه این مهم کمیته آموزش هشتمین دوره هیات مدیره سندیکای صنایع آسانسور و پله بر قی ایران؛ رسالت مهم خود را برابر پایه آموزش و ایمنی و نهادینه کردن آن قرار داده است.

اولین سمینار ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان بر قی که به دنبال وقوع یک سانحه اسفیار و تاثر انگیز برای یکی از اعضای جوان و فعال صنعت حادث شده بود شکل گرفت و در تاریخ هفدهم دی ماه ۱۳۹۳ برگزار شد.

دومین سمینار ایمنی هم در جهت تقویت ایمنی و لزوم افزون تسری آن در جامعه صنعت در تاریخ ششم بهمن ۱۳۹۴ برپا شد.

اما سومین سمینار ایمنی با تلاش دوره هشتم هیات مدیره و نگاه به تجارت گذشته و با توجه به اهداف پیش رو، اینکه هر دو سوی این جایگاه یعنی هم نصابان، سرویسکاران و فعالین صنعت و هم کاربران و استفاده کنندگان را مخاطب خود بر شمرده و بر ایمنی همگان تاکید دارد.

با همین اعتقاد کتاب ایمنی در صنایع آسانسور و پلکان بر قی، نخستین کتاب در زمینه ایمنی با رویکرد توجه ویژه به بخش های اجرائی و نصب بهینه آسانسور و پلکان بر قی با بکار گیری استانداردهای مصوب و الزام آور و همچنین مبین مهترین نکات آموزشی و تخصصی براساس استانداردها، تجربیات مؤلفین و گردآورندها مطالب تنظیم گردیده و تقدیم فعالین و دست اندکاران صنعت در بخش های نصب، سرویس و نگهداری - مدیران فنی، مهندسین و تکنسین های نصب و اجرا و مدیران ساختمان ها و ... می گردد.

امید است تلاش های صورت گرفته و مطالب کتاب ایمنی در صنعت آسانسور و پلکان بر قی در به حداقل رساندن حوادث و سوانح در نزد دست اندکاران صنعت و کاربران تاثیر گذار باشد.

ضمن اینکه ایمان داریم محور قرار دادن موضوع آموزش همگانی در سطوح مختلف

جامعه و صنعت از عوامل مهم اجرای صحیح استاندارد ها و رعایت نکات ایمنی است. امیدواریم این کتاب بتواند بخشی از فضای خالی دانش مکتوب ایمنی صنعت آسانسور و پلکان برقی در مراکز علمی و آموزشی را پر کرده و مشوق همکاری و تلاش دیگران باشد. همچنین لازم است از همکاری اعضای هیات مدیره و بازرگانی که با راهنمایی و تذکرات خود در تهیه نخستین کتاب ایمنی، ما یاری نموده اند تشکر نمایم.

با وجود تلاش های صورت گرفته به نظر می رسد کتاب حاضر بی نیاز از اصلاح و مرتفع نمودن نفایص احتمالی نخواهد بود. لذا خواهشمند است نظرات و پیشنهادات خود را به نشانی سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی WWW.ISEEI.NET ، و یا به آدرس ایمیل؛ INFO@ISEEI.NET ارسال و نویسندها را برای پربارتر شدن در چاپ های آتی یاری نمایند.

در خاتمه ضمن تشكیر از مولفین، مترجمین، گردآورندگان نخستین کتاب ایمنی در صنایع آسانسور و پلکان برقی، سرکار خانم فیروزه چهار محالی و آقایان؛ شهرام بهروز، فرید حریری، شهریار عطایران، امیر بهرام دارایی، امیر حسین یاسان، فرزاد گوهه چی، امیر بیوک خرمی، عباس زینعلی، امیر عبادی، ابوذر مومنی، محمد رضا اسکافی، رضا براطعلی، مرتضی امامی راد، مجید رمضانی، امیر حسین بروجردی و سهراب دنیاییگی (مشاور و ویراستار) سربلندی ایران عزیز و صنعتگران را از خداوند متعال خواستاریم.

شهرام مردمی

دبیر کمیته آموزش سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران
«دوره هشتم»

فهرست

۷	وظایف و مسئولیت ها
۲۰	تجهیزات حفاظت فردی
۸۴	ابزار و نحوه استفاده صحیح در حین کار
۱۰۵	راعیت ایمنی در نصب و سرویس آسانسور
۱۲۹	راعیت ایمنی در نصب پلکان برقی
۱۴۳	راهنمای بهره برداران و استفاده کنندگان
۱۷۵	رفتار مناسب مسافران در زمان بروز حوادث
۱۹۱	کودکان و ایمنی در آسانسور و پلکان برقی
۱۹۸	ایمنی از دیدگاه استاندارد
۲۱۶	اهمیت گزارش نویسی در صنعت آسانسور و پلکان برقی
۲۴۶	قانون کار و ایمنی
۲۷۷	پیوست
۲۸۴	منابع

وظایف و مسئولیت ها

۱-۱-وظایف و مسئولیت ها

کلیه مسئولیت های قانونی به کارگمارden افراد آموزش دیده بخصوص در حوزه ایمنی (به صورت استفاده ای پیمانکاری)، یادداش آموزش های ضروری ایمنی به کارکنان جدید قبل از شروع کار، تهیه و تحويل لوازم ایمنی فردی متناسب با امور محوله، نظارت بر این نمودن محل کار، اجرای کار به روش های ایمن و استفاده کارکنان از لوازم ایمنی فردی بر عهده مدیر عامل شرکت آسانسوری است.

مدیر عامل می تواند بخشی از وظایف خود را متناسب با حجم کار به مدیر فنی، مسئول ایمنی و بهداشت کار (HSE) و یا سپرسن (های) اجرایی شرکت که آموزش های ضروری را پشت سر گذارد اند و تجربه کافی نیز دارند و اگذار نماید.

در کارگاه ها، سپرسن های گروه های اجرایی موظف هستند خطرات موجود و قابل پیش بینی در محیط یا شرایط غیر بهداشتی و خطراز برای کارکنان راشناسایی نمایند. همچنین برای جلوگیری یا برطرف کردن خطر، اقدام صحیح و فوری را نجام دهنند.

هنگام کار، سپرسن اولین کسی است که وظیفه هدایت و مراقبت از انجام کار را مطابق با ضوابط شرکت بر عهده دارد. برای انجام این وظیفه، سپرسن باید تمام اقدامات عملی لازم را برای اطمینان از انجام کار با روش صحیح و با توجه به اصول ایمنی بمورد اجرای گذارد.

موارد زیر برخی از وظایف اصلی سپرسن گروه اجرایی می باشند:

- ۱- بازرسی روزانه و منظم از شرایط کاری جهت شناسایی شرایط نا ایمن.
- ۲- انجام فوری اقدامات عملی جهت اصلاح شرایط یا کارهای نا ایمنی که در محدوده اختیارات گروه اجرایی است.

- ۳- گزارش شرایط نا ایمنی که در محدوده اختیارات گروه اجرایی نیست، بصورت شفاهی و کتبی به مقام بالاتر و یا سپرسن کارگاه.

- ۴- گزارش اعمال نا ایمن سایر پیمانکاران به سپرسن کارگاه و اطلاع دادن به مسئول

مستقیم خود.

- ۵- توقف کار در صورت تشخیص ضرورت تارفع خطر و ایمن شدن شرایط کار.
- ۶- جلوگیری از فعالیت کارکنان به دلیل نبود دقت و هوشیاری به هر علت از جمله مصرف دارو، خستگی، ناراحتی فکری و یا مشغولیت ذهنی و یا به هر دلیل جسمی و روحی که ممکن است خود یا دیگران را در معرض خطر قرار دهد و ممانعت از شونخی های نایجا.
- ۷- قراردادن نشانی ایستگاه کمک های اولیه و شماره تلفن های ضروری شامل اورژانس، آتش نشانی و پلیس در دسترس و محلی مشخص و قابل رویت.
- ۸- گزارش فوری همه حوادث منجر به وارد آمدن صدمه به سلامتی افراد یا آسیب جدی به قطعات به مسئولان مجموعه و شرکت.
- ۹- گزارش شبه حادثه ها یا آسیب های جزئی به قطعات ظرف ۲۴ ساعت به مسئولان شرکت.

هشدار- ضرورت بازرسی های ایمنی مستمر یک اصل مهم در جلوگیری از حوادث؛ شناسایی شرایط نایمن و اصلاح فوری آنها است. ابزار شناسایی چنین شرایطی بازرسی ایمنی است. بازرسی ایمنی در صنعت آسانسور امری ضروری و واجب است. این بازرسی ها باید بطور مستمر در جستجوی بخش هایی انجام شود که در آنها احتمال بروز شرایط نایمن وجود دارند یا اقدامات غیر ایمنی ممکن است کارکنان شرکت و یا افراد دیگر را در معرض خطر قرار بدده.

بطور کلی شناسایی موقعیت های خطر آفرین، روش های اشتباه انجام کار توسط کارکنان، عدم اطلاع کافی کارکنان از نحوه صحیح انجام کار، همچنین استفاده از ابزار نامناسب یا معیوب، فرسودگی و نقص قطعات، عدم استفاده کارکنان از لوازم ایمنی فردی، بار معلق نامتعادل و... باید در بازرسی های ایمنی مورد توجه جدی قرار گیرند.

۱-۲-۱- فعالیت هایی که می بایست توسط دیگران انجام شود
کارفرمایان پروژه باید طبق مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان پیش از تحويل محل نصب آسانسور و یا پلکان برقی جهت عملیات نصب، نسبت به ایمن سازی آن اقدام نمایند. ایمن سازی شامل موارد ذیل می باشد:

- ایمن سازی پر تگاه چاهک آسانسور و یا محل نصب پلکان برقی
- ایمن سازی مسیر تردد و دسترسی
- تامین روشنایی مناسب
- نظافت چاه و تخلیه نخاله های ساختمانی پیش از شروع کار
- تامین برق موقت و ایمن
- تامین اتصال زمین
- نصب داربست مناسب در جایگاه صحیح انجام کار
- جمع آوری و مسدود نمودن راه های نفوذ آب به چاه، چاه آسانسور و یا پلکان برقی

۱-۲-۱- ایمن سازی پر تگاه ها در چاهک آسانسور
طبق بند ۱۲-۳-۲-۱- مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، دهانه چاهک آسانسور یا پلکان برقی بدلیل احتمال خطر سقوط افراد، بایستی تا زمان پوشیده شدن و محصور شدن نهایی توسط نرده های حفاظتی محکم و مناسب به طور موقت و توسط کارفرمایان پروژه حفاظت گردد.

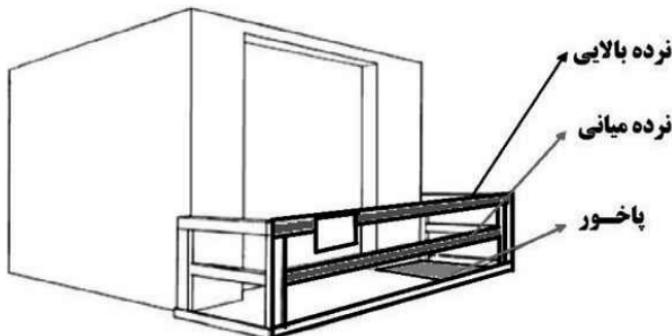
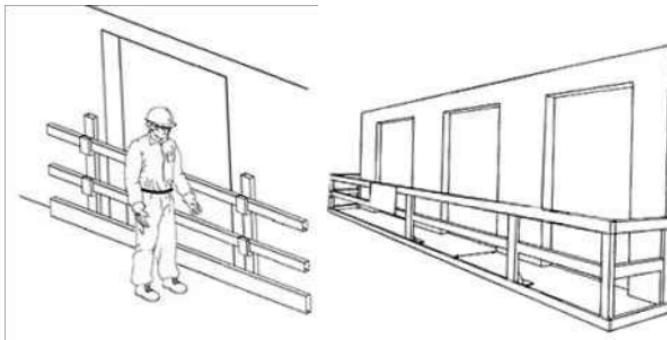
در مواردی که احتمال سقوط و ریزش ابزار کار و یا مصالح وجود داشته باشد بایستی نسبت به نصب پاخور مناسب اقدام گردد.
طبق بند ۱۲-۳-۲-۱- مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، کارگاه ساختمانی و یا

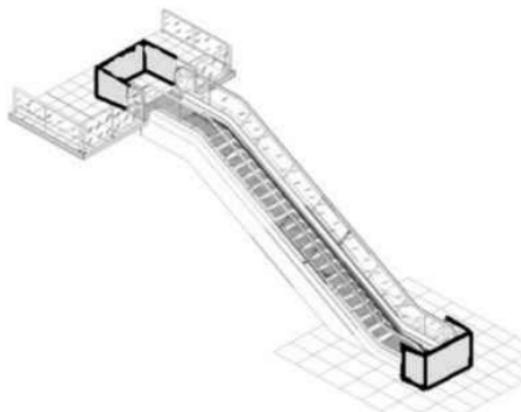
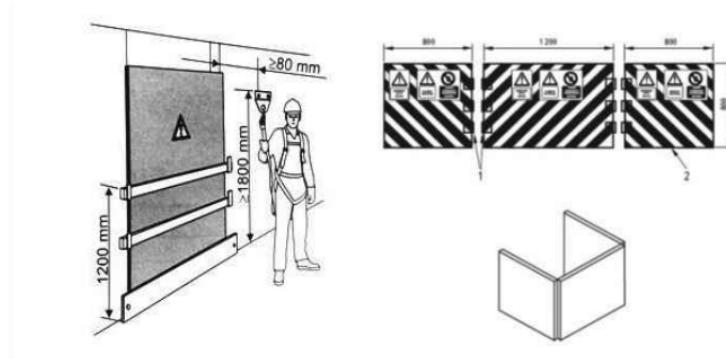
قسمت های ساخته شده آن، نبایستی در شرایطی که احتمال بروز خطر وجود داشته باشد به حال خود رها گرددند.

۱-۲-۲-۱- ایمن سازی مسیر دسترسی و تردد

طبق بند ۴-۲-۱۲ مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، در صورتی که راه عبور عمومی محدود و یا مسدود باشد، کارفرمایان پروژه بایستی نسبت به تامین مسیر دسترسی و تردد موقت مناسب و ایمن اقدام نمایند.

۱-۲-۳- تامین روشنایی مناسب

پیش از شروع عملیات نصب، بایستی روشنایی مناسب با نوع کار در داخل چاه آسانسور و موتورخانه و یا حداقل نور لازم جهت نصب پلکان برقی تامین گردد. طبق بند های ۱۵-۲-۲-۸-۵-۲-۶ و ۱۵-۲-۲-۶-۷-۸ مبحث پانزدهم مقررات ملی ساختمان، روشنایی مناسب برای موتورخانه در کف و کلیه نواحی دسترسی و تردد حداقل ۲۰۰ لوکس می باشد. حداقل روشنایی راه های دسترسی نیز ۵۰ لوکس می باشد. روشنایی چاه آسانسور نیز بایستی به نحو مطلوب تامین گردد.

برای این منظور بایستی به فاصله ۵۰ سانتی متر از کف چاهک و نیز سقف چاه یک عدد چراغ نصب شده و در بقیه نقاط چاه روشنایی به میزان لازم تامین شود. چراغ های نصب شده بایستی دارای حفاظ مناسب باشد.

۱-۲-۴- نظافت چاه و تخلیه نخاله های ساختمانی پیش از شروع کار چاه آسانسور، آهنگشی و کلیه متعلقات بایستی پیش از شروع عملیات نصب کاملاً از

زباله و نخاله های ساختمانی نظافت گردد. چاه بایستی عاری از هر گونه آب باشد.
محل نصب پلکان برقی و اطراف آن باید عاری از هر گونه نخاله ساختمانی و یا آب باشد.

۱-۲-۵- تامین برق موقت و ایمن

طبق بند ۱۲-۴-۲ و ۱۱-۳-۱ مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، کلیه سیم کشی های موقت و دائم، همچنین کلید و پریز، تابلوها و سایر تجهیزات برقی بایستی طبق مبحث سیزدهم مقررات ملی ساختمان و آیین نامه حفاظتی تاسیسات الکتریکی در کارگاهها بصورت ایمن تامین گردد. طبق بند ۱۱-۴-۱ مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، بایستی در نقاط مختلف پریز مناسب نصب گردد. سیم کشی موقت در ارتفاع صورت گیرد. تابلوهای برق موقت بایستی به وسیله محفظه با درپوش قفل دار مسدود گردیده و پیرامون تابلو برق، کف فرش و یا سکوی عایق تعییه گردد.

۱-۶-۲-سیستم ارتینگ (اتصال به زمین)

اتصال زمین بایستی طبق بند ۳-۴-۱۳ مبحث سیزدهم مقررات ملی ساختمان اجرا گردد.

۱-۲-۷-نصب داربست مناسب در جایگاه صحیح کار

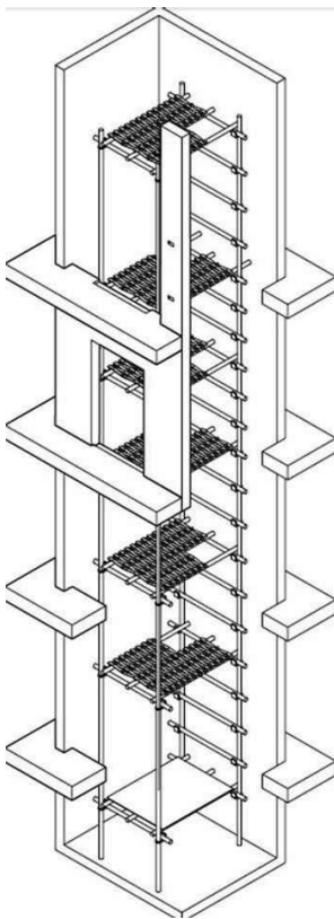
اجرای داربست باید با هماهنگی نصاب آسانسور یا پلکان برقی و بر مبنای نقشه های اجرایی آنان انجام شود.

برپا کردن، پیاده کردن و انجام هر گونه تغییرات اساسی در داربست ها باید فقط تحت مدیریت و نظارت شخص با کفایت و مجرب انجام پذیرد. اجزای داربست ها و کلیه وسائلی که در آن بکار می رود باید از مصالح مناسب و مرغوب انتخاب گردد.

جایگاه محل کار بایستی فلزی و یا چوبی باشد. در صورتی که از قطعات چوبی استفاده می شود می بایستی قطعات از کیفیت مرغوب برخوردار بوده، عاری از هرگونه عیب، گره، پوسته و یا کرم خوردگی باشد. همچنین مقتضی است تدبیرهای لازم اتخاذ شود تا تخته ها و الوارهایی که برای ساخت داربست بکار می روند، در برابر ترک خوردگی محافظت شوند.

داربست ها بایستی با ضریب اطمینانی تا چهار برابر حداقل بارگیری طراحی شوند.

بعز داربست های مستقل، هر داربستی باید در فاصله های مناسب در دو جهت عمودی و افقی محکم به ساختمان مهار شده، دارای سطح اتکای کافی و مناسب باشد.

داربست نباید در زمان کار دچار لرزش و یا تکان های شدید(که بتواند تعادل افراد را بهم بزند) گردد.

پایه های داربست باید بطور مطمئن محکم شده باشد.

قسمت های فلزی داربست نباید ترک خوردگی، زنگ زدگی یا عیوب های دیگر داشته باشند که احتمالاً به استحکام آن زیانی وارد سازد.

پیش از آغاز نصب، بایستی مسئول ایمنی شرکت آسانسوری نسبت به بازدید از داربست اقدام نموده و تنها در صورت ایمن بودن آن می توان نسبت به آغاز عملیات اقدام کرد.

کلیه داربست هایی که کارکنان بر روی آن کار می کنند، باید دارای فضای کافی جهت اجرای کار مورد نظر باشند. در هیچ موردی پهنانی جایگاه کار نباید از اندازه هایی که در ادامه خواهد آمد، کمتر باشد.

اگر از جایگاه فقط برای عبور اشخاص استفاده می شود عرض راهرو می بایست ۰ سانتی متر، و اگر از جایگاه برای نگهداری مصالح استفاده شو دباید ۱۱۰ سانتی متر باشد. تخته های تکیه گاه بایستی جهت اجتناب از جابجایی باست محکم شوند. ضخامت تخته ها بایستی کمتر از ۵ سانتی متر بوده و پهنانی آن نیز بایستی کمتر از ۱۵ سانتی متر باشند.

هر تکیه گاه ایمن بایستی دارای حداقل دو تخته فلزی /چوبی با مقطع ۲۵*۲۵ سانتی متر مربع و بیرون زدگی حداقل ۱۵ سانتی متر و حداقل ۳۰ سانتی متر باشد.

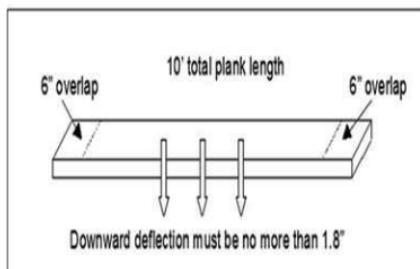
پیشنهاد می گردد داربست و جایگاه کار به مانند شکل صفحه بعد اجرا گردد.

تعییه بست در دو طرف تخته ها باعث افزایش اینمی می گردد

امتداد تخته ها در انتهای داریست جهت ایجاد تکیه گاه مناسب

تجهيزات حفاظت فردی

(Personal Protective Equipment/PPE)

وسایل حفاظت فردی : PPEs

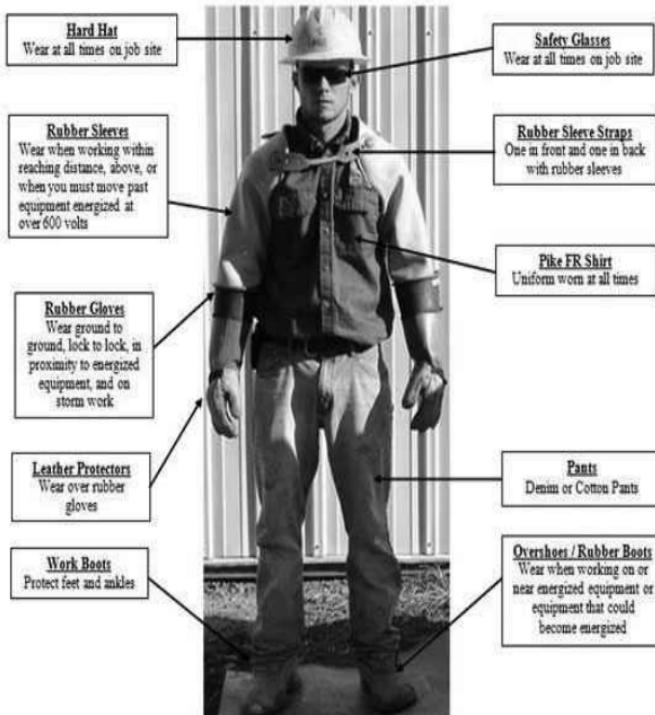
- وسایل حفاظت فردی شامل گستره وسیعی از لوازم، وسایل و تجهیزات می باشد که به منظور حفاظت قسمت های مختلف بدن افراد از موی سر گرفته تا کف پاهای در برابر انواع خطرات احتمالی در محیط های کاری طراحی و ساخته و ارائه می شوند. بخشی از این وسایل به شرح زیر هستند:
 - کلاه های حفاظتی، گاگل ها، عینک ها، رسپیراتورها، ایرپلاگ ها، ایر ماف ها، شیلد های صورت، دستکش ها، آستین بندها، لباس های یک پارچه، پیش بندها، روپوش ها، ساق بندها، گترها، کفش های ایمنی و پوتین ها وغیره

اصول کلی:

- ممکن است برای کار فرمایان استفاده از وسایل حفاظت فردی برای کنترل مواجهه کارگران با خطرات یک راه حل ساده و صحیح به نظر آید، ولی عدم توجه به عوامل متعدد دخیل در یک برنامه موثر پیشگیری می تواند بسیار نامناسب و حتی خطرناک باشد.
- پذیرش کارگران یک فاکتور اساسی در یک برنامه موفقیت آمیز استفاده از PPEs محسوب می شود.

- استفاده از انتخاب درست، استفاده درست، نگهداری درست رمز موفقیت آمیز است. PPEs

ادامه (اصول کلی):

- استفاده و سایل حفاظت فردی معمولاً آخرین خط از خطوط دفاعی در مقابل شرایط بالقوه خطرناک محیط های کارمحسوب می شود زیرا اغلب مقررات ایمنی امروزی و اصول مدیریت نوین ایمنی، ابتدا کنترل های فنی مهندسی و مدیریتی را در اولویت قرار داده و در آخر به وسایل حفاظت فردی پرداخته اند.

برنامه استفاده از وسایل حفاظت فردی:

- برای برنامه ریزی صحیح استفاده، از ابتدا باید ارزیابی صحیحی از خطر داشته و سپس نوع وسیله را انتخاب نمود. در قدم بعد بایستی به ایجاد فرهنگ مناسب در شرکت جهت پذیرش PPEs اقدام نمود.
- باید هنگام اجرای برنامه افراد را مورد ارزیابی های پزشکی قرار داد و افراد بیمار و ناتوان را جدا ساخت. در عین حال قبل از استفاده کارگران از وسایل تست اولیه PPEs به عمل آورد. این تست هر چند وقت نیز تکرار شود.
- بدیهی است تمامی مستندات بایستی به درستی تدوین و نگهداری شده و مرتب اقدامات انجام شده مورد بازنگری و اصلاح قرار گیرد.
- تعریف وظایف سرپرستان و مدیران، کارگران و مستولان بهداشت حرفه ای از ضروریات برنامه است. حضور فعال سر کارگران گام موثری در موفقیت کلی برنامه است.

نکات مهم!

۱- ابتداروش‌های اصلاحی را به کار ببریم!

۲- به عنوان یک عادت همیشگی PPE مدنظر باشد.

لوازم استحفاظ فردی خراب شده باید به خارج از سایت منتقل گردد تا استفاده
مجدد از آنها مقدور نباشد.

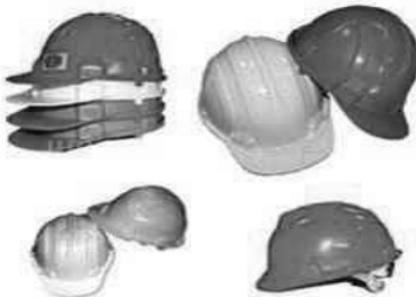

حفظ از سر

وسایل حفاظت از سر:

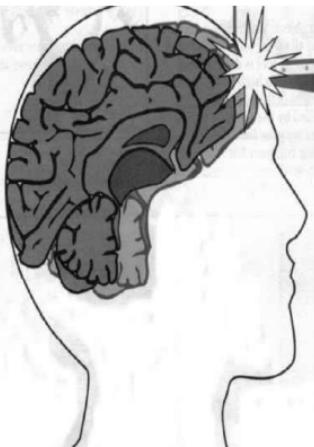
• به طور کلی خطرات عمده‌ای که ناحیه سر را در محیط‌های شغلی تهدید می‌کنند به قرار زیر می‌باشند:

- برخورد اشیا متحرک/در اثر سقوط
- برخورد سر با اشیا ثابت
- تماس سر با خطوط انتقال برق

جراحات متداول سر در محیط های شغلی:

- سوراخ شدن جمجمه
- شکستگی جمجمه یا مهره های گردن
- ضربه مغزی بدون شکستگی جمجمه
- سوختگی
- برق گرفتگی

اجزا تشکیل دهنده کلاه ایمنی:

توزیع نیروی واردہ در حداکثر سطح در جهت کاهش فشار بر جمجمه، تغییر جهت نیروی واردہ جهت کاهش فشار واردہ از طریق کروی بودن شکل آن و استهلاک بخش عمدہ ای از انرژی واردہ قبل از رسیدن به جمجمه و گردن از طریق تسممه ها و بند های آن را خشی می سازد.

- سر پوش
- پوسته
- لبه
- سوسپانسیون
- بند تاج
- پیشانی بند
- بند چانه
- نوار پشت گردن
- آسترنی زمستانی
- عرق گیر

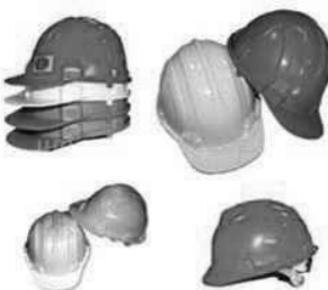

انواع کلاه های ایمنی:

- بر اساس استاندارد ANSI از لحاظ جنس کیفیت و شکل ظاهری متفاوتند:
- کلاه خود ها (کلاس A,B,C)
 - Bomb Cap
 - Soft Cap
 - هودها
 - ضربه گیرها
 - کلاه های نرم
 - سربندها و موبندها

انتخاب کلاه ایمنی:

- معیار انتخاب
- مقاومت کافی و قابل قبول
- راحت و مناسب کاربر

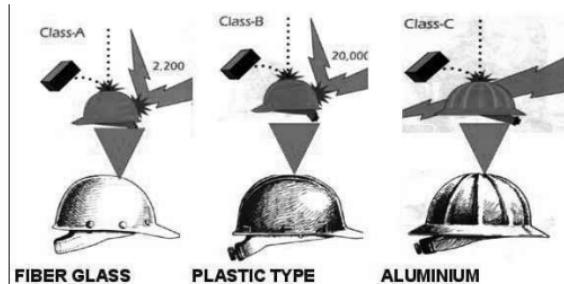

کلاه خودها:

- در داخل کلاه شبکه فنریندی شده قابل انعطاف با ضخامت ۱ و ۴/۱ اینچ وجود دارد.
 - در آب و هوای سرد پوشش برای گوش ها وجود دارد.
 - آتش نشانان، پلیس ضد شورش، رانندگان موتور سیکلت و برخی ورزشکاران مورد استفاده قرار می دهند که هر یک ویژگی خاصی دارند.
- کلاه خودها و هلمت ها بر اساس هدایت جریان برق، وزن، اشتعال پذیری و نفوذ آب به ۳ دسته تقسیم می شوند:

- نوع A: مقاوم در برابر ضربه و اصابت اجسام، مقاوم در برابر ولتاژهای الکتریکی پایین، کاربرد در مشاغلی مانند راه و ساختمان و توپل سازی و ...
- نوع B: مقاوم در برابر ضربه و اصابت اجسام، مقاوم در برابر ولتاژهای بالا و سوختگی ها و استفاده در صنایع برق
 - نوع C: مقاوم در برابر ضربات سبک و اصابت اجسام و اغلب ساخته شده از آلومینیوم، عدم ایجاد حفاظت در برابر برق گرفتنگی

تقسیم بندی کلاه خودها:

:Bumb Cap

- این کلاه ضربه گیر بوده و از Helmet سبکتر است و در برخورد سر با اشیا محافظت می کند. این کلاه نمی تواند جایگزین Helmet شود. در هنگام سقوط اشیا نمی تواند از سر محافظت کند.

:Soft Cap

- این کلاه از پارچه های مقاوم در برابر آتش ساخته شده و در مقابل جرقه ها، شعله های باز، گرد و غبار، و پاشش فلزات مذاب محافظت می کند.

کلاه خود مناسب:

ابعاد مناسب

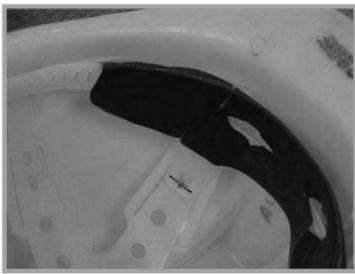
- دور سر کوچکتر از ۵۵ سانتی متر
- بین ۵۵ و ۵۹ سانتی متر
- از ۵۹ بزرگتر
- وزن مناسب کمتر ۴۰۰ گرم

نگهداری و تمیز کاری کلاه خود:

- محافظت در برابر ساییدن، خراشیدگی، ترک خوردگی، شکستگی
- هنگام جابجایی کلاه ایمنی از وسایل مناسب استفاده شود.
- محافظت در برابر اشعه ماورای بینش.
- رنگ ها و تیزی از استحکام پوسته کلاه می کاهند.
- در هنگام علامت گذاشتن بر روی کلاه مراقب باشید که مقاومت کلاه را کم نکنید.
- به طور دوره ای بازرسی گردند و کلیه قسمت های خارجی و داخلی آن دقیقاً معاینه شوند.

- علاوه بر گردگیری و تمیز کاری روزانه کلاه های ایمنی، تمیز کردن دورهای آنها با استفاده از محلول های مناسب امری ضروری است.
- غوطه وری کلاه در مخزن آب گرم محتوى شوینده مناسب و سپس آبکشی آن با آب گرم و خشک کردن آنها در سبد های سیمی یا استفاده از محلول ۵ درصد فرمالین یا محلول سدیم هیپو کلراید از روش های ضد عفنونی آردن کلاه ایمنی به شمار می روند.

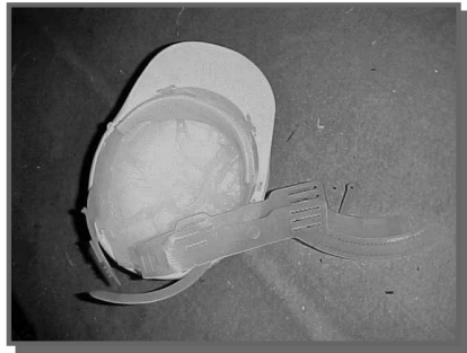
از سوراخ کردن، ایجاد بریدگی و یا هر گونه تغییر در کلاه ایمنی خودداری کنید.

اگر کلاه ایمنی از ارتفاع سقوط کرد و در اثر برخورد به سطوح پایین آسیب دید آن را تعویض نمایید.

قسمت داخلی کلاه ایمنی را به طور منظم بازرسی و در صورت مشاهده آسیب آنرا تعویض نمایید.

بعد از ۳ سال یا هر وقت که علائم پارگی یا فرسودگی در کلاه ایجاد شد آن را تعویض نمایید.

حافظت از چشم‌ها

خصوصیات کلی حفاظهای چشم:

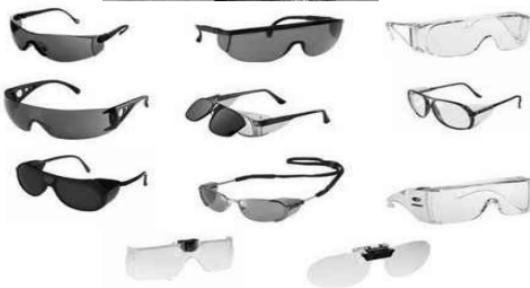
- حفاظت لازم و کافی را در برابر خطرات فراهم آورند
- استفاده از آنها راحت باشد
- اختلالی در دید ایجاد نکنند
- استفاده از آنها اختلالی در کاربرد سایر وسایل حفاظت فردی ایجاد نکند
- به حد کافی با دوام باشند
- قابلیت تمیز کردن و ضد عفنونی کردن را داشته باشند
- در حالت تمیز و آماده نگهداری شوند

از حفاظهای چشمی سالم و متناسب با شغل خود استفاده کنید. مشاغلی مانند جوشکاری، برشکاری، خرد کردن مواد و ...

أنواع حفاظات های چشم:

- عینکهای ایمنی
- گاگل ها یا عینک های فنجانی
- شیلد های صورت
- کلاه خودها
- حفاظات های سر که ناحیه چشم را نیز محافظت می کنند مانند هلمت ها، شیلد های صورت متصل به کلاه خود، هودها (شیلد های نیمه و تمام صورت)

عینک های حفاظتی:

- این وسایل حفاظتی دارای فریم های از جنس فلز یا پلاستیک می باشند.
- این عینک ها گاهی همراه با حفاظت جانبی هستند.
- لنز این عینک ها علاوه بر مقاومت در برابر ضربات گاهی به صورت طبی هم ساخته می شوند گرچه شکل غالب لنز تخت است.
- هرچند وظیفه اصلی عینک ایمنی حفاظت در برابر اجسام پران است با این حال با تجهیز آنها به لنزهای رنگی کاربران را در برابر بعضی تشعشعات مضر نظیر اشعه ماوراء بخش و مادون قرمز نیز محافظت کرد.

گاگل ها:

- وظیفه این وسایل حفاظت چشم در برابر خطراتی چون پاشش مواد، حرارت، تشعشعات و اشیاء پران است.
- برخی از از گاگل ها دارای منافذی ریز جهت عبور هوا هستند که از سویی هوا و از سویی می تواند راه ورودی برای گازهای سمی باشد.
- انواع گاگل ها: فنجانی، قابل انعطاف، اسفنج دار، ریخته گری، جوشکاری، قلم زنی

خصوصیات قاب عینک های ایمنی و گاگل ها:

- محرک پوست نباشد
- غیر قابل اشتعال و یا مقام در برابر آتش
- نزدیک به چشم طراحی شود
- با گذشت زمان شکلش را از دست ندهد
- اثر منشوری نداشته باشد
- در صورت امکان خطر برق گرفتگی و رسانایی نداشته باشد

شیلد های صورت:

- خطراتی که علاوه بر چشم صورت را نیز تهدید می کنند مانند جوشکاری، ریخته گری، سند بلاست و ...
- اجزای یک شیلد عبارتند از: صفحه نیمه شفاف یا توری یا مشبک که به صورت دستی و یا از طریق گیرها و بند ها به سر اپراتور وصل می شود و کل صورت را می پوشاند.
- در غالب موارد شیلد به تنها یعنی حفاظ خوبی نیست و لازم است همراه عینک های ایمنی و یا گاگل ها به کار رود.

Helmets هلمنت های جوشکاری:

- برای محافظت چشم ها و صورت در برابر اشیا و مواد پران، اشعه ها، جرقه ها.
- پنجره هلمنت ها ممکن است ثابت یا بالا رونده باشد. در نوع بالا رونده یک لنز رنگی در جلو و یک لنز ساده در پشت قرار دارد.

چهار دسته اصلی خطرات محیط های کار که استفاده از وسایل حفاظت چشمی را الزامی می کنند عبارتند از:

- برخورد و اصابت اجسام پران و مواد شیمیایی

- تشعشعات حرارتی

- خطرات موجود در عملیات جوشکاری و برشکاری

- نور

اجسام پران و مواد شیمیایی:

مواد مورد استفاده در ساخت لنز های عینک ها و گاگل ها و پنجره های شیلد ها و هلمت ها:

پلی کربنات ها (مقاوم در برابر اصابت ذرات پران و ضعیف در برابر خوردگی)
رزین های اکریلیک (ضعیف در برابر ضربات اجسام پران و مقاوم در برابر اثرات شیمیایی)

فیبر با بنیان پلاستیک (ضد الکترواستاتیک و ضد مه گرفتگی برای کارهای سبک و اتاق های استریل)

جوشکاری:

• انواع جوشکاری:

جوشکاری با گاز

جوشکاری با برق

• خطرات عمده فرآیند جوشکاری:

تشعشعات نور مرئی و غیر مرئی

اشعه ماورای بنسن

اشعه مادون قرمز

- مهمترین فاکتور در انتخاب وسایل حفاظتی صورت و چشم نوع اشعه و شدت آن و انتخاب لنز مناسب با آن است.
- عدد کدورت: توانایی عینک ایمنی در جذب اشعه های ماوراء بنفس و مادون قرمز و مریبی با عددی به نام کدورت که گاهی شماره عینک هم خوانده می شود تعیین می گردد.
- نکته: به عنوان یک قانون از عینکی بالاترین درجه کدورت شروع کرده و به تدریج عینک های با کدورت پایین را انتخاب تازمانی که بتوانید به راحتی در حال کار ببینید. در هنگام استفاده از اکسیژن برای جوشکاری یا برشکاری که مقدار زیادی نور زرد تولید می کند بهتر است از لنزی که توانایی جذب نور زرد یا خط سدیم را داشته باشد استفاده نمود.

حداقل درجه کدورت حفاظتی	عملیات
۱۱-۷	جوشکاری با قوس الکتریک
۶-۴	جوشکاری با گاز
۱۱-۶	جوشکاری با کمان پلاسما
۲	لحیم برنجی با مشعل
۵-۳	برشکاری با اکسیژن

حفظ از چشم ها در عملیات جوشکاری

نور تقویت شده:

- به طور کلی لیزر عبارت است از تقویت نور مرئی توسط تابش تحریکی پرتو که به روش های مختلف قابل تولید باشد. لذا اگر تابش تحریکی نباشد نور مرئی خواهد بود.
- تفاوت ها نور مرئی با لیزر: هم فاز بودن لیزر، تکفام بودن لیزر، جهت دار بودن و شدت بالای آن.
- در حال حاضر هیچ لنز ایمنی وجود ندارد که قادر به تامین حفاظت در برابر همه طول موج های لیزر باشد و از آنجاییکه بعضی از تجهیزات تولید کننده اشعه لیزر می توانند اشعه های لیزری با طول موج های مختلف تولید کنند و همچنین به دلیل آنکه طول موج بعضی از امواج لیزری پس از عبور از سیستم اپتیکی تغییر می نمایند لذا لازم است از چند محافظ هم زمان استفاده شود.

لیزر:

- حفاظت های چشمی لیزر به شکل گاگل می باشند که هر کدام در طول موج خاصی حفاظت را نجات می دهند.
- انتخاب تجهیزات حفاظت از چشم بر اساس نوع لیزر، طول موج لیزر و دانسته آن.
- بر روی این محافظت ها باید طول موج و دانسته نوری و میزان انتقال نور مرئی حک شده باشد.

حفظ از گوش‌ها

دامنه شنایی انسان:

- کلیه اصواتی که در فرکانس ۲۰ تا ۲۰۰۰۰ هرتز هستند توسط گوش انسان سالم قابل شناسایی هستند.
- اصوات بالاتر از ۲۰۰۰ هرتز مأورای صوت و زیر ۲۰ هرتز مادون صوت نامیده می‌شوند.
- فرکانس ۵۰۰ تا ۲۰۰۰ فرکانس صحبت انسان یا مکالمه است. کاهش قدرت شنایی در فرکانس ۴۰۰۰ هرتزاولین عالمت ناشنایی شغلی است.
- شاخص‌های اندازه‌گیری قدرت شنایی شامل شدت صوت و فرکانس آن می‌باشند.

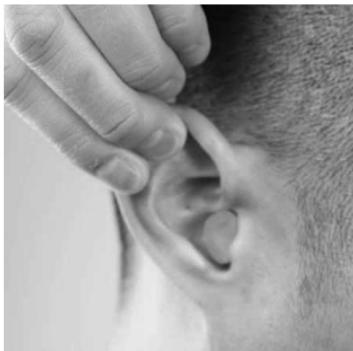
درصد زمان استفاده	حداکثر حفاظت dB
50	3
60	4
70	5
80	7
90	10
95	13
99	20
99.9	30

انتخاب وسایل حفاظت فردی شناوی:

- انتخاب بستگی به صدای محیط، مدت مواجهه و خصوصیات فرد دارد.
- یک متدهای برای انتخاب حفاظت های شناوی دارای مراحل زیر است:
 - ارزیابی صدا شامل اندازه گیری تراز صدا در فرکانس های مختلف و تعیین زمان مواجهه با آنها می باشد.
 - آنالیز فرکانس یک اکتاو باید با توجه به تراز کلی صدا SPL و مشخص نمودن فرکانس هایی که تراز اصلی در آنها تجمع دارد و انتخاب گوشی مناسب در هر فرکانس که حداقل نصف مقادیر افت ذکر شده در جداول ارائه شده در کاتالوگ هاست.
 - ارزیابی شرایط محیط کار نظیر دما، گرد و غبار، رطوبت و شرایط فیزیکی به منظور انتخاب وسیله حفاظتی مناسب.
 - ارزیابی پزشکی کارگران از نظر سلامت سیستم شناوی از لحاظ عفونت ها و حساسیت های گوش
 - انتخاب وسیله مناسب

ایر پلاگ ها (گوشی های سمعکی):

- نوعی وسیله حفاظتی که در داخل گوش استفاده می شود. مجرای گوش در افراد مختلف متفاوت است پس ایر پلاگ ها باید طوری انتخاب شوند که با متغیر های یاد شده مطابقت داشته باشند. قطر مجرای گوش بین ۳ الی ۱۴ میلی متر است ولی غالباً ۱۱ میلی متر است سطح مقطع مجرای گوش بیضی است ولی گاهی دایره ای هم دیده می شود. برای قرار دادن مناسب ایر پلاگ ها در گوش باید ابتدا با دست مخالف از بالای سر لالم گوش را به طرف بالا کشیده و بعد از قرار دادن ایر پلاگ در آن توسط دست موافق آن را به حالت اول بر گردانید.

انواع ایرپلاگ ها:

- ایر پلاگ های شکل گرفته (قابل استفاده مجدد): با روکش سیلیکونی در ابعاد مختلف از موادی نرم و قابل انعطاف که بتواند به سرعت به شکل مجراهای شنوازی استفاده کنندگان در آمده و کارایی بالایی را همراه با راحتی قابل قبول تامین نماید.
- لازم است که ایر پلاگ ها از مواد غیرسمی و دارای سطحی صاف باشد و به راحتی با آب و صابون شسته شوند. البته گاهی ترشحات گوش موجب تغییر شکل این ابزار می شود.

- ایر پلاگ های شکل پذیر (یکبار مصرف): اینها از موادی نظیر کتان کاغذ موم و الیاف اکریلیک مخلوطی از آنها و یا موادی دیگر ساخته می شوند.
- ایر پلاگ های یاد شده با دست شکل گرفته و با کمی فشار در مجرای شنوایی جای می گیرند. پس دست های باید هنگام شکل دهی به آنها تمیز باشند. این نوع ایر پلاگ ها در شروع شیفت کاری به دقت در مجرای گوش قرار گرفته و در طول آن جابجا نشوند مگر مجبور باشید و آن هم با دست های تمیز.

ایرماف ها:

- ایرماف ها وسایل حفاظت از شنوایی هستند که با قرار گیری در روی گوش و پوشاندن لاله آن از رسیدن امواج صوتی به گوش جلوگیری می کنند این نوع وسایل حفاظتی به گوشی های فنجانی معروفند.
- در حال حاضر اغلب ایرماف ها در اندازه کوچک طراحی می شوند و مواد روكش آنها غیر سمی است لازم است این نوع گوشی ها دارای یک بست باسطوح نامنظم به صورت محیطی باشد که بتواند در کوچکترین سطح در اطراف لاله گوش قرار گیرد. این

بست ها همچنین میزان صدایی که به وسیله حرکات فک و گردن به درون گوش نفوذ می کنند را به حداقل برساند.

در نواحی که سر و صدا زیاد است از محافظهای شنوایی استفاده کنید.
اشخاص باید متناسب با قوانین محیط کار خود از گوشی ها استفاده کنند.

حافظت از دست‌ها

وسایل حفاظت دست و بازو:

- دستکش‌های لاستیکی
- دستکش‌های ساخته شده از لاستیک سنگین یا چرم استیل دار (چرمی یا فلزی)
- دستکش‌های مشبک فلزی یا بافته شده از سیم
- دستکش‌های سربی
- دستکش‌های چرمی یا آلومینیومی
- دستکش‌های ساخته شده از پشم شیشه و مواد عایق
- دستکش‌های لاتکس
- دستکش‌های انگشت فولادی
- دستکش‌های از جنس آرامید
- دستکش‌های لاستیکی بوتیل
- دستکش‌های ضد ارتعاش

در هنگام انتخاب و استفاده از دستکش‌ها بایستی به موارد زیر توجه داشت:

- در هنگام کار با مواد بسیار خطرناک از دو جفت دستکش همزمان استفاده شود.
- در صورت وجود سابقه حساسیت، استفاده از دستکش‌های بدون پودر تالک توصیه می‌شود.
- بسته به شرایط دستکش‌ها باید تا بالای مج را پوشانند تا فضای خالی باقی نماند.
- در هنگام کار با ابزار چرخنده از دستکش استفاده نشود.
- در مواردی که کار با صفحه کلید است از دستکش ۵ انگشتی استفاده شود.
- دستکش‌های لاستیکی قادرت چنگش را کاهش می‌دهند.
- هنگام کار با دستکش قادرت گرفتن اشیا کم می‌شود.

سایر لوازم حفاظت دست‌ها:

- دستگیره‌ها
- حفاظت‌های انگشتان
- آستین‌ها
- مج‌بند‌ها
- کرم‌ها و لوسيون‌ها (همرا دستکش یا بدون دستکش)

حساسیت های ناشی از دستکش حفاظتی:

- دستکش لاتکس طبیعی از شیره درخت کائوچو ساخته می شود.
- پروتئین موجود در کائوچو حساسیت هایی را بوجود می آورد.
- گرچه این ماده بسیار خوب از نفوذ آلودگی ها به دست جلوگیری می کند اما حدود ۲۰ درصد کاربران دچار حساسیت می شوند. این حساسیت به دو شکل دیده می شود:
 - فوری (۳ تا ۵ دقیقه)
 - دیرهنگام (۷۲ ساعت)
 - پیشگیری (افراد حساس غربال گردند)

انتخاب دستکش های ایمنی:

- انتخاب با توجه به سه عامل خطر، نوع فعالیت کاربران و مشخصات دستکش صورت می پذیرد.

برخی از علائم مندرج بر روی دستکش های ایمنی:

مقاوم در برای حرارت

 مقاوم در آب
الکتریسیته

مقاوم در برای بروزگشی

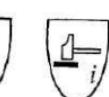
مقاوم در برای مواد

مقاوم در برای سرما

مقاوم در برای یووچای

مقاوم در برای ضربات

انتخاب دستکش براساس مواد سازنده و نوع کاربرد:

نوع ماده بینایی	تغیر	لاستیک طبیعی	پلی ووتل کلک	پلی ووتل کلراید	پولی	وانون	پلی ووتل
کتونها	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
اسیدها	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
بارها	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
الکلها	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
استانها	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
روغنها و گرسنهای	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
مشغقات غذی	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
حلالهای آزمایش	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود
حلالهای گلدار	منوسته	منوسته	پیشنهاد نمیشود	پیشنهاد نمیشود	سیار خوب	سیار خوب	پیشنهاد نمیشود

از دستکش های سالم و متناسب با شغل خود استفاده کنید.
توجه داشته باشید که کجا، چه وقت و از چه نوع دستکش باید استفاده کنید.

حفظا ظت عمومی

حفاظت از دست در عملیات جوشکاری

حفظت از پاها

وسایل حفاظت فردی پا:

بدون شک مهمترین فاکتور در انتخاب حفاظه های پا تناسب آنها با خطرات موجود می باشد. از فاکتورهای عمدۀ ای که امروزه در طراحی و تولید کفش های ایمنی مدنظر قرار می گیرد دوام کفش، سبکی و راحتی آن است.

لازم به ذکر است که بر اساس استانداردهای موجود کفش های ایمنی باید دارای برچسب هایی، باشند که حاوی اطلاعاتی چون:

- ۱- وزنیه یا مردانه بودن
- ۲- تاریخ انجام تست آن
- ۳- نتیجه تست فشردگی که ممکن است حفاظ در کلاس های ۵۰، ۳۰ یا ۷۵ قرار گیرد که به ترتیب ۳۰ و ۵۰ پوند است. تست فشردگی در راستای پنجه به پاشنه صورت می گیرد.
- ۴- مقاومت در برابر ضربه که از طریق سقوط وزنه از ۴۰ کیلویی بر روی پنجه کفش که ممکن کفش در کلاس های ۵۰، ۳۰ و ۷۵ قرار گیرد که نشان دهنده ۱۰۰۰، ۱۵۰۰ و ۲۰۰۰ پوند است.

کفش های ایمنی:

جنس این کفش ها از چرم، لاستیک و پلاستیک حتی پارچه می باشد. از انجاییکه در بین قسمتهای مختلف پا، پنجه ها آسیب پذیرترند از کفش های پنجه فولادی در فلز کاری، راه سازی، ساختمان سازی و ... استفاده می شود. البته بایستی کفش های پنجه فولادی تا حد امکان کم ضخامت باشند.

حفظه های روی پا:

در این نوع کفش ها علاوه بر پنجه بخشی از پانزیر محافظت فولادی می شود. کفش های کف فولادی: برای جلوگیری از فرو رفتن اشیانوک تیز در پا کاربرد دارند.

استاندارد کفش های ایمنی:

- استاندارد کفش های ایمنی پنجه فولادی بر اساس قدرت تحمل بار استاتیکی و ضربه به سه گروه ۳۰ و ۵۰ و ۷۵ تقسیم می شوند.
- بدین ترتیب کفش پنجه فولادی که در صنعت آسانسور و پلکان برقی کاربرد بیشتری دارد در کلاس ۷۵ قرار داشته و قابلیت تحمل ۲۵۰۰ پوند بار ثابت و ۷۵ پوند بار ضربه ای رها شده از ارتفاع ۴ فوتی را دارد.

چکمه های لاستیک و پلاستیکی:

- از این نوع کفش ها در کارهایی گل آلود یا تر استفاده می شود و یا کارهایی که امکان ریخت و پاش مواد شیمیایی وجود دارد. ارتفاع ساق مناسب نوع کار طراحی می شود. معمولاً چکمه های لاستیک مصنوعی حفاظت خوبی در برابر مواد شیمیایی تأمین می کنند. البته نوع ماده را باید مورد توجه قرار داد.

کفش های عایق:

• کفش های عایق در برابر سرما

• کفش های عایق در برابر گرما و سوختگی ها: این چکمه ها دارای زیپ هستند که در موارد ضروری از پا خارج گردند، البته امروزه انواعی از این کفش ها طراحی شده اند که از موادی با جنس آلیاژی، آلومینیومی، فایبر گلاس و فولاد گالوانیزه شده و با انعکاس حرارت از گرم شدن پای کارگر جلوگیری می کنند.

کفش های ضد جرقه - رسانا و نارسانا:

- از کفش های ضد جرقه در محیط هایی استفاده می شود که به دلیل وجود بخارات و گازهای قابل انفجار در هوایا یک جرقه انفجار رخ می دهد، لذا این کفش ها فاقد هرگونه جزء فلزی هستند.
- از کفش های با کف رسانا در محیط هایی استفاده می شود که در آنها جرقه ناشی از تجمع بار الکتریسته ساکن در بدن افراد می تواند به آتش سوزی و انفجار بیانجامد.
- کفش هانارسانا در محل هایی که خطر برق گرفتگی وجود دارد استفاده می شود.

سایر وسائل حفاظتی پاها:

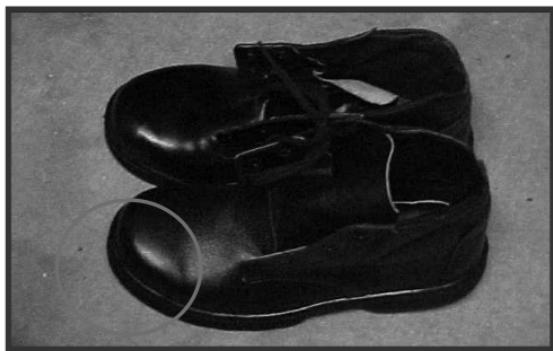
- گترها: از این وسیله برای محافظت قسمت های پایینی ساق و پا از خطراتی نظیر پاشش فلزات مذاب یا جرقه های جوشکاری استفاده می شود. استفاده از گیره های ایمنی در گترها باعث می شود که در شرایط اضطراری بتوان آنها را به سهولت در آورد.
- حفاظ هاساق و ران: پا و قسمتی از ساق را از عقب و جلو و طرفین در برابر خطرات محافظت می کند.
- زانوبندها و مچ بندها برای محافظت از خطرات ارگونومیکی بیشتر کاربرد دارند.

همیشه هنگام کار از کفش های ایمنی استفاده نمایید.

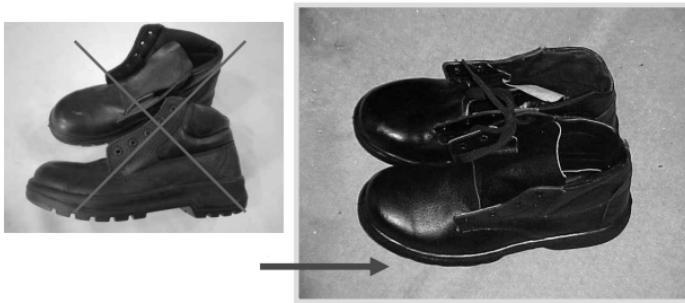
از کفش های پنجه فولادی برای جلوگیری از له شدگی و شکستگی انگشتان پا استفاده نمایید.

از کفش های تخت فلزی برای حفاظت از آسیب میخ ، سیم ، مفتول وغیره استفاده کنید.

از بند کفش قوی برای کفش ها و پوتین ها استفاده کنید.

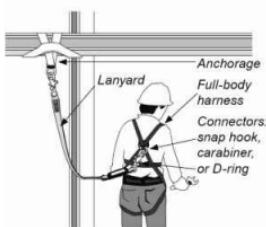
حفظت در برابر سقوط

تجهیزات جلوگیری از سقوط:

- استفاده از کمربندها و یراق های ایمنی
- کمربند ایمنی می باشد حداقل ۱۰ برابر وزن استفاده کننده و یراق های ایمنی ۳۵ برابر وزن اورا تحمل کنند
- طناب نجات باید از یک طرف به حلقه کمربند ایمنی فردی که در ارتفاع کار می کند و از طرف دیگر به یک نقطه ثابت متصل باشد.

A personal fall-arrest system

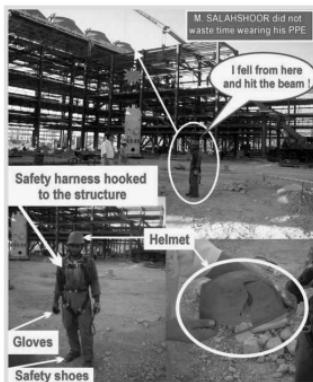

کمربند ایمنی:

- برای جلوگیری از سقوط افراد در ارتفاع های کوتاه مفید می باشد.
- هر چه ارتفاع بیشتر باشد صدمات احتمالی به دلیل آویزان ماندن و ضربه بر اثر سقوط بیشتر خواهد بود.

Safe Working at Heights

کمر بند ایمنی جان افراد را به طور مناسب نجات می دهد.

هر گز از Belts استفاده نکنید.

حمام (دوش) اضطراری:

- این تجهیزات کل بدن را در صورت نیاز شستشو می دهد.
- این دوش ها باید دائماً به لوله های آب متصل باشند تا از وجود منبع نامحدود آب اطمینان حاصل گردد.
- محل نصب: حداقل فاصله کارکنان تا نقطه قرار گیری دوش باید بیش از ۱۰ ثانیه برای قدم زدن عادی طول بکشد.
- ۱۵۰ دقیقه غوطه وری در آب شرایط بهبود را برای فرد ایجاد می کند.
- نمونه های پرتابل این تجهیز نیز وجود دارد.

فواره های شستشوی چشم و صورت اضطراری:

- این وسایل چشم و صورت را در معرض آب با فشار قرار می دهند. این فواره ها نسبت به چشم شوی هابه میزان دبی بیشتری نیاز دارند.
- نوع ثابت که به لوله (منبع نامحدود آب) متصل است.
- نوع پرتابل که جریان آب با دبی ۱,۵ لیتر در دقیقه به مدت ۱۵ دقیقه را فراهم می آورد.

ایمنی در برق

تعاریف:

• ولتاژ ایمن: به ولتاژ اسمی گفته می شود که در بین هادی ها از ۴۲ ولت و در بین سیم های فاز و نول مدارها از ۲۴ ولت تجاوز نکند. در مورد مدارهایی که زیر بار نیستند این مقادیر به ترتیب باید از ۵۰ و ۲۹ ولت تجاوز نماید (موثرترین نتیجه فرکانس ۵۰-۶۰ هرتز خواهد بود).

• مقاومت الکتریکی: مقاومت در برابر جریان الکتریسیته را مقاومت الکتریکی گویند و واحد اندازه گیری آن اهم می باشد.

• ولتاژ: طبق استاندارد انگلیس حداکثر ولتاژ تماس در فرکانس های ۵۰ هرتز و در شرایط عادی و خشک برابر ۵۰ ولت و طبق استاندارد آلمان برابر ۶۵ ولت و برای برق مستقیم هر دو استاندارد برابر ۱۲۰ ولت می باشد. حداکثر این مقدار برای جانداران در برق متناوب برابر ۲۵ ولت و در برق مستقیم ۶۰ ولت است.

• اتصال زمین یا سیستم ارت: عبارت است از متصل کردن بدنه تجهیزات به نحوی که اطمینان حاصل شود در صورت هر گونه نقص الکتریکی، ولتاژ فوراً و بدون هیچگونه خطری به زمین تخلیه خواهد شد.

• شدت جریان الکتریکی: براساس استاندارد انگلستان (کمیسون برق سال ۱۹۸۴) مقدار شدت جریان بدون خطر برای انسان در فرکانس های ۵۰ تا ۶۰ هرتز در حدود ۱۰ میلی آمپر و مقدار جریانی که باعث برق گرفتگی و مرگ می شود برابر ۲۵ میلی آمپر است و مقدار این شدت جریان در برق مستقیم ۵۰ میلی آمپر می باشد.

عوامل زیر در مقدار مقاومت بدن انسان در برابر جریان الکتریکی موثرند:

- ضخامت پوست
- میزان رطوبت، درجه حرارت و مقدار نمک پوست
- فشار تماس پوست با قسمت برق دار
- شدت جریان برق
- مسیر عبور جریان
- مدت عبور جریان
- نوع جریان الکتریکی و سامد آن

برق گرفتگی:

- شوک الکتریکی زمانی اتفاق می افتد که قسمتی از بدن انسان بخشی از مدار الکتریکی را تشکیل دهد و برق از آن عبور نماید. حال اگر این جریان کمی افزایش یافته و زمان هم طولانی شود ماهیچه ها منقبض و نظم و ترتیب پیش قلب مختل می شود که در صورت عدم رسیدگی فوری (ثانیه های اول) منجر به جراحات شدید و یا حتی مرگ می گردد. همچنین جریان برق ممکن است با آسیب به سیستم اعصاب مرکزی باعث از کار افتادن بعضی از اندام های حیاتی به ویژه آن دسته که در مسیر جریان قرار می گیرد شود.

مقاومت بدن انسان:

- بدن انسان مقاومت الکتریکی دارد که مقدار آن برای افراد مختلف متفاوت است. بیشترین مقاومت بدن در برابر عبور جریان الکتریکی بوسیله پوست یا جلد ایجاد می شود و یک مقاومت داخلی نیز وجود دارد. مجموع این دو مقاومت به عوامل زیر بستگی دارد:
- ١- خستگی ٢- میزان تعریق ٣- سن ٤- سطح تماس ٥- زمان تماس ٦- محل تماس

۷- مقدار شدت جریان از زمان تأثیر عور جریان

- طبق تحقیقات بدست آمده، مقاومت بدن انسان را در برابر ولتاژ فشار قوی حدود ۱۰۰۰ اهم و در برابر ولتاژهای فشار ضعیف حدود ۳۵۰۰ اهم و در برابر جریان دائم یا مستقیم حدود ۴۵۰۰ اهم تخمین می‌زنند.

سوختگی ناشی از برق:

بطور کلی سوختگی های ناشی از برق گرفتگی به سه دسته تقسیم می‌شوند:

- (۱) سوختگی ناشی از خود جریان الکتریکی
- (۲) سوختگی ناشی از قوس الکتریکی
- (۳) سوختگی ناشی از شعله به دلیل آتش گرفتن پوشک فرد

سوختگی نوع نخست شاید کمترین اثر را بر روی پوست ایجاد کند. گاهی تنها آسیب‌ها در جای ورود و خروج جریان یافت می‌شود. بیشتر آسیب‌ها در محل ورود جریان و از گونه سوختگی درجه سه است.

سوختگی نوع دوم به وسیله‌ی اختلاف پتانسیل‌های زیاد ایجاد می‌شود و آسیب آن به دلیل ایجاد دمای زیاد، شدید و عمیق بوده و به اندازه کافی باعث سوختن استخوان، اندام‌ها و بافت‌های پیرامون می‌گردد و می‌توان گفت خطرناک‌ترین گونه سوختگی ناشی از جریان الکتریکی است.

سوختگی نوع سوم به دلیل آتش گرفتن پوشک آسیب دیده ناشی از دمای ایجاد شده است و گاهی جدی ترین بخش آسیب را شامل می‌شود.

سوختگی ناشی از خود جریان الکتریکی

سوختگی ناشی از قوس الکتریکی

سوختگی ناشی از شعله به دلیل آتش گرفتن پوشاسک فرد

سیستم‌های حفاظتی

۱. اتصال بدن به زمین
۲. فیوز
۳. رله مغناطیسی
۴. ترانس مبدل
۵. عایق‌سازی
۶. رعایت استاندارد در دوری از قسمت‌های برق‌دار

• فیوز: وسیله‌ای است که در راه عبور جریان الکتریسته قرار می‌گیرد تا سیستم را در مقابل جریان اضافی محافظت نماید. فیوز‌ها به دو صورت کلی حرارتی و مغناطیسی وجود دارند.

• رله مغناطیسی: سیم پیچی است که جهت سیمهای آن خلاف یکدیگر است و چنانچه جریان خروجی مساوی با جریان ورودی نباشد سریع جریان برق قطع خواهد شد.
 • ترانس مبدل: ترانس بسته به کاربرد کاهنده یا افزاینده بوده و باعث کاهش و افزایش جریان می‌شود. این سیستم به صورت سیمهایی است که داخل یک ماده شیمیایی خشی قرار گرفته است و جریان زیاد باعث ذوب سیمهای می‌شود.

قطع کننده‌های مدار نقص اتصال زمین (Ground fault circuit interrupter):
 دستگاههای GFCI قادر به حس کردن جریانی در حد ۰/۰۲ میلی آمپر در کمتر از ۰/۰۲ ثانیه بوده و میتواند مدار را قطع نماید. GFCI میزان جریان ورودی به یک مدار را با جریان خروجی تعریف شده از مدار مقایسه کرده و در صورت عدم انطباق و تساوی جریان (بیانگر این است که مقداری از انرژی الکتریکی در نقطه‌ای دیگر به زمین منتقل می‌شود) به سرعت مدار را قطع می‌کند.

میتواند مدارهای ۱۲۰-۱۱۰ ولتی را کنترل می‌کند و برای خطوط توزیع برق GFCI ۲۲۰ ولت و بالاتر کارایی ندارند.

- حفاظت از سیم و کابل: این حفاظت به صورت انتخاب سیم و عبور جریان مناسب از آن امکانپذیر است. در این صورت سیم مورد استفاده باید دارای قطر نسبتاً زیاد و مقاومت کافی باشد. (جریان گرفتن از یک کابل جهت استفاده از چند دستگاه برقی و عبور جریان بیشتر از ظرفیت میتواند خطر آتش سوزی داشته باشد).

شدت جریان ایمن حد اکثر ۵۰ میلی آمپر و مقاومت ۱۰۰۰۰-۵۰۰۰ اهم و متوسط ۳۰۰۰-۱۳۰۰ اهم توصیه شده است. در برابر شدت جریان، عبور جریان بیشتر ازین مقدار باعث فیبریلاسیون بطنی (انقباض سریع، تند و نامنظم تارهای عضلانی قلب) می‌شود. این انرژی دارای اثرات زودرس و دیررسی است که انسان برق گرفته را گرفتار می‌کند.

این اثرات شامل:

- اثرات زودرس: پرت شدگی فرد برق گرفته، انقباض عضلانی، لرزش و شوک که بنا به شدت جریان این علائم خفیف یا شدید خواهد بود.

- اثرات دیررس: اختلالات قلبی و عروقی، آریتمی ضربان قلب، کاهش یا افزایش فشار خون، لخته شدن خون، کاهش حافظه، تیرگی شعور، اختلالات حسی و عصبی، عفونت عنبه، کاهش بینایی، عوارض کلیوی و درنهایت منجر به مرگ می‌شود. اما لازم به ذکر است که کلیه این عوارض بستگی به عبور جریان از بدن، شدت جریان عبوری، مسیر عبور جریان، بافت بدن، چاقی و لاغری و رطوبت بدن دارد.

میزان مقاومت قسمت های مختلف بدن انسان:

پوست خشک: ۱۰۰۰۰۰ اهم.

پوست مرطوب: ۱۰۰۰ اهم.

قسمت های داخلی بدن: ۶۰۰۰ تا ۴۰۰۰ اهم.

- احساس برق گرفتگی در اعضاء بدن نیز متفاوت می باشد:

- شبکیه چشم: ۰,۰۲ میلی آمپر.

- زبان: ۰,۰۴۵ میلی آمپر.

- پوست دست: ۱ میلی آمپر.

- عضله ساعد: ۹,۷ تا ۲۱,۶ میلی آمپر.

- فیریلاسیون بطئی: ۵۰ تا ۱۰۰ میلی آمپر.

- مرکز تنفسی: ۲۰ تا ۵۰ میلی آمپر.

- مقدار ۳۰ میلی آمپر جریانی است که بعنوان حد خطرناک برای بدن در نظر گرفته شده است.

میزان صدمه و آسیب بر اساس میزان جریان:

۱ میلی آمپر: سوزش ضعیف

۵ میلی آمپر: احساس شوک ضعیف، اشتفتگی اما بدون احساس درد، در اکثر موارد قادر به حرکت.

۶-۲۵ میلی آمپر (زنان): شوک دردنای کاهش کنترل عضلات

۹-۳۰ میلی آمپر (مردان): شوک دردنای کاهش کنترل عضلات

۱۵۰ میلی آمپر: شوک بسیار دردنای کاهش کنترل عضلات و احتمال مرگ

۱-۳ آمپر: فیریلاسیون بطنی، انقباض عضلات و احتمال مرگ

۱۰ آمپر: توقف قلب، سوختگی و مرگ.

لازم به ذکر است این مقادیر برای ولتاژهای کمتر از ۶۰۰ ولت می باشد.

زمان عبور جریان:

- اگر لحظه ورود برق به بدن مصادف با حالت استراحت قلبی باشد خطر برق گرفتگی بیشتر میباشد (در هر عمل پمپاژ قلب ۱، ۰ ثانیه مربوط به انقباض دهلیز، ۳، ۰ ثانیه مربوط به انقباض بطن و ۴، ۰ ثانیه استراحت)

مدت عبور جریان:

- مدت عبور جریان بانوع عارضه و شدت آن اثر مستقیم دارد. یک جریان ۱۰۰ میلی آمپری با مدت عبور ۳ ثانیه به مراتب خطرناکتر از یک جریان ۹۰۰ میلی امپری با زمان ۰،۰۳ ثانیه می باشد.

حداکثر زمان مجاز تماس با سیم برق دار بر اساس میزان ولتاژ:

۵ ثانیه: کمتر یا مساوی ۵۰ ولت.	۱۱۰ ولت.
۲، ۰ ثانیه: ۹۰ ولت.	۱۱۰ ولت.
۰،۰۵ ثانیه: ۲۲۰ ولت.	۱۵۰ ولت.
۰،۰۳ ثانیه: ۲۸۰ ولت.	

حفظاظت در برابر جریان الکتریکی:

حفظاظت در برابر برق گرفتگی را با روشن های زیر می توان برای افراد ایجاد نمود:

- تامین حفاظت به وسیله اتصال به زمین
- حفظاظت افراد به وسیله رله دیفرانسیل
- تامین حفاظت به وسیله جدا کردن فرد
- حفظاظت به وسیله اتصال دستگاه ها به یکدیگر با سیم هادی
- تامین حفاظت به وسیله جدا کردن سیم نول ترانسفورماتور
- حفظاظت در مورد اتاق یا محفظه هایی که بدن آنها دارای اختلاف پتانسیل یکسان می باشد

دستورالعمل های ایمنی

برای صفحه کلیدها و تابلو برق ها باید سکویی برای ایستادن باشد.
 تابلوهایی که برای کنترل ولتاژ های متناوب یا مستقیم متتجاوز از ۶۵۰ ولت هستند باید قسمت های قوی به زمین وصل شود یا کاملاً "در جعبه عادی باشد.

ترانسفورماتورهای برق که با هوا خنک می شوند فاصله شان با مواد قابل احتراق حداقل ۳۰ سانتی متر باشد.

ولتاژین هادی و زمین نباید بیشتر از ۲۵۰ ولت باشد.

کار کردن با وسایل الکتریکی و مدارهایی که ولتاژ متناوب آن ها کمتر از ۲۵۰ ولت نسبت به زمین است، مجاز نمی باشد.

در جایی که نتوان اتصال زمین ایجاد کرد باید از ولتاژ کمتر از ۵۰ ولت استفاده کرد.
شکاف های محفظه ترانسفورماتور باید به حدی باشد که امکان برخورد به قسمت های دارای برق نباشد.

ترانسفورماتور به وسیله دیوار غیر قابل اشتعال پوشیده شده باشد.
ولتاژ ترانسفورماتور داخل محوطه سالن از ۶۵۰ ولت بیش تر نباشد و به غیر از روزنه های تهويه، منفذ دیگری نداشته باشد.

کلیدها و فیوزها با ولتاژ متناوب بیشتر از ۵۰ ولت برای ایمنی دارای محفظه باشد.
موتورهای الکتریکی با ولتاژ بیشتر از ۵۰ ولت برای ایمنی حصار کشی شوند.

لوازم و وسایل حفاظت فردی ایمنی در برق:

- یکی از راه های حفظ و ارتقاء ایمنی در برق، استفاده از لوازم حفاظتی است که جان انسان را در مقابل خطرات محفوظ می دارد. البته استفاده از این وسایل به عنوان آخرین سد دفاعی در برابر برق گرفنگی می باشد.

لوازم و وسایل حفاظت فردی ایمنی در برق:

- کلاه ایمنی: از وارد شدن ضربه های مکانیکی به ناحیه سر جلو گیری می کند و قادر است سر را در مقابل برخورد با ولتاژ های متفاوت حفاظت نماید.

- انواع کلاه های ایمنی ضد برق
- کلاس A حفاظت در برابر ولتاژ های پایین

کلاس B حفاظت در برابر ولتاژ های بالا

کفش ایمنی ضد برق گرفتگی:

- کفش مورد استفاده کارکنان صنعت برق، کفش های عایق می باشد. این کفش ها از زیره عایق برخوردار بوده و از تکمیل شدن مدار توسط پای فرد در هنگام برق گرفتگی جلوگیری کرده و در نتیجه مانع برق گرفتگی می شوند.

دستکش های حفاظتی :

- اشخاصی که با برق سرو کار دارند باید از انواع دستکش های عایق که درجه عایق الکتریسیته بود آنها مناسب با ولتاژ موردنظر باشد استفاده نمایند. برای بالارفتن از تیرهای سیمانی و چوبی می بایست از دستکش های کف چرمی با پشت برزنتی استفاده نمود. برای تیرهای فولادی و دکل های فلزی انواع آجدار پیشنهاد می شود که از لیز خوردن دست جلوگیری به عمل آورد.

طبقه بندی دستکش ها بر حسب رنگ:

این دستکش تحت استاندارد IEC۹۰۳ در لتاژهای ضعیف، متوسط و قوی در دو سری معمولی با رفرانس GLE در طول ۳۶cm و ضد برش و مقاوم در مقابل خطرات فیزیکی بنام GIC با طول ۴۱cm تولید و عرضه می شوند.

class www.safetykhyan.com	category	Ref.	Max thickness in mm	Proof test AC voltage	Max. use AC voltage	EC type examination certificate no	Pack color
00	M	GLE00	0.5	2.500	500	0077/106.078.05.95.0006	Beige
0	M	GLE0	1.0	5.000	1.000	0077/106.078.05.95.0007	Red
1	M	GLE1	1.5	10.000	7.500	0077/106.078.05.95.0008	White
2	M	GLE2	2.3	20.000	17.000	0077/106.078.05.95.0009	Yellow
3	M	GLE3	2.9	30.000	26.500	0077/106.078.05.95.0010	Green

لباس های کامل حفاظتی:

که شامل کلاه اینمنی، شیلد تمام صورت، دستکش مخصوص، گیره یا انبر، روپوش و آستین، کفش ضد برق و ... می باشد.

توصیه های ایمنی در برق :

- دقت کنید هیچ وقت با دست خیس و پای بر هنه به لوازم برقی دست نزنید.
- هنگام تعویض لامپ، کلید، پریز یا تعمیر هر وسیله یا هر دستگاه برقی دیگر سعی شود که برق از طریق کتور (فیوز) قطع شده باشد.
- هیچگاه سیم بر قدار را از زیر میز یا موکت عبور ندهید.
- هنگام تمیز نمودن دیوارها و لوازم برقی مواظب باشید کلید ها و پریز ها خیس نشوند زیرا آب هادی بسیار خوبی بوده و در صورتیکه وارد کلیدها و پریزها شود خطر جانی و مالی به همراه خواهد داشت.
- هنگام سوراخکاری دیوارها به منظور نصب ساعت های دیواری، تابلو یا هر مورد دیگر دقت شود به مسیر سیم کشی برق صدمه وارد نشود.

- استفاده از انبردست به جای فیوزکش خطر سوختن سر و صورت را به همراه خواهد داشت.
- هیچگاه خط یا شبکه‌ای را برق تلقی نکنید مگر خود شاهد قطع برق بوده باشید.
- در هر محل یا مکانی که باعلامت خطر برق گرفتگی مواجه شدید از نزدیک شدن به آن محل و دست زدن به آن خوداری کنید.
- اگر با شخص برق گرفته ای مواجه شدید فوراً با یک تکه چوب خشک و یا با پیچاندن یک پارچه خشک بدور دست خود لباس او را گرفته و به سمت محل امنی بکشید تا از ناقل برق جدا شود.

کدهای رنگی:

مفهوم رنگ در عالم اینمنی طبق استاندارد ANSI		
منابع	مواد را که برده	رنگ
آب، فوم، دی اکسید کربن و هالوژن	مواد حامیش کننده آتش	قرمز
لوله‌های حاوی کابل برق	لوازم الکتریکی	نارنجی
مواد قابل اشتعال و قابل انفجار، مواد رادیواکتیو، مواد با فشار زیاد	مواد خطرناک	زرد
آب	مایعاتی که خطرناک نیستند	سبز
بخار آب	گازهایی که خطرناک نیستند	آبی
--	مواد قلیابی و اسیدی	بنفش

ابزار و نحوه استفاده صحیح در حین کار

۱-۳- علامت

برای نشان دادن خطرها و سایل حفاظت فردی ضروری معمولاً در کتاب‌ها، جزوی ها و کارگاه‌ها از علامت‌های زیر استفاده می‌شود.

علامت خطر		علامت وسایل حفاظت فردی	
علامت	خطر	علامت	توضیح
	هشدار خطر عمومی		کلاه ایمنی
	برق گرفتگی		کمر بند ایمنی هارنس
	سقوط از ارتفاع		لباس کار
	حریق		کفش ایمنی
	میدان مغناطیسی		دستکش ایمنی
	خورنده‌گی		عینک حفاظتی
	سقوط بارهای معلق		ماسک حفاظتی
	ورود منع		گوشی حفاظتی

۲-۳-ابزار ها:

استفاده از ابزارهای مناسب هر کار علاوه بر تسهیل و تسریع در انجام کار، در حفظ ایمنی نصاب تاثیر زیادی دارد.

ابزارهای نصب باید سالم و بدون عیب باشند. استفاده از ابزارهای معیوب ممکن است منجر به خسارت های جدی و جبران نایابیر مخصوصاً به دست ها و چشم هاشوند. دسته های ابزار باید سالم و محکم باشند و بطور صحیح روی سوohan ها، چکش ها، رنده ها و پیچ گوشتی ها نصب شده باشند. استفاده از آچار تخت با اندازه نامناسب یا کیفیت ضعیف می تواند به آسانی موجب لغزیدن آچار و وارد آمدن آسیب به قطعات یا خود نصاب گردد. نباید بالوله یا تیوب برای ابزار دسته بلند تری ساخته شود. ابزار کار روی تجهیزات برقی باید عایق دار باشند.

برخی از ابزارهای نیاز به کالیبراسیون دوره‌ای دارند که باید رعایت گردد.

۱-۲-۳- ابزار برقی

نحوه در دست گرفتن و کار کردن با ابزار برقی بسیار مهم است چراکه حتی یک برق گرفتگی ممکن است تواند تعادل فرد را برهمنموده و باعث سقوط وی از ارتفاع شود.

هنگام کار با دریل های قوی مانند هیلتی و مشابه و ابزارهای ضربه ای به خصوص هنگام کار در ارتفاع یاروی نر دیان. باید احتیاط بیشتری بعمل آورده.

این نکات مهم هنگام کار با ابزار برقی حتماً باید رعایت شوند:

- ۱- قبل از اتصال به پریز دقت شود که ولتاژ مناسب باشد.
- ۲- ابزار برشی مانند فرز با حفاظت مناسب به کار گرفته شوند.
- ۳- دوشاخه ابزار برقی هرگز با زور دوشاخه وارد پریز نشوند.

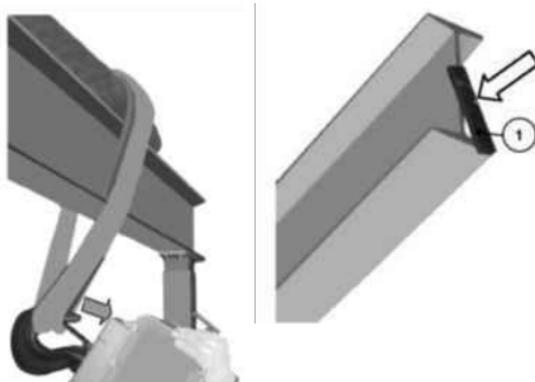

- ۴- باید مطمئن شد که سیم یا کابل برق وسیله مورد استفاده، عاری از هرگونه بریدگی یا ساییدگی است و طول آن به اندازه کافی می باشد.
- ۵- به هیچ وجه بوسیله چسب طول سیم افزایش داده نشود. باید از سیم رابط که دوشاخه و پریز داشته باشد استفاده گردد.
- ۶- کابل ها و سیم ها باید از ایمن ترین مسیر عبور داده شوند و از آنها در برابر آسیب های تصادفی حفاظت گردد. آنها بایستی از محل های عبور و مرور، از روی اشیا و لبه های تیز و یا زمین های مرتکب عبور داده شوند.
- ۷- برای روشنایی از لامپ هایی با محافظه و عایق کامل استفاده شود.
- ۸- ابزار برقی نباید با استفاده از سیم آن ها بلنده شده یا کشیده شوند.
- ۹- لوازم مصرفي تجهیزات برقی مناسب با تجهیزات برقی مربوطه انتخاب و استفاده گردد.

۲-۲-۳- ابزار جابه جایی سنگین

- نحوه استفاده از ابزارهای جابه جایی بسیار مهم است و موارد زیر باید رعایت گردد:
- ۱- جهت جابه جایی قطعات سنگین از تجهیزات مناسب استفاده گردد و ظرفیت و نحوه استفاده از تجهیزات رعایت گردد.
 - ۲- برخی از ابزارهای جابه جایی در دوره های زمانی مشخص باید از نظر تحمل بار تست بشونند که این امر طبق دستورالعمل سازنده باید انجام بشود. (مانند جرثقیل ها و بالابر های برقی)
 - ۳- از جرثقیل هایی که باید صرفاً جهت جابه جایی بار مورد استفاده گیرند، جهت جابه جایی افراد استفاده نگردد.
 - ۴- هنگام استفاده از جرثقیل های زنجیری، بار بصورت عمود جابه جا گردد.

۵- در صورت استفاده از مونوریل، انتهای آن مسدود گردد.

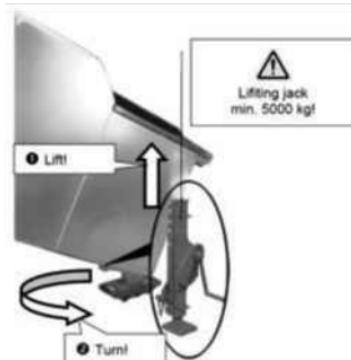
۶- در صورت استفاده از کف طبقه فوقانی برای نصب جرثقیل، موارد ایمنی و تحمل بار رعایت گردد.

۷- پلکان برقی بصورت ایمن به تجهیزات بالابر متصل گردد.

۸- از جک با ظرفیت مناسب استفاده گردد و در زمان استفاده از جک، اصول ایمنی رعایت گردد.

۳-۳-۱- جوشکاری:

۳-۳-۲- جوشکاری قوس الکتریکی:

روکش عایق کابل های برق نباید زدگی و بریدگی داشته باشند.

از ابزار های جوشکاری ناچս یا صدمه دیده به هیچ وجه استفاده نشود.

از تجهیزات حفاظت فردی از قبیل ماسک جوشکاری، کفش مخصوص با عایق تخت لاستیکی و دستکش مخصوص باید استفاده شود.

از لباس و لوازم مناسب (ترجیحاً ضخیم و غیر نایلونی) و پیش بند چرمی استفاده شود.

لباس جوشکار نباید آغشته به چربی و روغن باشد.

۳-۳-۲- جوشکاری استیلن:

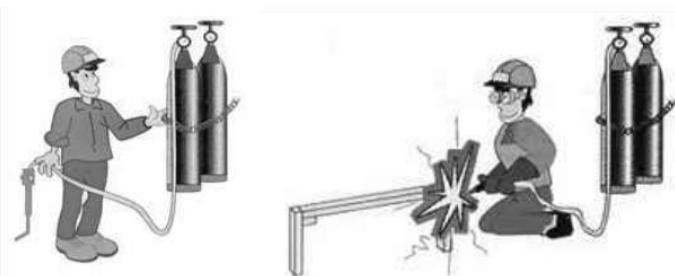
محل جوشکاری و محل استقرار کپسول حداقل ۴ متر از یکدیگر فاصله داشته باشد.

چنانچه شیر خروج استیلن بخ بزند باید با کیسه آب گرم یا کیسه شن داغ آن را گرم و باز

کرد و از هیچ نوع شعله آتش نباید استفاده نمود.

کپسول های اکسیژن و استیلن خالی باید به طور قائم روی زمین قرار گیرند. می توان

آنها را به وسیله زنجیر یا تسممه طوری مهار کرد که واژگون نشوند.

کپسول در معرض حرارت منابع خارجی مانند بخاری، چراغ های کوره ای یا حتی نور خورشید قرار نگیرد. شیر کپسول اکسیژن راه را نباید ناگهانی و به میزان زیاد باز کرد.

شیر کپسول اکسیژن نباید روغن کاری شود.

حتی دست و یا دستکش آغشته به روغن نیز نباید باشیر کپسول تماس داشته باشد.

از پرتاب کردن و غلتاندن کپسول هاخودداری شود.

شیر کپسول خالی باید همیشه بسته باشد و در پوش حفاظتی روی آن نصب شده باشد.

شیر سیلندر همیشه با دست باز و بسته شود. برای این کار از هیچ ابزاری استفاده نشود.

از شیلینگ مناسب استفاده گردد.

نشانگر فشار حتماً نصب گردد.

محل عبور شیلینگ با رعایت اصل ایمنی انتخاب گردد و اشیاء برنده در نزدیکی آن نباشد.

۴-۳-حمل و نقل دستی بار

بسیاری از موقع در کارگاهها نیاز به جابه جایی بارهای سبک و کمی سنگین بدون استفاده از وسایل بالابرنده مانند جرثقیل می باشد.

بلند کردن و جابجا کردن بار بوسیله نیروی بدنه و به روش اشتباه بزرگترین علت صدمه به ستون مهره ها و مفاصل و در نتیجه دردهای کمر و زانو می باشد. توجه به نکات زیر می تواند از بسیاری از این صدمات پیشگیری نماید:

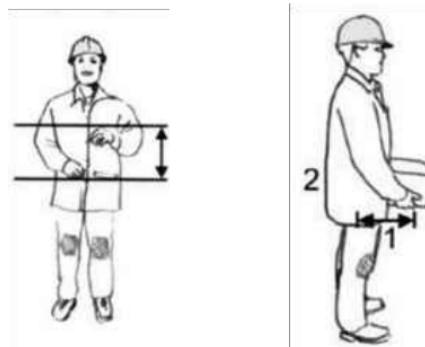
۴-۳-قبل از بلند کردن و جابجا بار

قبل از بلند کردن بار، تمام سطوح بیرونی آن بررسی شده و کلیه لبه های تیز، میخ های بیرون زده، سیم ها و تراشه مشاهده شده بوسیله انبر دست و یا چکش خم شده یا بیرون

آورده شوند. برای این کار حتماً از دستکش استفاده گردد.
 اگر بار بد دست بوده یا به علت سنگینی جایه جایی آن فراتر از توان یک نفر باشد، باید از افراد دیگر یا ابزار بالابر مناسب کمک گرفته شود.
 جایه جایی باید طبق برنامه از پیش طراحی شده انجام شود. همه موانع احتمالی از مسیر برداشته شده باشند. باید اطمینان حاصل شود که در کل زمان جایه جایی مقابله و اطراف بار دیده می شود و همچنین فضای کافی جهت زمین گذاشتن بار موجود است.
 هنگام بلند کردن بار زانوها خم شود و پشت صاف نگه داشته شود. بار باید روی یک میز پایین گذاشته شود. چنانچه نیاز به تعویض جای دست ها باشد، باید ابتدا بار در جای مناسبی گذاشته شده، سپس این کار انجام شود.
 هنگام هل دادن یا کشیدن، اوزن فرد استفاده شود.

۴-۲- وضعیت های بدنی

این شرایط و وضعیت های بدنی جهت حفظ بهداشت و سلامتی افراد توصیه می شود.

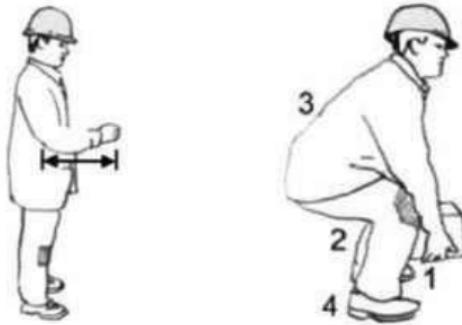

ارتفاع کار

محل کار طوری تنظیم شود که فرد قادر به انجام آن در محدوده بین سینه و سگک کمربند باشد.

فاصله کار

فاصله کار طوری تنظیم گردد که انجام آن نیاز به دراز کردن دست فقط به اندازه طول ساعد داشته باشد.

بلند کردن بار

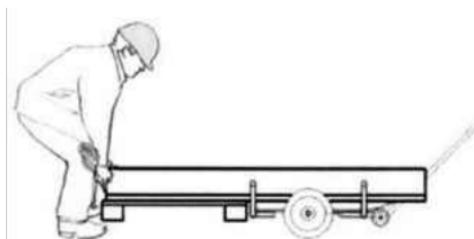
برای راحت بلند کردن بارهای سبک ابتدامی بایست تمرکز گردد. نزدیک باری که قصد بلند کردن آن هست شده، از پاهانیز برای بلند کردن بار استفاده شود. پشت بدون خم شدن و صاف نگه داشته شود. هر دو پادر یک راستا قرار داشته باشند.

جای بار

بار تا حد امکان نزدیک بدن نگه داشته شود.

پشت بدون خمش و صاف باشد.

بارگذاری با استفاده چهار چرخه باری
برای جای بارهای نیمه سنگین می‌توان از چهار چرخه باری کوچک استفاده نمود.

حرکت اشیای سنگین بدون دستگیره
اگر باری دستگیره ندارد به جای کشیدن هل داده شود.
اطمینان حاصل شود که محدوده کاری عاری از موانع است.

۳-۴-۳- بارهای بزرگ و سنگین

چنانچه اندازه و وزن بار طوری باشد که برای جایه جایی آن به بیش از یک نفر نیاز باشد، یک نفر ماهر در گروه باید مسئولیت انجام کار را به تنها یی بعهده بگیرد و تا اتمام کار هماهنگی بین اعضای گروه را انجام دهد.
او باید:

- گروه را زکم و کیف کار آگاه کرده و اطلاع دهد که کار شامل چه بخش هایی است و چگونه انجام می شود.
- مطمئن شود که مسیر تا حد امکان عاری از موائع است و زمین زیر پای افراد محکم است و اطمینان حاصل نماید که زمین به اندازه کافی قدرت نگهداری بار را دارد.
- مطمئن شود که همه اعضای گروه لباس ایمنی مناسب پوشیده اند.
- گروه را بطور مساوی در اطراف بار پخش کند و مراقبت کند که همه آنها جای دست مطمئن داشته باشند.
- برای خود یک موقعیت مناسب اتخاذ کند که بهترین دید کلی را داشته باشد.
- همه تلاش هارا جهت بلند کردن و حرکت دادن هماهنگ کند.
- بصورت همه جانبیه مراقب موقعیت های خطرناک بالقوه باشد.
- بقیه افراد باید هنگام کار گوش به فرمان او باشند.

۵-۳- ایمنی نردهبان

بعضی مواقع برای انجام کار نیاز به استفاده از نردهبان می باشد. وقتی که از یک نردهبان بطور صحیح استفاده شود، کار سریع تر، آسان تر و ایمن تر انجام خواهد شد، اما بکار بردن نردهبان بطور غلط می تواند بسیار خطرناک باشد.

۳-۵-۱- انتخاب نوع درست

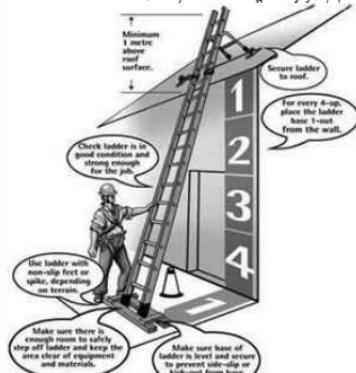
- برای اطمینان از مناسب بودن نردهای که انتخاب شده، لازم است:
- دستورالعمل کارخانه سازنده که روی بدنه نردهای نصب شده قبل از استفاده خوانده شود.
 - نردهای قدرت تحمل وزن افراد، وسایل و تجهیزات را داشته باشد.
 - نردهای برابر با اندازه کافی بلند باشند تا فرد بتواند بطور ایمن کار کرده و نیازی به ایستادن روی پله آخر نداشته باشد.
 - نردهای در محلی قرار گرفته باشد که فرد مجبور نباشد برای انجام کار خود را به این طرف و آن طرف متوجه کند. در چنین مواردی باید فرد پایین آمده و نردهای را جابجا کند.
 - در صورت نیاز باید نردهای با سیم یا طناب به یک جای مطمئن بسته شود.
 - نردهای دارای پایه های مناسب (کفشهای) برای قرار گرفتن روی سطح محل کار باشند.
 - نردهای فلزی هادی جریان برق به بدنه هستند. در زمان کار نردهای فلزی متابع یا خطوط برق باید حتماً از نردهای چوبی یا پلاستیکی استفاده شود.

۳-۵-۲- بازرسی نردهای:

- نردهای صدمه دیده و خراب، خطرناک هستند. قبل از بکار بردن، نردهای باید مطابق موارد زیر بازرسی شود:
- پله های محکم به پایه های اصلی متصل باشند.
 - پله های دارای پوشش جلوگیری از سُر خوردن باشند.
 - پله های سایر سطوح نردهای باید عاری از آلودگی ها (روغن، گریس، رنگ، آب و

گردو غبار) باشند.

- پله ها، پایه ها، بست ها، طناب ها و پایه های جانبی لق نبوده و یا صدمه ندیده باشند.
- هیچگونه گوشه تیز یا لبه های برنده ای که موجب زخم یا بریدگی شوند روی نرdban وجود نداشته باشد.
- روی نرdban های چوبی گره یا پوسیدگی وجود نداشته باشد.
- نرdban رنگ نشده باشد.
- توضیح: رنگ می تواند خیلی از عیوب نرdban چوبی را بپوشاند بنابراین برای محافظت از نرdban چوبی بهتر است از مواد شیمیایی ضد پوسیدگی یا جلا دهنده استفاده شود.
- اگر نرdbanی واژگون شد، قبل از استفاده مجلد به دقت موردنظرسی قرار گیرد.
- نرdban های معیوب با برچسب مشخص شوند و تازمانی که تعمیر یا از رده خارج می شوند از دسترس دور نگهداری شوند.

۳-۵-۳- استفاده از نردهبان:

نردهبان ها باید بطور افقی حمل شوند به این صورت که با یک دست قسمت وسط پایه نردهبان محکم گرفته شده و تقریباً به صورت افقی نگهداشته شود طوری که قسمت جلو کمی بالاتر از قسمت انتهای آن باشد.

بعضی اوقات لازم است نردهبانی که به صورت افقی حمل می شود، چرخش نماید، در چنین موقعی بهتر است نردهبان را زمین گذاشته و فرد جابجا شود.

هنگام برپا کردن نردهبان به موانع و خطوط برق بالای محل برقراری نردهبان توجه شود.
محوطه بالای نردهبان باید عاری از خطر باشد.

اگر در یک محل شلوغ نردهبان برپا می شود باید اطراف آن حفاظت گذاشته شود.
درهایی که نزدیک نردهبان هستند باید قفل شوند، خصوصاً درهایی که به سمت نردهان باز می شوند.

اطراف پایه نرdban عاری از هر گونه وسایل و موانع باشد.
پایه های نرdban روی سطح تمیز، هموار و سفت قرار گیرد.
برای جلوگیری از فرورفتگی پایه در زمین نرم و تراز بودن آن می توان از یک تخته بلند و محکم استفاده نمود.

پایه های نرdban باید به اندازه یک چهارم ارتفاع نرdban (از سطح تکیه گاه بالا) از دیوار یا جایی که به آن تکیه داده می شود فاصله داشته باشد. در این حالت زاویه قرار گرفتن نرdban ۷۵ درجه خواهد بود.

زمانیکه نرdban برای رفتن به بالای سقف برقرار می گردد، بالای نرdban باید حداقل به اندازه سه پله (حدوداً یک متر) بلندتر از لبه تکیه گاه باشد.

برای جلوگیری از سُر خوردن نرdban، باید قسمت بالای آن محکم به لبه سطح تکیه گاه بسته شود.

هنگامی که از نرdban دو طرفه استفاده می شود، پایه های آن باید کاملاً باز باشد و قید نگه دارنده پایه ها قفل گردد.

هنگام بالا رفتن، ابزار کوچک باید با استفاده از کمربند ابزار حمل شود و برای بالا و پایین بردن ابزار بزرگ و سنگین، از طناب استفاده شود.

قبل از بالا رفتن از نرdban، روغن، گریس، گل و لای و مواد لغزندۀ از روی دست ها، کفش ها و روی پله ها پاک گردد.

شخصی که بیمار است، قرص خورده و یا حالت سرگیجه دارد، باید از نرdban بالا برود.

هنگام بالا رفتن از نرdban هر لحظه حداقل سه نقطه اتکا باید وجود داشته باشد. (دو دست و یک پا و یا یک دست و دو پا)

جابجایی نرdban هنگامی که فرد روی آن است مجاز نمی باشد.

هنگام کار روی نرdban، بایک دست باید نرdban گرفته شود و اگر فرد مجبور به استفاده از هر دو دست باشد، حتماً از کمر بند ایمنی استفاده نماید.

روی نرdban مستقیم، افراد نباید از یک پله مانده به انتهای نرdban بالاتر روند.

روی نرdban دوطرفه، افراد نباید از دو پله مانده به انتهای نرdban بالاتر روند.

در یک زمان فقط یک نفر می تواند روی نرdban باشد.

نرdbانی که به صورت عمودی قرار گرفته است، نباید بدون توجه رها شود.

۳-۶- کار در ارتفاع

۱- خطر سقوط آزاد

در صنعت آسانسور، بیشترین احتمال خطر سقوط متوجه چاه آسانسور است.

امکان سقوط در جایی وجود دارد که ارتفاع بیش از ۱۸۰ سانتیمتر با پهناهی باز بیش از ۳۰ سانتیمتر وجود داشته باشد. بطور مثال چنانچه فرد روی کابینی کار می کند که فاصله اش از دیواره بیش از ۳۰ سانتیمتر است و دور آن نرده حفاظ ندارد، خطر سقوط باید در نظر گرفته شود.

در مکان هایی که خطر سقوط وجود دارد، ابتدا باید از حفاظ های مناسب استفاده کرد، و در صورت عدم وجود آنها از سیستم جلوگیری از سقوط و در کار آن از علائم هشدار استفاده کرد.

* همیشه استفاده از حفاظت های عمومی بر حفاظت های شخصی برتری دارد.

۳-۶-۲- سیستم حفاظت در برابر سقوط

سیستم جلوگیری از سقوط، مجموعه تجهیزاتی است که برای پیشگیری از خطر سقوط هنگام کار در چاه آسانسور یا در ارتفاع در ساختمان های در مرحله ساخت و یا در

حال نوسازی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

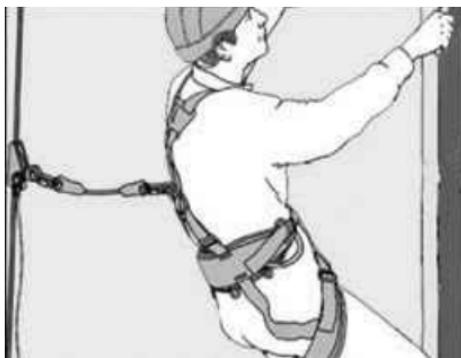
تمام افرادی که با توجه به نوع کارشان به طور مداوم یا موردی در معرض خطر سقوط قرار می‌گیرند موظف هستند که از این سیستم استفاده کنند.

سیستم جلوگیری از سقوط شامل یک جلیقه، طناب و اتصالات آن می‌باشد.
قبل از ورود به محیطی که در آن خطر سقوط وجود دارد، می‌بایست توجه داشت که آیا تجهیزات کامل هستند؟

آیا تاریخ بازرسی آن اعتبار دارد؟

و اینکه آیا سالم و بدون هیچ اثری از کشش و یا عدم تغییر شکل می‌باشد؟
در صورتی که تجهیزات، حتی برای یک بار استفاده شده باشند، حتماً باید تحت بازرسی قرار گیرند.

تعویض تجهیزات در صورتی که در بازرسی رد شده باشند، یا در استفاده از آن در شرایط خاص، تردید وجود داشته باشد، و یا در شرایط سقوط مورد استفاده قرار گرفته باشد ضروری است.

۳-۶-۳- طریقه استفاده

جلیقه باید کاملاً محکم بدن را بگیرد (چسبیده و در عین حال راحت)، برای این منظور باید با تسممه های جلیقه آن را تنظیم کرد. به تسممه هائی که روی استخوان لگن قرار می گیرند دقت بیشتری شود چون؛
هنگام سقوط بیشترین فشار را تحمل می کنند.

عدم استفاده صحیح از این تجهیزات، خود می تواند باعث بروز خطر شود.
افرادی که دارای وزن بیش از ۱۳۵ کیلوگرم می باشند، نیاز به جلیقه خاص دارند.
در سیستم جلوگیری از سقوط، دو اتصال وجود دارد، یکی بین جلیقه و طناب و دیگری بین طناب و نقطه اتکا (جایی که طناب به آن متصل می گردد). این اتصالات باید دارای حداقل تحمل نیروی KN ۲۲ باشند.

کلیه اتصالات باید دارای دو مهره جهت قفل شدن باشند، یعنی برای باز شدن، نیاز به دو حرکت جداگانه داشته باشند تا در صورت وارد شدن تصادفی نیرو به یکی از قفل ها و باز شدن آن دیگری وزن را تحمل نماید.

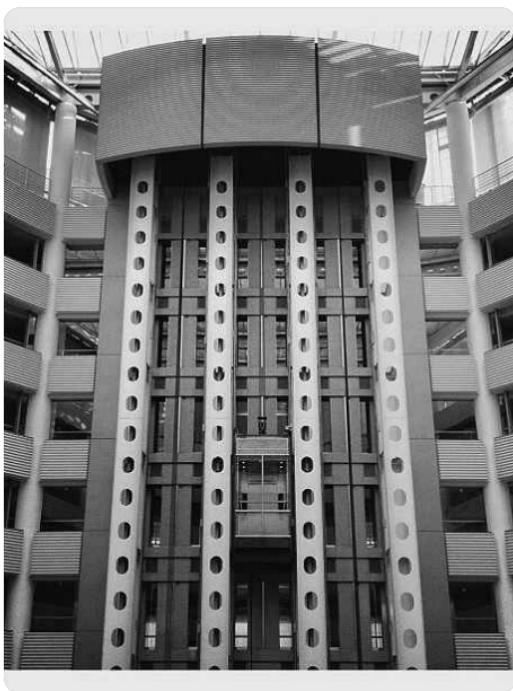
قبل از استفاده، اتصالات باید بازرسی شوند تا از عدم وجود ترک، پوسیدگی، تغییر شکل و لبه های تیز اطمینان حاصل شود. در صورت وجود هر گونه مشکل می بایست آنها را تعویض نمود.

قبل از شروع کار باید نسبت به عدم وجود فشارهای افقی مطمئن بشویم.
نقطه اتکا باید طوری انتخاب شود که ارتفاع سقوط به کمترین مقدار ممکن بر سر (حداکثر تا ۱ متر) و امکان حرکت پاندولی وجود نداشته باشد.
در زمان استفاده از این سیستم نباید هیچ گونه وسیله محرکی در آن اطراف وجود داشته باشد و خود سیستم آسانسور هم حرکت نکند.
در زمان استفاده از این سیستم نباید داخل کابین کار نمود.

توجه: در مواقعی که لزومی به استفاده از این سیستم وجود ندارد، استفاده از آن به دلیل احتمال گیر کردن خطرناک می باشد.

رعايت ايمني در نصب و سرويس آسانسور

مقدمه:

با هدف آغاز، انجام و اتمام فعالیت برای نصب و راه اندازی آسانسور در یک پروژه، قبل از هر چیز آنچه که به لحاظ حرفه ای می باشد مورد توجه قرار گرفته و بمورد اجرا گذارده شود؛ ایمنی و توجه به آن و تامین آن است.

به همین دلیل تامین ایمنی به عنوان یک نیاز اولیه و بسیار مهم در قالب ایمنی در تجهیزات و مصالح و نیز ایمنی در رفتار حرفه ای الزاماً مورد تأکید قرار می گیرد و می باشد دقیقاً اجرا گردد و استثناء پذیر هم نیست. مراحل اجرایی آن در بر گیرنده این موارد است:

- توجه به نکات ایمنی قبل از شروع نصب

پیش از شروع هر یک از مراحل نصب آسانسور می باشد موارد ذکر شده در پیوست شماره ۱ به دقت بررسی و رعایت بشوند.

همچنین برای برنامه ریزی اجرایی و عدم تداخل با سایر گروه های پیمانکاری، با سرپرست کارگاه هماهنگی لازم با بررسی جزئیات بعمل آید.

محیط کار و انبار باید پاکیزه و مرتب باشد. میخ، لبه های تیز، میلگرد، سیم و کابل های اضافی از چاه حذف شده و هیچگونه تجهیزات اضافی دیگر بجز ملزومات ضروری آسانسور در چاه وجود نداشته باشد.

کپسول آتش نشانی مناسب، جعبه کمک های اولیه، برگه شماره تلفن های اضطراری حاوی اطلاعات تماس با مرکز درمانی نزدیک به کارگاه در دسترس باشند. در ترکیب گروه نصب حداقل یک نفر باید بتواند به روش صحیح از کپسول آتش نشانی و لوازم کمک های اولیه استفاده نماید.

مسیرهای دسترسی به چاه آسانسور و موتورخانه مشخص شده و تمام موانع و خطر

سقوط بر طرف گردیده و روشنایی کافی داشته باشند. (مطابق مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان)

علائم هشدار دهنده نزدیک چاه آسانسور نصب شده و سایر پیمانکاران از آغاز عملیات نصب باخبر شده باشند.

برای برق مورد نیاز، تابلو، سیم کشی و اتصال زمین مناسب تامین شده باشند.

-رعایت نکات مهم در هنگام نصب آسانسور

افراد در یک چاهک و بالای سر یکدیگر کار نکنند.

چنانچه در یک چاه چند آسانسور به طور همزمان نصب می شوند، کار طوری برنامه ریزی شود تا گروه های مختلف در یک تراز کار کنند و اختلاف ارتفاع قابل توجه نداشته باشند.

کارکنان لباس کار مناسب و اندازه پوشیده باشند. لباس های کار باید به اندازه فرد بوده و قادر قسمت های آویزان که جایی گیر کنند یا زیر پا قرار بگیرد، باشند.

برای انجام هر مرحله از کار برنامه ریزی شود. خطرهای احتمالی بررسی شده و روش

کار مناسب با توجه به شرایط انتخاب شود.

به علائم هشدار دهنده در کارگاه توجه شود.

باید مراقبت به عمل آید که کار گروه نصب، دیگران را در معرض خطر قرار ندهد.

افراد قبل از ورود به چاه بالا و پایین آن را به دقت نگاه کرده و بررسی نمایند.

ابزار بالابر و قطعات آن قبل از شروع کار از نظر نقص یا شکستگی و ترک خوردنگی

بازدید شوند.

قلاب های مورد استفاده حفاظ لولایی داشته باشند و مناسب بارهای واردہ به آنها

باشند.

کلیپس ها، اشکی ها و اتصالات دیگر و طناب فولادی به طور صحیح بسته شوند.

طناب های فولادی یا سیم بکسل ها از روی قسمت های تیز آهن آلات عبور داده نشوند.

هیچگاه بار سنگین آویزان به چین بلاک، تیرفور و سایر بالابرها برای مدت طولانی

حتی برای یک شب باقی نماند. باید با مهار مناسب باز از روی ابزار بالابر برداشته شود.

جهت افزایش طول آویزهایی نظیر تسمه و یا بکسل های دو سر قلاب از قطعات

مناسب استفاده گردد.

از تحمل بار آویزها، سالم بودن و زمان اتمام استفاده از آنها اطمینان حاصل گردد.

هرگز کسی از زیر بار معلق عبور نکند یا زیر آن نایستد.

قبل از حرکت دادن کابین، کلیه بازشوها و منفذ چاه پوشانده شده باشند.

قبل از حرکت دادن کابین، افراد دیگر به غیر از افراد گروه نصب با مسئولیت مشخص

از چاه خارج شوند.

قبل از مرحله ای که گروه اجرایی برای ادامه نصب می خواهد از روی سقف، کابین

را هدایت کنند حتماً ضربه گیر های زیر کابین و وزنه نصب شده و سیستم ترمز ایمنی هم

آزمایش شده و فعال باشد. سرعت در گیر شدن ترمز ایمنی به سرعت حرکت کابین هنگام

عملیات نصب نزدیک باشد و در داخل فریم وزنه به میزان مناسبی وزنه قرار داده شده باشد تا احتمال سرخوردگی طناب فولادی در شیارهای فلکه موتور وجود نداشته باشد.

چنانچه نرده حفاظ دور سقف کایین نصب نشده باشد و در صورت امکان سقوط (فالصله خالی بیش از ۳۰ سانتیمتر با عمق بیش از ۱۸۰ سانتیمتر) از جلیقه ایمنی با تکیه گاه مطمئن استفاده شود.

از کار با ابزار برقی و کابل ها در محیط های مرتبط خودداری گردد. قبل از شروع به استفاده باید آنها را یکبار روشن و خاموش نمود.

هنگام کار روی تابلو فرمان و سایر قطعات برقی حتماً می بایست برق از کلید اصلی قطع شده و کلید در حالت قطع، قفل شده باشد.

برای انجام هر کاری از ابزار سالم و تمیز و تجهیزات فردی مناسب آن مرحله کار استفاده شود.

از انجام برشکاری و جوشکاری در مناطقی که خطر آتش سوزی و انفجار دارند، خودداری و اجتناب شود.

هنگام خستگی، بروز تنش های فکری و عصبی، سر گیجه، بیماری و یا استفاده از داروهای خواب آور، از انجام کار خودداری شود.

در حین شاغری اندختن، از محکم بودن اتصالات شاغری در بالای چاه اطمینان حاصل شود تا هنگام فیکس کردن شاغری در پایین چاه، خطر سقوط اتصالات از بالا وجود نداشته باشد.

سیم شاغری نباید دارای شکستگی باشد.

برای بالا بردن ریل ها در چاه، از بالابر مناسب با اتصالات صحیح استفاده شود.

هر گونه عملیات نصب آسانسور و یا حتی آهنگشی بایستی به یکی از روش های ذیل انجام شود:

الف-باداربست به همراه جایگاه کار مطمئن با فضای کار کافی.
ب-بدون داربست با استفاده از کابین یا کابین موقت یا پلتفرم(گهواره) ایمن و استاندارد.

-نصب باداربست

قبل از رفتن گروه نصب به داخل چاه آسانسور، می بایست داربست توسط مسئول ایمنی شرکت بدقت کترول و تایید شده باشد.
اجرای داربست باید مطابق نظر شرکت نصاب و با توجه به مطالب ذکر شده در منابع معتبر انجام شود.

روی تخته های داربست بار اضافه و سنجین قرار داده نشود.
روی تخته های داربست فاقد روغن، پارچه های آلوده به روغن یا گازوئیل و سایر لوازم اضافی و دست و پاگیر باشد.
استفاده از کمربند ایمنی روی داربست الزامی است.
از انجام برشکاری و فرزکاری روی داربست خودداری گردد.

-نصب بدون داربست آسانسور

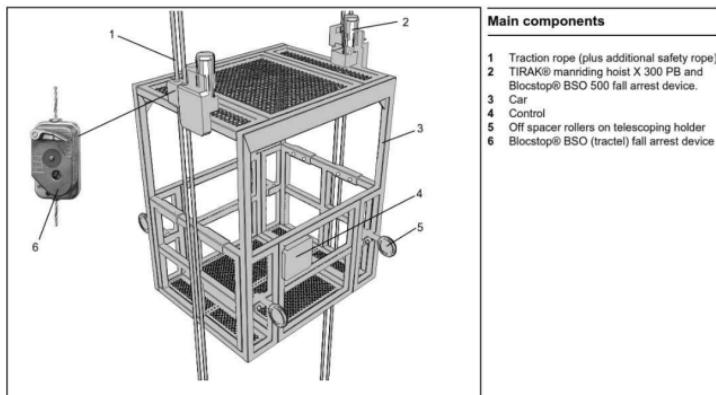
در صورت استفاده از کابین اصلی آسانسور، کابین موقت، یا یک پلتفرم(گهواره) که توسط بالابربرقی به حرکت در می آید برای نصب داخل چاه، حتماً باید اصل ایمنی دوتایی رعایت شود. یعنی برای حفظ جان و سلامتی افراد به هیچوجه به یک ایمنی اکتفا نشود و در هر لحظه حداقل ۲ ایمنی وجود داشته باشد.
قلاب های سقف و اتصالات مربوطه و بالابربرقی قبل از گذاشتن بار کابین یا وسیله دیگر حمل افراد روی آنها، از نظر استحکام آزمایش شوند.

در صورت استفاده از سقف کابین، حتماً نرده محافظ دور سقف و محافظ پنجه پا نصب شده باشد.

ترمز ایمنی با سرعت درگیری نزدیک به سرعت حرکت کابین در هنگام نصب و نه سرعت تعریف شده کابین در حالت نرمال (فعال شده باشد).
ریل های کابین باید قبل از نصب از لایه محافظ شسته شوند تا ترمز ایمنی در صورت نیاز درست عمل نماید.

قبل از شروع کار نصب از روی سقف یا جابجایی کابین، علاوه بر موارد بالا، ضربه گیرها نیز نصب شده باشند.

ترمز ایمنی برای جلوگیری از سقوط حتماً هر روز قبل از شروع کار آزمایش شود.
در صورت نصب نشدن نرده های حفاظ روی سقف کابین، افراد روی سقف باید از کمربند هارنس با تکیه گاه مطمئن استفاده نمایند.
همچنین از زنجیر پارک در موقع لزوم استفاده شود.

- نصب تجهیزات برقی

نصابان آسانسورها باید حتماً دوره های آموزشی کافی را گذرانده باشند و به همه خطرها و روش های کار ایمن، وقوف کامل داشته باشند. این مورد بخصوص در تکنولوژی های نوین از جمله آسانسورهای بدون موتورخانه و موتورهای بدون گیربکس باید لحاظ گردد.

در نصب تجهیزات برقی و راه اندازی آسانسورها حتماً باید دستور العمل راه اندازی تابلو فرمان را به دقت مطالعه نمود و نکات نصب را یک به یک اجرا نمود. اطمینان از ارت مناسب در ساختمان و انتقال مطمئن آن به موتور خانه و اتصال آن به تجهیزات برقی، جزء اقدامات اولیه ایمنی در نصب این تجهیزات می باشد.

- استفاده از تجهیزات اندازه گیری

از کارکرد سالم تجهیزات اندازه گیری اطمینان حاصل شود.

تجهیزات متناسب با محیط کار تهیه شود.

دستگاه اندازه گیری می بایست دارای فیوز داخلی بوده و قبل از استفاده از کار کرد آن اطمینان حاصل شود.

پراب های دستگاه قبل از استفاده بازبینی شود که معیوب یا مستهلك نبوده و دارای قطعی نباشد. همچنین پраб ها باید محافظه مناسب جهت انگشتان را داشته باشند.

رنج کارکرد دستگاه اندازه گیری بدرستی انتخاب شده و جهت اطمینان دوبار چک شود. لازم به ذکر است برای اندازه گیری جریان و ولتاژ بالا از تجهیزات مناسب این اندازه گیری ها استفاده شود. (کلمپ و پраб جریان و ولتاژ بالا استفاده شود)

در اندازه گیری ها همواره ابتدا پраб قرمز قطع شود.

از دستگاه هایی برای اندازه گیری مقاومت استفاده شود که حفاظت مناسب در برابر Overload را داشته باشند.

جهت اندازه گیری جریان بدون استفاده از کلمب می باشد ابتدا دستگاه خاموش شده، پراب هاراوصل کرده و سپس دستگاه برای اندازه گیری روشن شود.

- جلوگیری از برق گرفتگی

برق گرفتگی عبارت است از برخورد قسمت با قسمت هایی از بدن با مدار الکتریکی دارای برق که موجب شود آن قسمت از بدن در مسیر جریان قرار بگیرد. عوامل مهم در میزان خطر برق گرفتگی مدت زمان تماس و عبور جریان می باشد. قلب حساس ترین عضو بدن در برابر برق گرفتگی می باشد، در نتیجه حادثی که قلب در مسیر عبور جریان باشد خطرات بیشتری داردند.

لازم به ذکر است تا حد امکان می باشد بر روی مدارات بدون برق کار کرده و از فرایند (قطع کردن سیستم و برچسب زدن lockout/tagout) استفاده نمود، اما در صورت اجبار کار بر روی مدارات برق دار می باشد موارد زیر را رعایت نمود:

الف- موارد حفاظت شخصی در هنگام کار بر روی مدارات برق دار:

استفاده از ابزار عایق - استفاده از دستکش لاستیکی و چرمی مناسب و عینک محافظتی نارسانا.

در صورت احتمال خطر برق گرفتگی استفاده از لباس آستین بلند و مناسب.

جدا کردن تمامی جواهرات و ساعت و تجهیزات فلزی از خود.

ایستادن روی سطح عایق یا پوشیدن کفش عایق.

استفاده از لباس یک تکه (فرم) مناسب.

ب- موارد حفاظتی هنگام اندازه گیری روی مدارات برق دار:

در اندازه گیری ابتدا پراب زمین وصل شده، سپس پраб به مدار برق دار متصل شود. در هنگام جدا کردن نیز در انتهای پراب زمین جدا شود. در صورت امکان قبل از اندازه گیری،

وسیله اندازه گیری آویزان شده یا در محل مناسب قرار داده شود و از نگهداری وسیله با دست خودداری شود.

از روش تست سه نقطه ای برای چک کردن مداری که برق ندارد استفاده شود. ابتدا یک مدار مشخص برقدار با دستگاه چک شود (جهت اطمینان از کارکرد دستگاه)، سپس مدار مورد نظر اندازه گیری و چک شود و در انتهای مجدداً مدار برق دار مشخص چک شود، این روش اطمینان می دهد وسیله اندازه گیری قبل و بعد از اندازه گیری سالم است.

پ - نکات مهم دیگر برای جلوگیری از برق گرفتگی عبارتند از:

سیم ها و کابل ها و سایر تجهیزات و ابزار آلات اضافی از زیر دست و پا جمع شده باشند.

سیم ها و کابل ها از نزدیکی منابع حرارتی و مواد شیمیایی عبور داده نشوند.

همه سیم ها و کابل ها و حتی پریز ها باید در دمای مناسبی کار کنند. در صورت گرم بودن آنها مدار قطع گردد.

هنگام کار با برق همیشه از دستکش و تکیه گاه مناسب استفاده گردد تا خطر برق گرفتگی و سقوط احتمالی کاوش یابد.

سیم ها و کابل ها بصورت دوره ای بازدید شوند.

هرگز تعداد زیادی مصرف کننده همزمان به یک پریز متصل نشوند.

هرگز در محیط نمناک و خیس با تجهیزات الکتریکی کار نشود.

در صورت مشاهده مواردی مانند بوی سوختگی و جرقه در تجهیزات ، فوراً مورد بررسی قرار گیرند.

در زمانیکه احتیاج به برق سه فاز یا تک فاز نمی باشد، برق به صورت کامل قطع گردد.

برقکار باید مجهز به ابزار مناسب و کافی و وسائل حفاظت فردی مطابق با ولتاژ کاری باشد.

می بایست قبل از کار بر روی هر مدار از بی برق بودن آن مطمئن شد، حتی اگر ولتاژ پایین باشد.

در صورت نیاز به چراغ قوه از نوع غیر رسانا استفاده گردد.

- استفاده از سیم پل در راه اندازی آسانسور

در عملیات راه اندازی آسانسور در ساختمان های جدید تعداد زیادی سیم پل برای کارکرد آسانسورها استفاده می شود که می بایست در استفاده از آن به نکات زیر توجه کرد:
سیم پل ها باید به رنگ روشن، براحتی قابل تشخیص و به اندازه کافی بلند و مشخص باشند.

ثبت سیم پل ها در گزارش باعث آگاهی پرسنل از عدم عملکرد مدار ایمنی می شود.
نصاب موظف است که از کامل کردن ثبت سیم پل ها در گزارش اطمینان حاصل کند. ثبت سیم پل هامی بایست تا برداشت تمامی آنها ادامه پیدا کند.

درب ها و مدار ایمنی تا زمانیکه آسانسور در حالت بازرسی قرار نگرفته، باید پل زده شوند.

سیم پل هادر کوتاه ترین زمان ممکن می بایست حذف شوند.
استفاده از سیم پل هامطابق دستورالعمل شرکت های سازنده آسانسور و یا تابلو فرمان مجاز می باشد.

پس از نصب هریک از تجهیزات ایمنی، می بایست سیم پل مرتبط با آن قطعه از ترمینال مربوطه حذف گردد.

- ایمنی در فرایند غیرفعال کردن درب در مرحله راه اندازی آسانسور گاهی اوقات لازم است فرایند غیرفعال کردن درب صورت گیرد. در این شرایط باید به نکات زیر توجه نمود:

حرکت ریویزیون با درب پل شده تنها در شرایطی که اشکالی در عملکرد درب ها وجود دارد مجاز می باشد. قبل از بکار بردن این روش، مشکل (درب کابین یا قفل درب) می بایست مشخص شود و فقط مدار مربوطه پل شود.

احتیاط بسیاری باید قبل از حرکت آسانسور انجام شود تا پرسنل آسانسوری و مسافران امنیت لازم را داشته باشند. به عنوان مثال جلوی درب ها در تمام طبقات حفاظ مناسب قرار داده شود.

در هنگام پل زدن درب، درایو سر درب باید در حالت دستی قرار داده شده و از عملکرد صحیح آن مطمئن شویم. بعد از اتمام کار درب را به حالت اتوماتیک برگردانده شده و از عملکرد صحیح آن باید اطمینان حاصل شود.

- نکات عمومی ایمنی هنگام نصب تجهیزات برقی

تابلو فرمان به روش مناسب و ایمن نصب گردد.

رعایت نظم و ترتیب در محیط کار باعث افزایش ایمنی می گردد.

المان ها متناسب با یکدیگر انتخاب گرددن (مخصوصاً موتور و تابلو فرمان و سیم های قدرت).

از جعبه ریویزیون مجهز به کلید RUN استفاده کرده و هیچگاه این کلید پل نگردد.

بررسی ارت ساختمان و اطمینان از اینکه ارت موتور، تابلو و سایر تجهیزات به درستی متصل شده اند.

می بایست زمانیکه بر روی موتور و درایو و مقاومت ترمز کار می شود، دقت بیشتری

در حفاظت به عمل آید.

دقت شود که برخی از المان ها مانند درایو بعد از خاموش شدن تا چند دقیقه برقدار می باشند.

در آسانسورهای گروهی در صورت قطع کلید سه فاز یک تابلو، بخش هایی از این تابلو ممکن است از طریق اتصالاتش با تابلوی دیگر برق دار باشد.

جهت برداشتن یا جازدن فیوزها از ابزار مناسب استفاده شود. فیوزها و پایه فیوزها باید از نظر سایز و نوع کاملا مشابه باشند. همچنین از فیوز آمپر بالاتر یا نوع دیگر استفاده نشود و یا محل فیوز پل نگردد و از سیم به عنوان فیوز استفاده نشود.

سیم کشی موقت بسیار خطرناک است و می بایست تمام سیم کشی های موقت مطابق استاندارد باشد.

کابل های برق که در مسیر عبور و مرور هستند، حتماً باید درون حفاظ مناسب باشند.

چراغ های سیار بایستی جهت اجتناب از برخورد اتفاقی دارای حفاظت بوده و برای آویزان نمودن نباید از سیم آنها استفاده نمود.

تنظیم نبودن برد حفاظت موتور می تواند باعث حرکت غیر صحیح کابین، عدم اعلام وضعیت خطرناک و منجر به سوختن موتور شود.

کلید اصلی برق باید طبق دستورالعمل قفل کردن و بر چسب زدن، قطع گردد.
در آسانسورهای دارای موتور بدون گیربکس خصوصاً در طرح های MRL، پیشنهاد می گردد یک کپی از پلاک موتور در تابلو فرمان نصب گردد تا همیشه در دسترس باشد. زیرا گاهی اوقات نصب موتورها طوری صورت می گیرد که دسترسی به پلاک موتور امکان پذیر نمی باشد.

-ایمنی هنگام سرویس و نگهداری:

ضروری است سرویسکاران و تعمیرکاران آسانسور، علاوه بر موارد فنی در زمینه ایمنی هم آموزش های ضروری را دیده باشند، لباس کار بر تن داشته و تجهیزات حفاظت فردی مناسب را همراه داشته باشند.

-پیش از شروع کار:

سرویسکاران باید دستورالعمل ها و چک لیست های انجام کار را همراه داشته باشند.
نمونه کامل چک لیست تهیه شده توسط سندیکای صنایع آسانسور و پله برقی ایران در پیوست شماره ۲ آمده است.

ابزار سالم و مناسب کار باید در اختیار سرویسکاران باشد.
سرویسکاران می بایست به تجهیزات حفاظت فردی مناسب مجهز باشند.

با مدیر یا مسئول ساختمان هماهنگ شود تا ساکنان و کارکنان در ساختمان از تحت سرویس بودن آسانسور(ها) باخبر باشند.

چنانچه فرد دیگری نیز کلید موتورخانه یا فضای های کاری روی تابلو و سیستم های کنترل را دارد و احتمال داشته باشد که هنگام عملیات سرویس و تعمیرات به آنجا برود علامت «سرویسکاران در حال کار هستند - دستگاه روشن نشود» در محل مناسب قرار داده شود.

باید اطمینان حاصل شود که دیگران اطلاع دارند که سرویسکار در چه محلی کار می کند و به صورت دوره ای با کسی که بتواند در صورت نیاز کمک برساند در تماس باشد. آسانسور از وضعیت بهره برداری عادی خارج شده و علامت «تحت سرویس» در محل های مناسب قرار داده شود.

باید مطمئن شد که هنگام سرویس و نگهداری کسی نمی تواند وارد کابین یا قسمت هایی که ممکن است خطرساز باشند، بشود. در صورتیکه برای اولین بار به عنوان سرویسکار به پروژه ای مراجعه می شود، پیشنهاد می گردد از آسانسور استفاده نکرده و ابتدا با حضور در موتورخانه و بررسی تابلو فرمان، از صحت عملکرد تجهیزات و مدار ایمنی اطمینان حاصل گردد.

- هنگام انجام سرویس یا تعمیر:

جبهه ابزار و سایر لوازم در محل مناسبی قرار داده شود تا باعث زمین خوردن یا صدمه به دیگران نشود.

اگر کار بصورت گروهی انجام می شود، حتماً یک سرپرست برای هماهنگی های لازم تعیین شده باشد.

چنانچه درب طبقه ای باز می ماند، حفاظ های مناسبی برای جلوگیری از سقوط افراد

دیگر نصب شود.

چنانچه درب تابلو کنترل یا تابلوهای برقی دیگر که در دسترس عموم است، باز می‌شود باید حفاظت‌های ضروری برای پیشگیری از برق گرفتگی افراد عادی نصب شود.

قبل از جمع آوری این حفاظت‌ها باید درب‌ها بسته و قفل شده باشند.

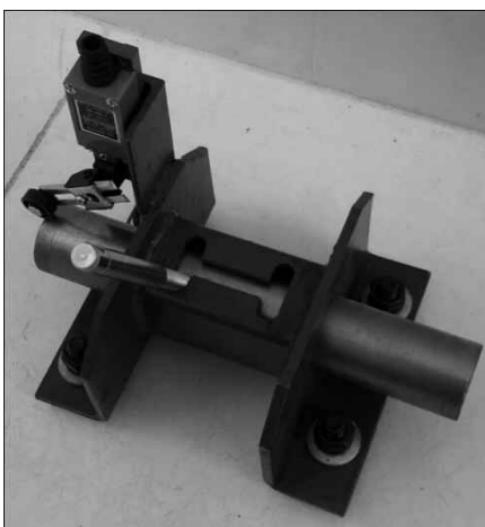
قبل از کار روی قطعات متحرک، برق آنها قطع شده باشند.

مراقبت شود که لباس یا دستکش به قطعات چرخان یا متحرک گیر نکند.

قبل از کار روی قطعات برقی یا تابلو فرمان، برق آنها قطع شده باشند.

هنگام کار روی ترمز آسانسور دقت شود که به دلیل اختلاف وزن، کایین به حرکت

در نیاید.

چنانچه افراد، موتورخانه را ترک می نمایند باید درب آن را بسته و قفل نمایند.
حتماً از دوسرویسکار در محل استفاده گردد.
هنگام کار روی ترمز آسانسور در آسانسورهای بدون موتورخانه، کابین در محل مناسبی قفل یا مهار شود.

- روی سقف کابین:

- نحوه رفتن روی سقف کابین:

قبل از رفتن روی سقف کابین، فرد باید از عملکرد صحیح کناتک درب، دکمه توقف روی کابین و کلید بازرسی مطمئن شود. به این ترتیب که:
آسانسور به یک طبقه پائین تر فرستاده شده و پس از گذشت زمان مناسب وقتی که هنوز کابین به طبقه پائین تر نرسیده، درب با استفاده از کلید سه گوش مناسب باز شود. در این حالت آسانسور باید بلا فاصله متوقف شود.

از روی طبقه کلید توقف روی سقف کابین فشرده و سپس درب بسته و قفل شده و دکمه احضار فشرده شود، کابین نباید حرکت نماید.
درب با کلید بازشود و کلید بازرسی در وضعیت بازرسی قرار داده شده و کلید توقف آزاد شود. سپس درب طبقه بسته شده و دکمه فراخوان فشرده شود. باز هم کابین نباید حرکت کند.

در صورتی که در هر یک از سه حالت بالا آسانسور متوقف شده یا از حالت توقف به حرکت در نیامده باشد، می توان پس از فشردن دکمه توقف روی کابین و قراردادن آسانسور در حالت بازرسی روی سقف کابین رفت. در غیر این صورت سرویسکار نباید تا قبل از رفع ایراد، روی سقف کابین برود.

- کار روی سقف کابین:

محل مناسبی برای ایستادن روی سقف انتخاب شود طوری که هیچ قسمت بدن خارج از محدوده کابین قرار نگیرد.

چنانچه کابین نرده محافظ ندارد و خطر سقوط برای فرد روی سقف وجود دارد (بهنای باز بیش از ۳۰ سانتیمتر باارتفاع حداقل ۱۸۰ سانتیمتر) هنگام حرکت دادن کابین احتیاط به عمل آید و هنگام توقف و انجام کار سرویس از سیستم جلوگیری از سقوط (جلیقه ایمنی) استفاده شود.

چاه باید روشنایی کافی داشته باشد.

سقف کابین باید تمیز و خشک و به خصوص پاک از روغن یا هر ماده لغزنده دیگر باشد.

هنگام حرکت دادن کابین باید مراقب برخورد با سیستم وزنه و همچنین قطعات ثابت داخل چاه بود.

در چاه های دارای چند آسانسور باید مراقب برخورد با قطعات متجرک و ثابت آسانسور دیگر بود.

هنگامی که شخصی روی سقف کابین است نباید آسانسور در حالت نرمال قرار گیرد. بلاfaciale پس از توقف کابین برای انجام کار دکمه توقف در حالت فشرده قرار گیرد و فقط هنگامی که قصد حرکت می باشد، باید آزاد باشد.

برای خروج از روی سقف ابتدا کابین در محل مناسبی متوقف شده، دکمه توقف فشرده شده و درب طبقه باز شده و فرد خارج شود. سپس از روی طبقه کلید بازرسی در حالت نرمال قرار داده شده، کلید توقف آزاد شود و باستان و قفل کردن درب طبقه آسانسور به وضعیت کار عادی باز گردانده شود.

- چاهک:

- نحوه رفتن به داخل چاهک:

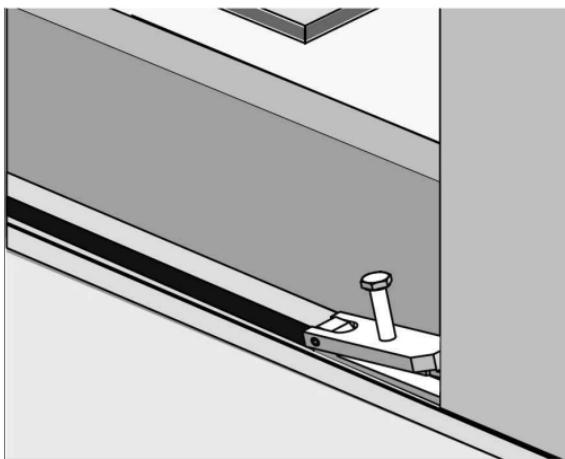
قبل از رفتن به داخل چاهک هم باید از عملکرد صحیح کنترل درب و دکمه توقف داخل چاهک اطمینان حاصل شود.

کابین به طبقه بالاتر فرستاده شود و با استفاده از کلید سه گوش درب پایین ترین طبقه باز شود. سپس با دکمه فراخوان هنگامی که درب طبقه باز است، کابین احضار شود. کابین نباید حرکت کند. در مرحله بعد دکمه توقف داخل چاهک بدون ورود به چاهک فشرده شود. درب طبقه بسته و قفل شده و کابین دوباره احضار شود. این بار نیز کابین نباید حرکت نماید.

در صورتیکه در هر یک از این دو حالت کابین حرکت نماید باید سرویسکار تا قبل از رفع ایراد داخل چاهک برود.

از روی طبقه دکمه توقف داخل چاهک فشرده شود. چراغ های چاه و چاهک روشن شوند.

درب طبقه در حالتی که کمی باز شده (کمتر از ۳۰ سانتیمتر) با کلیپس مخصوص ثابت شود.

کلیپس نگهدارنده در اتوماتیک

فرد با استفاده از نرdban (که در جای مناسبی قرار داده شده یا باید قرار داده شود) بادقت وارد چاهک شود. هرگز نباید به داخل چاهک پرید.
شرط استفاده از نرdban در چاهک:

۱. نرdban در نزدیکی درب چاهک و در دسترس باشد و به دیواره چاهک ثابت شده باشد و جهت سهولت رفت و آمد در چاهک دارای دستگیره باشد.

۲. اگر مسیر ورودی به چاهک دارای درب مجزا از درب های سرویس آسانسور باشد توصیه می شود درب مذکور حتماً دارای آرام بند باشد که زمان کافی جهت رفتن سرویسکار به داخل چاهک وجود داشته باشد و درب مذکور به سمت خارج چاهک بازشود.

- کار در چاهک:

۱- فضای جان پناه در نظر گرفته شود.

۲- اگر کف چاله آب دارد، قبل از شروع هر کاری باید خشک شود. روغن ها هم باید پاک شوند.

۳- به محدوده حرکت آسانسورهای مجاور در چاههای گروهی نباید نزدیک شد.

۴- استفاده از هر گونه شعله و سیگار کشیدن در چاهک ممنوع است.

۵- برای خروج (باید پس از اطمینان از تمیز بودن کف کفش ها) از نرdban بالا آمده و روی طبقه رفت. سپس در صورت قابل جای بودن نرdban آن را در جای خود ثابت و محکم نمود. چراغ چاهک خاموش شود. دکمه توقف آزاد شده و بعد با برداشتن کلیپس نگهدارنده، درب طبقه بسته و قفل شود تا آسانسور به حالت کار عادی باز گردانده شود.

- پس از پایان کار:

همه دستگاه ها و موارد ایمنی به حالت کار کرد عادی برگردانده شده و بطور کامل بررسی گردند.

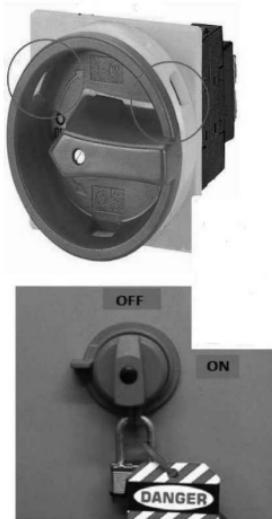
اگر حفاظت یا پوششی در طول سرویس و نگهداری برداشته شده، اطمینان حاصل شود که به جای خود برگردانده شده اند. درب های موتورخانه و دستگاه ها نیز بسته و قفل شوند.

آسانسور حداقل دوبار در طول مسیر کامل به صورت آزمایشی و در دو جهت بالا و پائین به صورت نرمال به حرکت درآورده شود.

ابزار جمع آوری شوند. عالم هشدار دهنده و تحت سرویس نیز برداشته شده و مواد زائد نیز دور ریخته شوند.

به مسئول ساختمان و شرکت اطلاع داده شود که کار پایان یافته است.

در صورتیکه هر یک از قسمت های مدار ایمنی به درستی عمل ننمایند، آسانسور تا رفع قطعی ایراد در وضعیت خارج از سرویس باقی بماند.

۲-۴-۱۳ کلیدهای اصلی تعریف شده در بند ۱-۴-۱۳ باید دارای حالتی قطع و وصل باشند و باید بتوان بوسیله یک قفل آبیزی یا وسیله معادل آن، براي اطمینان از عملکرد غیر عمدى، کلید اصلی را در وضعیت قطع قفل نمود.

توجه: در تجدیدنظر اول کلید اصلی (+1) باید دارای حالت قطع باید باشد ، اگر سرویس و نگهدار اول به هر دلیلی برق آسانسور را قطع نماید باید کلید اصلی را قفل نموده تا ساکنین یا سرویس و نگهدار دوم به هر دلیلی آسانسور را روشن ننمایند . عکس های زیر و دو نمونه از انواع کلید اصلی که قابلیت قفل شدن در حالت قطع را دارند نشان می دهد.

- چند نکته درباره استفاده از پل های سری ایمنی:

استفاده از پل (جامپر) های موقت در انجام بعضی سرویس ها مورد نیاز می شود، بسیار مهم است که افراد آموزش لازم جهت استفاده صحیح از آنها را دیده باشند و آگاهی کافی نسبت به نقشه برقی و تغییراتی که در عملکرد سیستم پس از استفاده از پل رخ می دهد را داشته باشند.

- ویژگی های سیم های پل (جامپر ها):

۱- سیم پل هایی بایست بلند، دارای گره مشخص و رنگ روشن تر و متفاوت با رنگ سیم های اصلی باشند.

سیم پل های باید به ترتیب شماره گذاری شده باشند.
انتهای سیم پل های باید ایزووله باشد. یعنی به گونه ای باشند که خطر اتصالی احتمالی وجود نداشته باشد.

هر فرد که سیم پل هارا اتصال می دهد باید نام یا شماره پرسنلی خود را با جوهر دائمی توسط برچسب بر روی سیم پل نصب نموده باشد.

- رعایت موارد زیر در استفاده از پل های سری ایمنی ضروری است:

۱- فرد باید قبل از استفاده از سیم پل، نسبت به تغییرات پس از اضافه کردن یا برداشتن آن بر روی کل سیستم آسانسور آگاهی داشته باشد.

۲- سیم پل هایر گز نباید جایگزین سیم کشی های دائم شوند.

۳- تعداد سیم پل هایی مورد استفاده باید محدود باشد و گزارش آنها گرفته شود.
نحوی که چنانچه تجهیزاتی به سرویس برگرد، در لیست مربوطه سیم پل حذف می شود.
۴- بسته سیم پل هارا روی دستگیره درب موتورخانه یا جای مشخص (و در معرض دید)

دیگری قرار داده شوند.

- ۵- قبل از اتصال سیم پل، آسانسور باید از دسترسی عمومی خارج شده و از نبودن مسافر داخل کابین اطمینان حاصل گردد.
- ۶- در صورت انجام کار به صورت گروهی تمام اعضای گروه باید از نصب سیم پل و عملت انجام آن مطلع شوند.
- ۷- در حالیکه سیم پل ها متصل هستند، نباید آسانسور به سرویس عادی باز گردانده شود.
- ۸- از سیم پل های بایست به عنوان ابزار تشخیصی استفاده شود. همیشه باید از وسایل اندازه گیری برقی برای عیب یابی مدارها استفاده گردد.
- ۹- درب طبقه و درب کابین تا حد امکان نباید همزمان پل داده شوند.
- ۱۰- در زمان اتمام کار، می بایست تمامی سیم پل ها برچیده و شمارش شده و به بسته سیم پل ها باز گردانده شوند.

رعایت ایمنی در نصب پلکان برقی

شرایط کار در صنایع ساختمانی به گونه ای است که معمولاً دو یا چند تیم اجرایی در رسته های مختلف در یک کارگاه ساختمانی بطور همزمان مشغول به فعالیت می شوند. ابتدا رعایت ایمنی بصورت یک الزام کلی حاکم بر فضای عمومی کارگاه ها، سپس نحوه اجرای ایمنی بصورت یک فرآیند و نحوه عملکرد میان اعضای یک گروه اجرایی و نیز تیم های مختلف با یکدیگر از اهم موضوعات این فصل است.

در باره لزوم رعایت ایمنی (پیش از آغاز فرایند نصب و اجرا) مهمترین نکات فنی و اجرایی که بطور مستقیم و غیرمستقیم به ایمنی گروه های نصب یا دیگر پیمانکاران حاضر در سایت (محل اجرای پروژه) و به کارفرما (کارفرمایان) مربوط می شود و می بایست بمورد اجرا گذارده شوند عبارتند از :

*مسیر حرکت و جابجایی و انبارش همه پلکان های برقی در محل سایت و شیوه ورود پله ها به داخل سایت

این اطلاعات برای کارفرما حیاتی است زیرا بدینوسیله کارفرما موانع فیزیکی و فنی مثل کابل های برق فشارقوی، لوله ها و مسیر تاسیسات برقی و مکانیکی و حتی ضایعات موجود در مسیر را از سر راه بر می دارد.

در بسیاری از موارد به علت تخلیه پلکان ها در زمان شب، عدم دید کافی باعث برخورد پلکان ها یا بوم جرثقیل و زنجیر به کابل های برق شده و باعث سانحه می گردد.

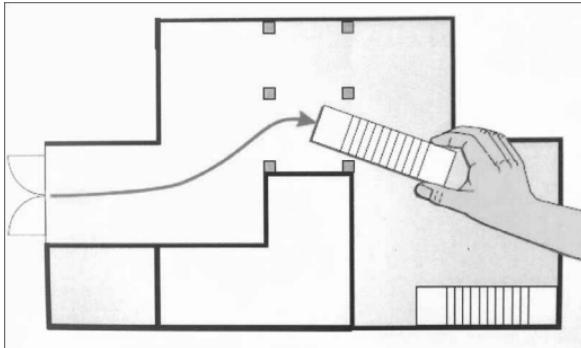

انبارش پلکان ها در طبقات و یا پشت بام پروژه های نیز در صورتیکه محاسبات سازه ای از سوی مستول و دستگاه محاسب و نظارت کارفرما تایید نشده باشد می تواند باعث بروز سانحه گردد.

- ایمنی عملیاتی در زمان جابجایی و انبارش (Hoisting & Rigging)

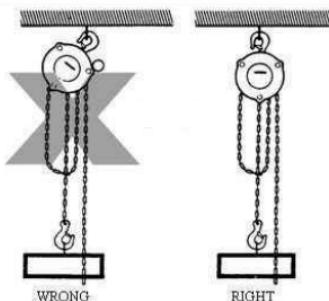
- * در هنگام کار کردن با جرثقیل های ماشینی، لیفت تراک ها و یا تاور کرین ها، فقط یک نفر بعنوان هماهنگ کننده باراندۀ جرثقیل یا تاور کرین معرفی شود.

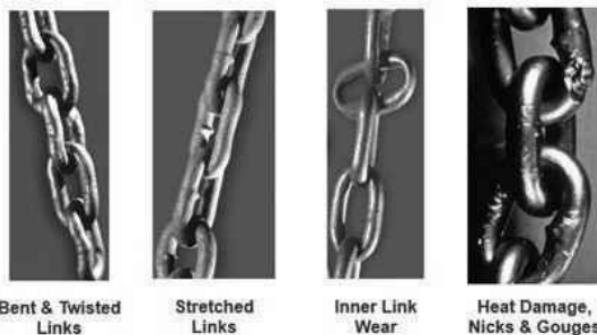
- * تا حد امکان در هنگام استفاده از chain block دقت شود که اگر از نوع عمودی است در کاربردهای مایل یا افقی استفاده نشود.

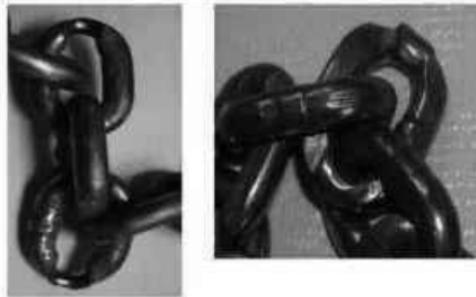
* برای اطمینان از تحمل وزن پلکان برقی تا حد امکان از زنجیرها و جرثقیل های سری استفاده گردد و ایمنی دو گانه در نگهداری وزن لحاظ شود.

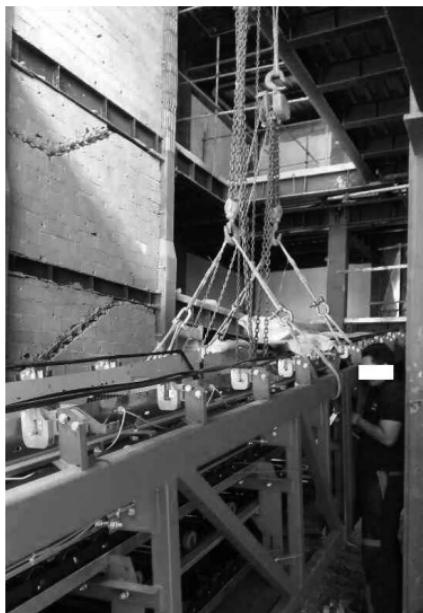
* در زمان تخلیه از حضور افراد غیر مسئول در محل و نزدیکی پلکان ها جلوگیری شود.

- * همه دانه های زنجیرهای مورد استفاده را هر شش ماه یکبار توسط گیج مخصوص چک کنید و در صورت ایجاد کشیدگی حتی برای یکی از دانه ها آنرا کاملاً کنار بگذارید.
- * در هر شش ماه باز کردن chain block مورد استفاده گروه های نصب، از صحت کار کرد بلرینگ ها، بوش ها و چرخ دنده ها، اطمینان حاصل نمایید.

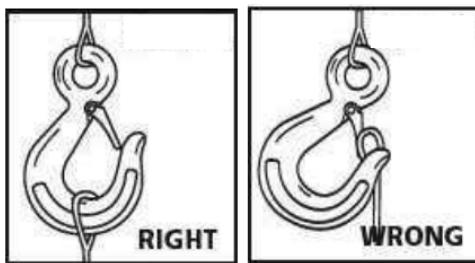
* در موقع بستن شگل ها (بسته های دوپا) بایستی رزوه های آنها کامل بسته شده، سپس یک دور باز گردد و از اتصال شگل ها بطور ناقص اکیدا خودداری شود.

* از ایستادن خود و دیگران در محل های غیر ایمن جدا خود داری کنید.
این محل ها شامل:

- در زیر پلکان ها در زمان بلند شدن توسط جرثقیل ها.
- در مسیر جابجایی افقی پلکان ها، هنگامی که توسط جرثقیل های دستی جابجا می شوند.

*شیوه صحیح نصب قلاب زنجیر مطابق عکس

***نکته بسیار مهم در نصب زنجیرها این است که زاویه نگهداری زنجیرها، تا حد امکان زاویه حاده باشد.

بطور خلاصه باید گفت اگر زنجیرها در حالت عمودی تر قرار بگیرند، یعنی اصل زاویه حاده لحاظ شود، دو زنجیر (یا ۴ زنجیر) به نسبت سینوس زاویه با هم همکاری می‌کنند تا وزن پلکان را که مؤلفه‌ای عمودی است خشی کنند، که سبب بالا رفتن راندمان می‌گردد. اما اگر زنجیرها به حالت افقی قرار بگیرند (یعنی زاویه بسمت منفر جه پیش برود) زنجیرها با نسبت کسینوس مؤلفه‌ای عمودی خواهند داشت.

بنابراین بجای اینکه وزن پلکان را تحمل کنند با مؤلفه‌های افقی خود (که بسیار زیاد است) به شاسی پلکان بطور افقی نیرو وارد می‌کنند.

این اثر علاوه بر اینکه باعث اعمال نیروی زیاد و فشار به شاسی و قطعاً تابیدگی شاسی می‌شود، همچنین نیروی زیادی را به زنجیرهای تحت کشش وارد کرده و می‌تواند باعث پارگی زنجیر یا سیم پکسل نیز بشود.

-ایمنی در زمان نصب

*در هنگام نصب، سر پرست های اجرایی گروه های نصب موظف به چک کردن کامل هوک ها و قلاب های سقفی می باشند و هرگونه مشکل ظاهری و یا کیفی را می بایست سریعاً به مراجع مربوطه گزارش نمایند.

مشکلات شامل جوشکاری بی کیفیت یا ضعیف و عدم استحکام قلاب ها و ... می شود.

* در هنگام استفاده از جک های دستی در بلند کردن پلکان ها در داخل سایت می باید کل گروه نصب هماهنگ باشند، زیرا در این هنگام امکان در رفتن جک و وقوع حوادث بسیار زیاد است.

* در هنگام تعویض کورس جرثقیل های دستی در ارتفاع حتماً زنجیرهای ساپورتیو بطور کامل، صحیح و به تعداد مناسب نصب شده باشند.

* در صورت امکان برای نصب زنجیرها از قلاب های متصل به خود پلکان ها استفاده شود و از قسمت های شاسی و ... برای زنجیر گرفتن استفاده نشود.

ایمنی در نصب مکانیک و راه اندازی

* در هنگام جابجایی Step Band بوسیله ریویزیون کلیه تیم نصب بایستی هماهنگ باشند.

* در هنگام کار کردن روی پلکان های با گیربکس خورشیدی می باید با ابزار مخصوص قفل بشود.

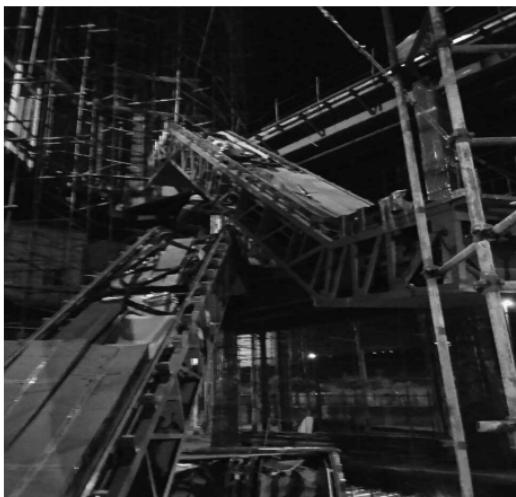
* مراقب اتصال کابل سه فاز در ورودی برق اصلی به تابلو پلکان باشید.

* در هنگام تحویل برق سه فاز به پیمانکار در پلکان برقی، مسئول مربوطه و پیمانکار می باشد در شماره گذاری پلکان ها بسیار دقت کرده و هماهنگ عمل کنند.

در پروژه هایی مانند ایستگاه های مترو که متصلی توزیع برق در محل دیسچینگ باشیست برق را به پلکان ها تخصیص دهد، جانمایی پلکان ها بسیار حائز اهمیت است که برق، به همان پلکان مورد نظر تخصیص یابد و در غیر اینصورت ممکن است برق تخصیصی برای یک پلکان دیگر که هنوز کامل نشده و پیمانکاران در آن مشغول بکار هستند توزیع شده و باعث برق گرفتگی افراد بشود.

* مونتاژ مکانیکی و برقی پلکان ها اغلب در مراحل پایانی کار ساختمان ها انجام می شود و بسیاری از پیمانکاران دیگر نیز همزمان مشغول انجام امور مربوط به خود می باشند، در این شرایط عدم دقت کافی می تواند منجر به تلفات جانی و مالی گردد.

تیم نصب بایستی برای این مورد تمهیدات لازم و حتی تعطیلی موقت کار تا برطرف شدن موردرادر دستور کار قرار دهد.

*یک شیوه رفتاری مناسب این است که گروه نصب قبل از شروع به کار در ابتدای ساعت کاری همگی برای مدت کوتاه مثلاً ۵ دقیقه در یک جلسه گروهی غیر رسمی در نزدیکی چاهک حضور پیدامی کنند و اموری که می‌باشد در آن شیفت کاری انجام دهنند رابطه سریع با هم مرور کرده و هر یک به مدت کوتاهی روی شیوه انجام آن تمرکز کرده و با هم تبادل نظر می‌نمایند.

تجربه نشان داده که این جلسه مختص و مفید می‌تواند در کارکرد با راندمان بالا، هماهنگ و ایمن همه اعضای گروه تاثیر به سزایی داشته باشد.
پیشنهاد می‌شود این شیوه رفتاری برای کلیه گروه‌های پیمانکاری اجرایی بعنوان یک رویه مناسب تعریف شده و اجرا گردد.

راهنمای بهره برداران و استفاده کنندگان

۶- راهنمای بهره برداران

بدون شک یکی از راه کارهای کاهش حوادث بهره برداری صحیح از تجهیزات است، این بهره برداری شامل بهره برداران (مالکین و یا مدیران مجتمع ها، واحدهای مسکونی و یا تجاری) و مسافران (استفاده کننده ها) می گردد. در ادامه برخی از موارد مهم جهت رسیدن به یک بهره برداری ایمن برای آسانسور و پلکان برقی ذکر می گردد.

بديهی است انتخاب شرکت سرويس و نگهدار متعهد، انجام سرويس های پيوسته و مناسب و آموزش و اطلاع رسانی خوب موجب کاهش حوادث می گردد.

۶-۱-بهره‌برداری از آسانسور

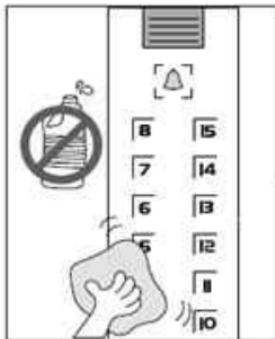
بخش اصلی جابجایی در ساختمان توسط آسانسور صورت می‌گیرد، که با توجه به تنوع و وسعت این بخش تدوین راهنمایی جامع مشکل است ولی به منظور آشنایی در زیر به برخی از موارد به اختصار اشاره می‌شود.

۶-۱-۱-مسئولین بهره‌برداری

۱- به علائم هشدار توجه نموده و نکات ایمنی را در داخل کابین بصورت خلاصه نصب نمایید.

- ۲- از در اختیار داشتن کلید سه گوش توسط افراد عادی جلوگیری بعمل آید و کلید فقط در اختیار افراد آموزش دیده باشد.
- ۳- پنل های احضار و شاسی ها را به نحو مناسب تمیز نمایید.

- ۴- از حمل بار نامتعارف با آسانسور خودداری نمایید.

۵- در زمان نجات به فاصله کف طبقه تا کف کابین دقیق شود برخی افراد قادر به پریدن از این فاصله نمی‌باشند.

۶- نقشه برق، تجهیزات مکانیکی و دستورالعمل های مربوط به آسانسور را در موتورخانه و یا محل مشخصی قرار دهید.

۷- تجهیزات نجات و دستورالعمل ان را در محل مناسب نصب نمایید.

۶-۱-۲-مسافران

۱- مناسب با جهت حرکت خود کلید ۸ یا ۷ را جهت احضار آسانسور فشار دهید.

- از تکرار فشار دار کلید خودداری نمایید.

- مناسب با جهت حرکت خود کلید مورد نظر را فشار دهید.

- به اعلام خارج از سرویس بودن و یا تحت سرویس بودن (بدون اعلام) توجه نمایید.

۲- اجازه دهید ابتدا افراد داخل کابین خارج بشوند و سپس وارد کابین شوید.

۳- قبل از وارد شدن به کابین از جهت حرکت کابین (رو به بالا و یا رو به پایین) اطمینان حاصل نمایید.

- ۴- قبل از وارد شدن به کابین توجه نمایید کابین فضای مناسب جهت ورود افراد از طبقه را دارد و یا خیر
- ورود افراد بیش از ظرفیت باعث توقف آسانسور و جلوگیری از ارائه سرویس آن به سایرین می‌شود.

- ۵- پس از ورود به داخل کابین در محلی مناسب قرار گیرد تا در توقفهای بعدی امکان سوار شدن سایرین فراهم گردد.

- ۶- طبقه مورد نظر خود را مشخص و دکمه مربوطه را فشار دهید.
- در صورت ثبت فرمان چراغ کلید مربوطه روشن می‌گردد.
- از فشار دادن سایر کلیدها خودداری نمایید.
- در صورتیکه فردی جلوی پنل ثبت طبقات ایستاده است از وی درخواست نمایید تا شاسی مورد نظر را فشار دهد.

- ۷- از ایمن بودن بودن محل قرارگیری وسایل و لوازم همراه خود اطمینان حاصل نمایید.
- حمل بار نامناسب ممکن است برای سایر مسافران خطرناک باشد.
 - در صورت وجود فضای خالی در داخل کابین بهتر است بارهای سنگین در کف کابین قرار گیرد تا در دست افراد.

- کودکان خود را کنار خود محافظت نمایید و حیوانات خانگی را در محل مناسب نگه دارید.

- کودکان ممکن است در طبقه‌ای غیر از طبقه موردنظر پیاده شوند و دیگر نتوانند شما را پیدا نمایند.

- برخی از افراد که به کابین آسانسور وارد می‌شوند ممکن است از وجود حیوانات خانگی رضایت نداشته باشند، لذا بهتر است آنها را در نزدیکی خود نگه دارید.

۹- بهتر است داخل کابین ساكت باشد.

- کابین آسانسور محلی عمومی است و رعایت سکوت افراد الزامی است.

- سکوت داخل کابین باعث می‌گردد در صورت بروز مشکلی در آسانسور صدای آن شنیده شود و در این زمان حتماً اتفاق را به اطلاع مسئولین مربوطه برسانید.

۱۰- در زمان ورود و خروج به کابین از همسطح بودن کف کابین با کف طبقه اطمینان حاصل نمایید.

۱۱- قبل از پیاده شدن از آسانسور از طبقه‌ای که آسانسور در آن توقف نموده اطمینان حاصل نمایید.

۱۲- در محل‌های پر تردد به علت بسته شدن درب پس از زمانی مشخص بهتر است یکی از افرادی که نزدیک درب است همواره چشمی درب را فعال نگه دارد تا افراد راحت‌تر پیاده و سوار شوند.

۱۳- از پریدن و تحرک زیاد در داخل کابین خودداری نمایید این امر باعث اختلال در سیستم کنترل و یا خرابی تجهیزات می‌گردد.

۱۴- در صورت امکان جلوی نمایشگر داخل کابین و شاسی‌های احضار طبقه و کابین نایستید.

۱۵- به درب آسانسور تکیه ندهید و در طول حرکت از باز کردن در بافشار و یا تغییر در حالت آن خودداری نمایید.

۱۶- فقط از هندریل (دستگیره) داخل کابین جهت نگهداری خود استفاده نمایید.

۱۷- به آینه داخل کابین تکیه ندهید و از برخورد کیف، کفش و یا لوازم خود به آن جلوگیری نمایید.

۱۸- از دستکاری سقف آسانسور به هر دلیلی نظری خاموش بودن برخی چراغها و یا قرار نگرفتن آن در محل مناسب خودداری نمایید.

۱۹- از باز کردن و بستن درب با دست غیر از موقع اضطراری خودداری نمایید.

۲۰- بین درب طبقه و درب کابین یک شیار وجود دارد از افتادن لوازم خود و یا گیر کردن کفش و غیره جلو گیری نمایید.

۲۱- در زمان حریق از آسانسور استفاده ننماید.

۲۲- در صورت خرابی، قطع برق و یا توقف ناگهانی ضمن حفظ خونسردی کلید ارتباط با بیرون را فشار دهید، در صورت طولانی شدن رسیدن به طبقه و یا متوجه نشدن سایرین از اتفاق سعی نمایید با مسئول مربوطه و یا مرکز امداد تماس حاصل نمایید.

۲۳- به علائم هشدار توجه نمایید و موارد ایمنی را رعایت کنید.

۲۴- کودکان زمانی که در داخل کابین می‌مانند می‌ترسند بهتر است آموزش لازم به آنها داده شود.

۶-۲-۱- بهره برداری از پلکان برقی و پیاده رو متحرک

پلکان برقی و پیاده رو متحرک به عنوان یکی از تجهیزاتی که مسافران را بصورت پیوسته جابه جامی نماید در پروژه ها استفاده می گردد رعایت برخی از اصول ایمنی زیر می تواند حوادث را کاهش دهد.

۶-۲-۲- مسئولین بهره برداری

۱- در صورت مشاهده دود یا بوی سوختگی پلکان برقی را با کلید STOP متوقف نمایید.

۲- در صورت لغزنده شدن سطوح عبوری مسافران از پلکان برقی، پلکان برقی را متوقف نمایید.

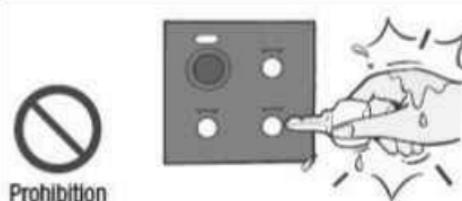
۳-پلکان برقی را مطابق دستور العمل سازنده با مواد مناسب شستشو دهید و از مایعات و شستشوی دستی خودداری نمایید.

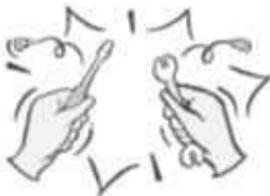
۴-در زمان بهره برداری بدون حفاظ پوشش بالا و پایین پلکان برقی را باز ننمایید.

۵-بادست خیس کلید پلکان برقی را روشن ننمایید.

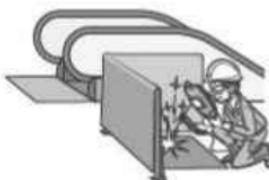
۶- پلکان برقی را مطابق دستورالعمل سازنده سرویس و نگهداری نمایید و از هر گونه تغییرات در آن خودداری نمایید.

۷- جهت نظافت پلکان برقی آن را خاموش نمایید.

۸- در اطراف پلکان برقی هر گونه فعالیت اجرایی باید با رعایت موارد ایمنی انجام شود.

۹- موانع مناسب را نصب نمایید.

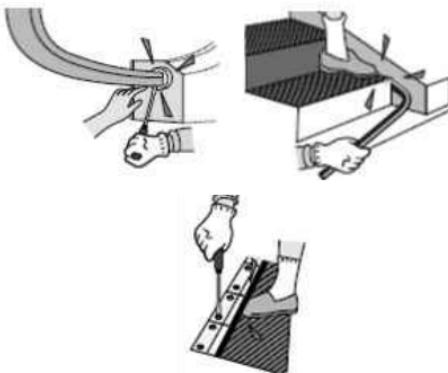

Prohibition

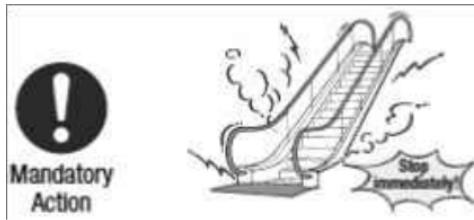
۱۰- در موارد اضطراری و احتمال خطر با کلید STOP پلکان برقی را متوقف نمایید.

۱۱- پلکان برقی را دستکاری نکنید.

۶-۲-۲-مسافران

- ۱- در صورت مشاهده دود و یا بوی سوختگی پلکان برقی را با کلید STOP متوقف نمایید.

- ۲- در صورت لغزنده شدن سطوح عبوری مسافران از پلکان برقی، پلکان برقی را متوقف نمایید.

- ۳- از تجمع جلوی پلکان برقی خودداری نمایید و فضای لازم را در اختیار افراد برای عبور قرار دهید.

۴- از پلکان برقی به عنوان محل تجمع و یا نشستن استفاده نشود.

۵- از سوار شدن روی هندریل خودداری نمایید و موانع مناسب را نصب نمایید.

۶- از حرکت با هندریل در بیرون از پلکان برقی خودداری نمایید.

۷- با کالسکه از پلکان برقی استفاده ننمایید.

۸- روی پلکان برقی ندوید و یارا نروید.

۹- به نرده پلکان برقی تکیه نندهید.

۱۰- کودکان را از اطراف پلکان برقی دور نمایید و مراقب باشید.

Prohibition

۱۱- از ورود دست به قسمت های داخلی پلکان برقی جلو گیری نمایید.

Don't touch

۱۲- روی پلکان برقی بازی ننمایید.

Prohibition

۱۳- در زمان حریق از پلکان برقی استفاده نکنید مگر با رعایت اصول ایمنی.

۱۴- هنگام استفاده و سوار شدن دست کودکان را در روی پلکان برقی بگیرید.

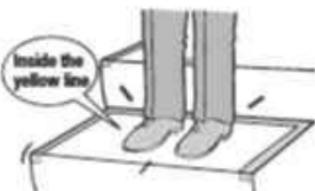
۱۵- هنریل پلکان برقی را با ذور متوقف ننمایید.

۱۶- در وسط پله بایستید.

Mandatory
action

۱۷- مراقب لباس‌های بلند باشید.

Prohibition

۱۸- هندریل پلکان برقی را محکم بگیرید.

Mandatory
action

۱۹- زمان خروج از پلکان برقی روی پوشش آن توقف نمایید.

Mandatory
Action

۲۰- با توجه به عرض پلکان برقی به محدودیت نفرات ایستاده روی هر پله توجه نمایید.

۲۱- چمدان را روی پلکان برقی قرار ندهید.

Prohibition

۲۲- از حمل بار با پلکان برقی و یا قرار دادن آن روی هندریل خودداری نمایید.

۲۳- از حمل اشیاء بلند با پلکان برقی خودداری نمایید.

Prohibition

۲۴- در صورت خاموش بودن از پلکان برقی بعنوان پله ثابت استفاده نکنید.

Prohibition

۲۵- روی پلکان برقی ننشینید.

۲۶- حیوانات خانگی را روی پلکان برقی قرار ندهید.

۲۷- اشیاء نوک تیز را روی پلکان برقی قرار ندهید.

-۲۸- روی پلکان برقی سیگار نکشید.

Prohibition

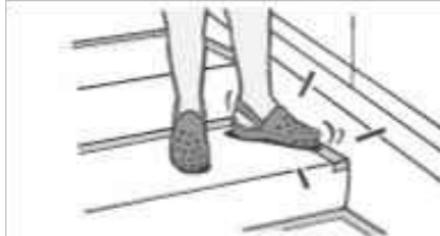
-۲۹- با کفشهای خیس روی پلکان برقی حرکت نکنید.

Prohibition

-۳۰- مراقب باشید پایتان به کنار پلکان برقی خیلی نزدیک نشود.

۳۱- کفش‌های با پاشنه باریک مناسب روی پلکان برقی نیست.

۳۲- بدون کفش روی پلکان برقی سوار نشوید.

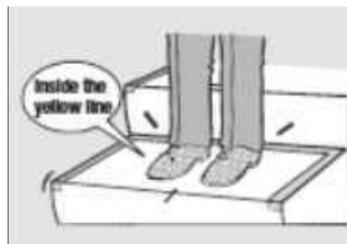

۳۳- در زمان روشن کردن پلکان برقی توجه نمایید فردی روی آن نباشد.

۳۴- در موارد اضطراری و احتمال خطر با کلید STOP پلکان برقی را متوقف نمایید.

۳۵- در محل ایمن روی پله بایستید.

۳۶- اطلاعات و علائم را در محل مناسب نصب نمایید.

۳-۶- اجرای عملیات نجات اضطراری

اگر به هر دلیلی (قطع برق، خرابی تجهیزات و ..) مسافر داخل کابین قرار داشت و به نحوی در خواست کمک نمود ضمن رعایت موارد اعلام شده از سوی سازنده و یا شرکت نصب کننده، موارد زیر را رعایت نمایید.

۱- به محض اطلاع از گیر افتادن مسافر در داخل کابین، خود را به نزدیک ترین محل به کابین رسانده و به مسافرین اطلاع دهید در خواست کمک آنها را دریافت نموده اید.

۲- به مسافران اطلاع دهید هیچ مشکلی پیش نخواهد آمد و هوای اینمنی مناسب وجود دارد و با خونسردی به هرچه سریع تر انجام شدن عملیات نجات کمک نمایند.

۳- مسافران را از نحوه نجات (کلیات آن) مطلع نمایید و اعلام نمایید از در کابین و یا دیواره چاه فاصله بگیرند و مراقب اطفال باشند.

۴- از درب طبقه بالای محل کابین، از اینمنی کابین اطمینان حاصل نمایید (فقط افراد آموختش دیده).

۵- به محل دسترسی به تجهیزات نجات (موتور خانه و یا طبقات فوقانی) بروید.

۶- کلید برق اصلی (منبع تغذیه) را قطع نمایید.

۷- مطابق دستور العمل شرکت نصب کننده که در تابلو فرمان و یا موتور خانه قرار دارد، کابین را به نزدیکترین طبقه برسانید.

۸- اطمینان حاصل نمایید فاصله کف کابین تا کف طبقه برای خروج افراد سالخورده و اطفال مناسب است.

۹- در طبقه رابا کلید سه گوش باز کنید و افراد را خارج نمایید.

۱۰- از بسته شدن در طبقه پس از خروج افراد اطمینان حاصل کنید.

۱۱- در صورتیکه اتفاق غیر از قطع برق بود (خرابی آسانسور) کلید برق اصلی (منبع تغذیه) را در حالت خاموش نگه دارید و سرویسکار مربوطه را مطلع نمایید

(از دستکاری آسانسور خودداری نمایید).

۱۲- از بسته شدن در تابلو فرمان و موتورخانه اطمینان حاصل کنید.

رفتار مناسب مسافران در زمان بروز حوادث

در هنگام بروز حوادث در آسانسور چگونه رفتار کنیم؟

آیا آسانسورها خطرناک هستند؟

این ها از جمله سوالاتی است که بسیاری از مردم پس از بروز حوادث از خود می پرسند!

حوادث مربوط به آسانسور، غم انگیز اند اما همچنین بسیار نادر هستند. مطابق گزارش سایت ConsumerWatch.com، ایالات متحده، دارای آمار ۱۸ میلیارد استارت آسانسور، در سال است. «اما آمار مرگ و میر در اثر حوادث مربوط به آسانسور، ۲۷ عدد بوده است».

با توجه به داده های اداره کار ایالات متحده و کمیسیون ایمنی محصولات مصرفی، برآورد میزان مرگ و میر ناشی از آسانسور ۱۵ ۰۰۰۰۰٪ در هر سفر می باشد.

بنابر این، آسانسورها بصورت بالقوه خطرناک نیستند

در شرایط اضطراری آسانسور:
در صورت گیرافتادن در آسانسور، چه باید کرد؟

- ❖ اگر آسانسور بین طبقات توقف کرد و حشت نکنید، همواره مقدار زیادی هوا «اکسیژن» در آسانسور وجود دارد.
- ❖ با استفاده از دکمه زنگ و یا به کمک دکمه ایترکام، و یا تلفن همراه برای کمک، تماس بگیرید.
- ❖ مهم ترین نکته: هرگز سعی نکنید یک آسانسور که «بصورت غیر طبیعی» متوقف شده است را ترک کنید.

منتظر افراد متخصص بمانید و فراموش نکنید که در طول این مدت، چراغ روشنایی اضطراری روشن می باشد.

قدم اول

خونسرد باشید

به محض این که متوجه شدید که در آسانسور گیر افتاده اید، بصورت طبیعی، ترس به سراغ شما خواهد آمد. با این وجود، شما باید ذهن خود را آرام نمایید، و تا حد امکان خونسرد باشید. اگر وحشت زده باشید، بر روی بدن شما اثرات منفی خواهد داشت، و فقط امکان درست فکر کردن را از خودتان سلب خواهید کرد. در نتیجه، یافتن راه درستی برای خروج از این شرایط، بسیار دشوار خواهد بود.

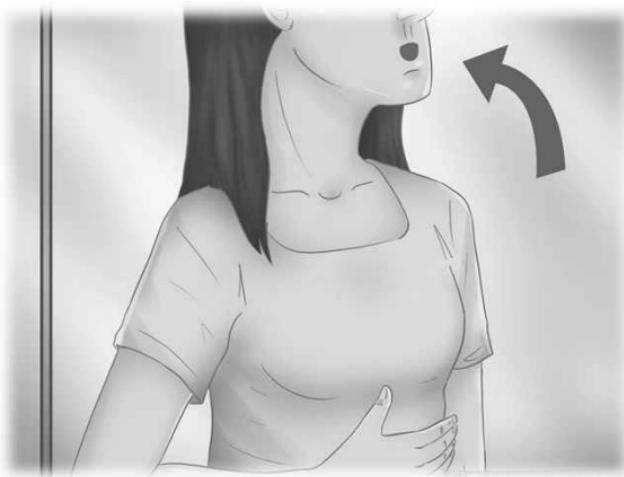

اقدامات او لیه:

یک نفس عمیق بکشید

یک نفس عمیق بکشید و بدن خود را شل کنید (آرامش داشته باشد).

آرامش بدن، مانع از ایجاد ترس در ذهن می شود.

اگر تنها نیستید

اگر در آسانسور تنها نیستید، این احتمال وجود دارد که دیگران از ترس شما، وحشت زده بشونند.

حضور چند نفر در آسانسور که وحشت زده هستند، خطرناک است. در عوض، بهترین تلاش خود را در ایجاد آرامش برای اطرافیان، بکار ببرید.

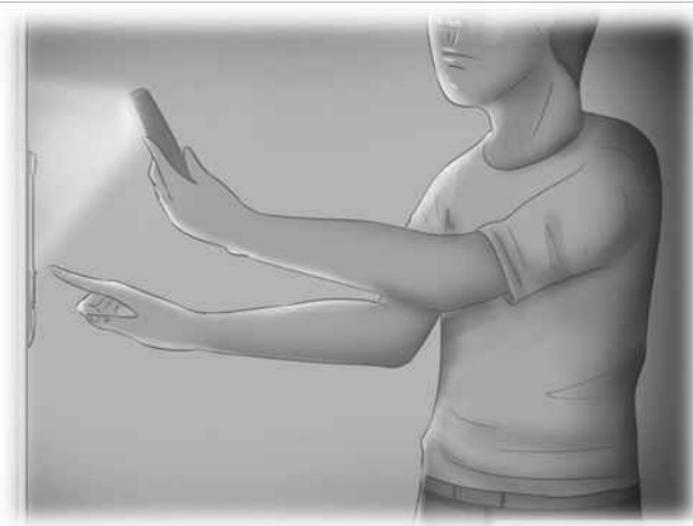

قدم دوم

یافتن منبع نور در صورت خاموش بودن چراغ‌ها

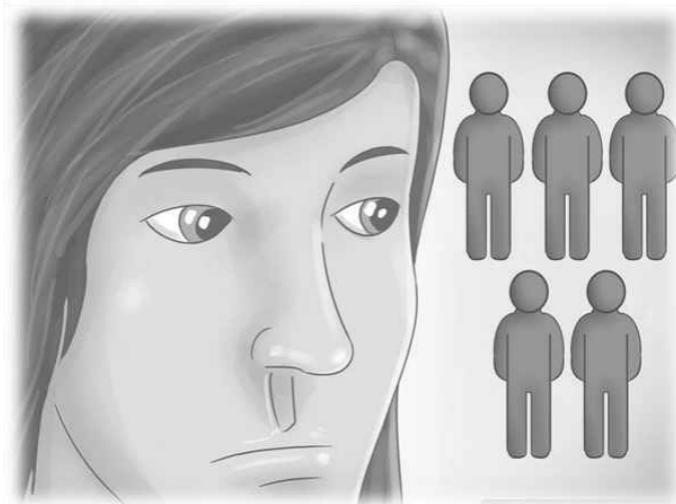
اگر چراغ روشنایی اضطراری روشن نشد، بوسیله دستگاه‌های دیجیتال شخصی «مانند موزیک پلیرها، نوت بوک و یا تبلت»، منبع نور را ایجاد کنید.

مراقبت تمام شدن شارژ باتری دستگاه باشید. ایجاد نور به شما کمک خواهد کرد دکمه هارا بینید و درک بهتری از وضعیت خود داشته باشید. اگر در تاریکی مطلق هستید و دستگاه‌های فوق را به همراه ندارید، استفاده از چراغ قوه تلفن همراه، بهترین گزینه است. حتماً به میزان شارژ دستگاه توجه داشته باشید که تلفن همراه خاموش نشود.

قدم دوم

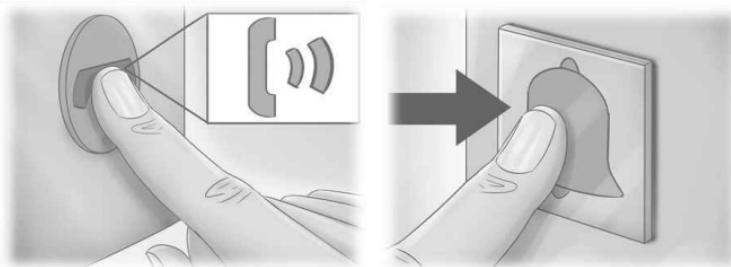
پیدا کردن یک منبع نور اگر چراغ ها خاموش هستند
همچنین بسیار مهم است که بلا فاصله متوجه شوید که علاوه بر شما، چند نفر دیگر در
کابین آسانسور حضور دارند!

قدم سوم

سعی کنید از طریق دکمه ایترکام، دیگران را مطلع سازید.

اگر کایبن تاریک است، پس از فراهم نمودن منبع نور، سعی کنید که کلید ایترکام را پیدا کنید. پس از فشردن این دکمه و مطلع کردن اشخاص مسئول، یک تکنسین متخصص، به کمک شما خواهد آمد. این کلید، به پرسنل تعمیر و نگهداری مقیم در پروژه، اطلاع خواهد داد که آسانسور دچار اشکال شده است. این راه حلی بسیار بهتر، امن تر و سریع تر نسبت به تلاش برای خروج از کایبن، بصورت شخصی و انفرادی است. در صورتی که هنوز پاسخی دریافت نمی کنید، چندبار دکمه زنگ را فشار دهید.

قدم چهارم

اگر تابه این لحظه، پاسخی دریافت نکردید، سعی کنید از طریق تلفن همراه، خانواده، دوستان و یا مراکز خدمات فوری رامطلع سازید.

در صورتیکه پاسخی نگرفتید، آتنن دهی تلفن همراه خود را آزمایش کنید. اگر تلفن همراه شما آتنن دارد، با مرکز خدمات امداد و نجات تماس بگیرید، بعنوان مثال شماره ۹۱۱ در ایالات متحده و کانادا کاربرد دارد، همچنین ممکن است شماره تلفن ۹۱۱ به صورت غیررسمی در کشورهای دیگر نیز کار کند، اما به طور رسمی مورد استفاده و قابل اتکانیست. اتحادیه اروپا بصورت رسمی شماره ۱۱۲ ۱۱۲ برای موارد اضطراری، به تصویب رسانده است.

در ایران نیز، شماره تماس سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی ۱۲۵ می باشد.

آتش نشانان، فرشتگان نجات هستند

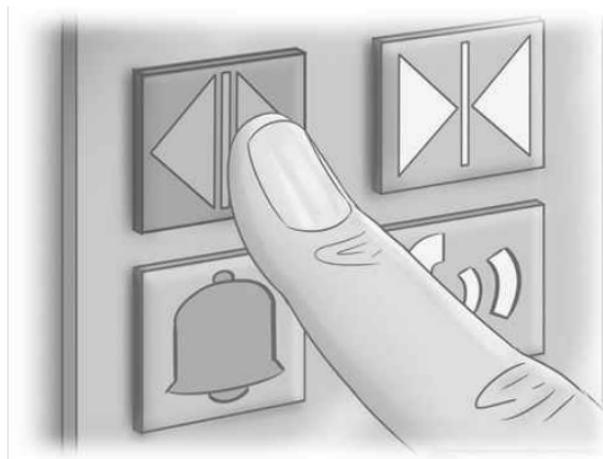
قدم پنجم

کلید بازشو درب را فشار دهید.

گاهی اوقات، ممکن است این دکمه «گیر کرده» باشد و با فشردن دوباره آن، درب آسانسور باز شود.

شاید باعث خنده و شگفتی شما شود، اما در بسیاری از موارد، پس از رسیدن گروه امداد و نجات، افراد گیر افتاده در کابین آسانسور متوجه شدند که برای رهایی از این وضعیت، فقط باید دکمه بازشو درب را فشار میدادند.

کابین آسانسور، در راستای طبقه بوده و فقط درب کابین، باز نشده است!

کلید بسته شو درب را فشار دهید.

شما همچنین می توانید کلید «بسته شو درب» را فشار دهید، که ممکن است این نیز دکمه «گیر کرده» باشد.

کلید یک طبقه پایین تر را فشار دهید.

همچنین فشار دادن دکمه «یک طبقه پایین تر» از آن نقطه که آسانسور در آن گیر کرده است را، امتحان کنید.

قدم ششم

اگر همچنان موفق به برقراری ارتباط برای دریافت کمک نشده اید، سعی کنید توجه افرادی که بیرون آسانسور هستند را جلب کنید.

اگر علیرغم تلاش های قبلی، همچنان پاسخی دریافت نکرده اید، در قدم بعدی می توانید با فریاد زدن برای کمک، دیگران را مطلع سازید. سپس با کفش و دیگر وسائل شیوه به آن «برای ایجاد هشدار برای رهگذران» به درب آسانسور بکویید. با توجه به عبور صدا از درب، ضربه زدن بصورتی متواലی و محکم با یک کلید بر روی درب کابین، ممکن است یک صدای بلند در سراسر شفت آسانسور ایجاد نماید. فریاد زدن ممکن است باعث شود تا افرادی که در خارج از آسانسور هستند، متوجه وضعیت شما شده و اقدام نمایند، اما توجه داشته باشید که فریاد زدن بیش از حد نیز می تواند باعث افزایش ترس شما بشود، بنابراین سعی کنید بصورت منطقی و خونسرد درخواست کمک نمایید.

قدم هفتم

صبور باشید

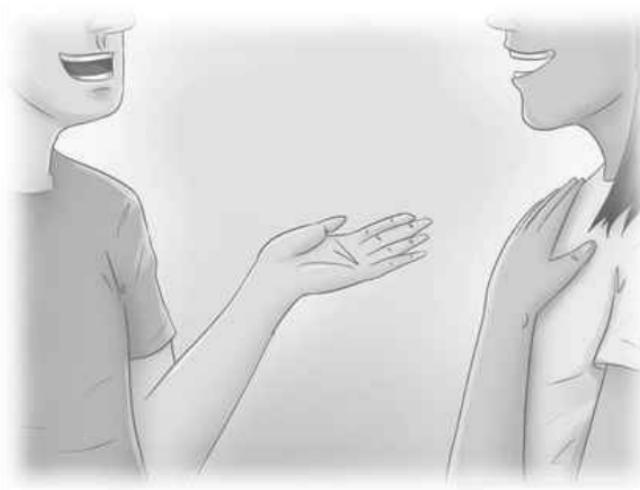
اگر خطر شدید شما را تهدید نمی کند، «دارای ناراحتی قلبی و عروقی نیستید و یا فوبيای تاریکی ندارید»، فقط صبر کنید. در بهترین حالت، پس از چند دقیقه، دیگر کاربران و استفاده کنندگان هم متوجه عدم کارکرد آسانسور خواهند شد و بزودی به کمک شما خواهند آمد. مردم اغلب از آسانسور استفاده می کنند. بنابراین ساکنین ساختمان و «بویژه پرسنل ساختمان» باید به سرعت متوجه شوند که آسانسور خاموش است. هر چند فریاد زدن برای کمک نیز می تواند به شما کمک کند. اگر پس از تمام این مراحل، کسی متوجه شما نشد، بهتر است بجای اینکه تمام انرژی خود را مصرف نمایید، فقط صبر کنید. اگر موقتیست شده اید با مراکز امداد و نجات ارتباط برقرار کنید، فراموش نکنید که آنها با بیشترین سرعت ممکن به کمک شما خواهند آمد. نجات افراد گیر افتاده در آسانسور، جزء ماموریت های فوری مراکز امداد و نجات محسوب می شود و تا کمتر از ۳۰ دقیقه امدادگران برای نجات شما سر می رستند.

قدم هفتم

شروع به صحبت کردن با دیگران کنید

هر چند ممکن است شروع یک مکالمه با غریبیه‌ها در حالیکه در آسانسور گیر افتاده اید سخت باشد، اما به هر حال یک گفتگو را آغاز کنید. با یکدیگر آشنا شوید، در مورد آنچه که انجام می‌دهید، جایی که قرار بود بروید، تعداد فرزندان، و یا هر چیزی که می‌تواند به ادامه مکالمه منجر شود، صحبت کنید. سکوت می‌تواند باعث افزایش وحشت و یا منتهی به از دست رفتن امید شود. در طول مکالمه سعی کنید درباره‌ی موضوعات نشاط آور صحبت کنید.

قدم هفتم

اگر تنها هستید

اگر تنها هستید، انتظار کشیدن کمی سخت تر می شود، اما سعی کنید خودتان را مشغول کنید. اگر مجله و یا کتاب در دست دارید، خودتان را فردی خوش شانس در نظر بگیرید. شارژ گوشی خود را بازی کردن هدر ندهید. در عوض، سعی کنید به چیزهای عادی که شما را آرام می کند فکر کنید، مانند آماده کردن یک لیست از تمام چیزهایی که امروز به آنها فکر کرده اید، و یا تلاش کنید تمام جزئیات شام هفته گذشته را به یاد بیاورید. خوشبینانه به تمام موارد پیش رو در هفته های آینده فکر کنید.

کودکان و ایمنی در آسانسور و پلکان برقی

کودکان و ایمنی در آسانسور و پلکان بر قی
اکثریت قریب به اتفاق کودکان ۲ تا ۱۲ ساله در جهان به ندرت در مورد ایمنی آگاهی دارند.

آنها فاقد دانش پیشگیری از خطر هستند.
نباید به کودکان اجازه داده شود که به تنها بی از آسانسور استفاده کنند.
با این حال، در زندگی واقعی، کودکان بسیار علاقه مند به سوار شدن به آسانسور هستند.

برای آنها آسانسور به عنوان یک نوع وسیله بازی محسوب می شود.
تعداد کمی از مردم و یا سازمان های آموزشی، به مطالعه در زمینه عالیم هشدار دهنده ایمنی آسانسور برای کودکان توجه می کنند.

با ادامه توسعه اقتصادی و اجتماعی، آسانسور به یک ضرورت در زندگی شهرنشینی تبدیل شده است.

با این حال، آمار حوادث آسانسور به سرعت در حال رشد است و با رشد تعداد آسانسورها، حوادث نیز افزایش می‌یابند.

بعش عمله‌ای از این حوادث توسط کودکان کنچکاو «که اتفاقاً توانایی مراقبت از خود را ندارند» ایجاد می‌شود.

این که کودکان نتوانند به تنها‌یی از آسانسور استفاده کنند، باید تبدیل به یک توافق اجتماعی بشود.

چرا که آنها بسیار جوان، شیطان و بصورت طبیعی علاقه مند به انجام بازی‌های خطرناک هستند.

زمانیکه به تنها یی در کابین هستند، شروع به فشار دادن تمام کلیدهایی کنند؛ درست مانند زمانی که کودک به تنها یی در ماشین قرار گرفته است و به سرعت شروع به فشردن و لمس کردن تمام قسمت های مختلف می نماید.

کودکان و پلکان برقی:

اکثر پدر و مادرها به فرزندان خود اجازه می دهند که سوار پلکان برقی بشوند بدون آنکه به عواقب آن فکر کرده باشند. متاسفانه، کمیسیون امنیت لوازم خانگی (CPSC) ۱۰۰۰ مورد صدمات پلکان برقی در سال ۲۰۰۷ گزارش داده است که عمدهاً ناشی از سقوط بوده است. علاوه بر این، در سال ۲۰۰۶ میلادی، حداقل ۷۷ مورد گیر کردن دست، پا و یا کفشهای در پلکان برقی گزارش شده است.

بچه های شمامی توانند سوار پلکان برقی شوند، اما مطمئن شوید که این کار بصورت کاملاً ایمن انجام شود.

مواردی که باید در نظر گرفته شود:

اطمینان شوید که بند کفشهای خود را قبل از رفتن بر روی پلکان برقی بسته باشند. در قسمت وسط پله و رو به جلو بایستند، دستگیرهای مخصوص پله رانگه دارند، و بر روی پلکان برقی راه نروند.

کودکان اجازه نیافریدن یا بازی کردن بر روی پلکان برقی را ندارند - نباید پلکان برقی را به عنوان یک وسیله بازی در نظر بگیرند.

و مهمتر از همه، طرز استفاده از دکمه خاموش کردن اضطراری پلکان برقی را یاد بدھید، تا بدانند در شرایط اضطراری و بروز خطر، چطور پلکان برقی را خاموش کنند.

زمانیکه کودکان داخل یا خارج از خودرو هستند، پس از لمس هر قسمت، با هوشیاری کامل، به تماشای عکس العمل اتومبیل می نشینند و زمانی که سوار پلکان برقی می شوند، معمولاً دست خود را در همه جا قرار می دهند. تمامی موارد اشاره شده، «خطرات بالقوه ای» در مبحث ایمنی محسوب می شوند.

بنابراین از یک سو، بزرگسالان باید این مسئولیت را به عنوان «سرپرست کودکان» برای پیشگیری از خطرات احتمالی آسانسور و یا پلکان برقی، بر عهده گیرند و از سوی دیگر، والدین برای «توسعه آگاهی» و «حمایت از کودکان»، زمانی که با فرزندان خود سوار آسانسور و یا پلکان برقی هستند، باید «دانش ایمنی» و همچنین «شناسخت علایم هشدار» را به آنها آموخت دهند.

ایمنی از دیدگاه استاندارد

اولین آسانسور در سال ۱۸۵۴ میلادی توسط آقای اتیس طراحی و ساخته شد. با اینکه از قرنها قبل انواع تجهیزات بالابرندۀ طراحی و ساخته شده بود، اما دلیلی که سبب شد تا آقای اوتیس به عنوان اولین سازنده آسانسور شناخته شود توجه ایشان به بحث ایمنی بود. وی به منظور اطمینان دادن و ترغیب مردم به استفاده از آسانسور، اقدام به انجام آزمون ایمنی در حضور خبرنگاران و حاضرین نمود. بدین منظور به همراه مقداری بار بر روی بالابر رفت و زمانیکه کفی بالایر از زمین فاصله گرفت از دستیارش خواست تا طنابی که کفی به آن آویزان است را ببرد. مردم که با هیجان به این صحنه نگاه می‌کردند منتظر بودند تا شاهد سقوط وی باشند اما در کمال نباوری دیدند که پس از بریده شدن طناب کفی بعد از حرکت کوتاهی به سمت پایین متوقف شد. حضار که از دیدن این نمایش شگفت‌زده شده بودند علاقمند شدند که برای یک بار هم که شده این وسیله را امتحان کنند و این نقطه عطفی برای شروع صنعت آسانسور در جهان بود.

با اختراع آسانسور ارتفاع ساختمانها در نقاط مهم و با ارزش شهرهای بزرگ رو به افزایش نهاد و بلند مرتبه سازی رواج پیدا کرد و هر چه بر تعداد آسانسورها افزوده می‌شد خطرات و نگرانی‌ها از استفاده از آن بیشتر می‌شد. در نتیجه لزوم تهیه استاندارد مشخص برای این وسیله احساس گردید و در نقاط مختلف جهان استاندارد متنوعی برای این دستگاه تهیه و تدوین شد. از مهمترین استانداردهای تدوین شده می‌توان به استاندارد امریکایی ASME17.1 و استانداردهای اروپایی EN81-1 برای آسانسورهای برقی و EN81-2 برای آسانسورهای هیدرولیکی اشاره نمود. در سالهای اخیر نیز استانداردهای متنوعی برای انواع آسانسورها و رفتار آنها در شرایط مختلف تدوین شده است. برخی از این استانداردها عبارتند از:

آسانسورهای فقط حمل بار (EN81-31)

آزمون مقاومت در برابر آتش برای درب طبقات (EN81-58)

دسترسی آسانسورها برای افراد دارای معلولیت (EN81-70)

آسانسور آتش نشان ها (EN81-72)

رفتار آسانسور و بالابر در صورت بروز آتش (EN81-73)

الزامات برای بهبود ایمنی آسانسورهای مسافربری و حمل بار موجود (EN81-80)

بارواج بلند مرتبه سازی در ایران پس از پایان جنگ تحمیلی و شروع دوران سازندگی صنعت آسانسور نیز رونق چشم گیری پیدا کرد و در نتیجه استاندارد سازی این آسانسورها مورد توجه مسئولین قرار گرفت. با همکاری مسئولین وزارت صنایع و معادن، کارشناسان استاندارد و فعالان صنعت اولین نگارش استاندارد آسانسورهای بر قی به رشتہ تحریر درآمد. این استاندارد به مرور و در سال‌های مختلف مورد بازبینی قرار گرفت و در حال حاضر آخرین ویرایش آن به شماره ۱۳۹۳-۶۳۰۳ تجدید نظر اول سال در سایت رسمی سازمان ملی استاندارد ایران در دسترس عموم قرار دارد.

هر کدام از مقررات مندرج در استاندارد به منظور تامین ایمنی تدوین گردیده است که لزوم آن می‌تواند در اثر یک حادثه ناگوار و یا پیشگیری از آن باشد. اما متاسفانه رعایت مقررات استاندارد در آسانسور در برخی مواقع با بی‌توجهی نصابان و شرکهای فروشنده آسانسور روبرو می‌شود که علت آن عدم آشنایی با خطرات محتمل در آسانسور می‌باشد و آنرا سختگیری تلقی می‌نمایند. لذا در این فصل سعی می‌شود جهت آشنایی بیشتر با خطرات و راههای جلوگیری از آن، موضوعات مرتبط مورد بحث و بررسی قرار گیرد تا رعایت مقررات با انگیزه بیشتری مورد توجه سازندگان آسانسور قرار گیرد و در نهایت منجر به افزایش ایمنی در آسانسور گردد.

افراد در معرض خطر در آسانسور
در ابتدا به بررسی این موضوع می‌پردازیم که آسانسور برای چه اشخاصی خطر ساز است.

الف-استفاده کنندگان:

استفاده کنندگان از آسانسور به ۳ بخش تقسیم می‌شوند.
بخش اول کسانی که قصد سوار شدن به آسانسور را دارند. به طور مثال کسی که برای استفاده از آسانسور بدون اطمینان از حضور کابین اقدام به باز نمودن در طبقه نماید به داخل چاه آسانسور سقوط می‌کند.
بخش دوم اشخاصی هستند که در حال سوار یا پیاده شدن از کابین آسانسور می‌باشند.
اگر در این حالت آسانسور شروع به حرکت نماید شخص بین کابین و چهارچوب در گیر خواهد کرد.

بخش سوم مسافرین داخل کابین هستند که انواع خطرات از قبیل سقوط کابین، محبوس شدن، آتش سوزی و ... آنها را تهدید می‌نماید.

ب-بازرسان و سرویس کار

این افراد برای بازدید و تعمیر آسانسور در محل هایی قرار می‌گیرند که در حالت معمول در دسترس استفاده کنندگان قرار ندارد. این مکانها عبارتند از چاه و چاهک آسانسور، روی کابین در زیر سقف چاه، موتورخانه، اطاق فلکه آسانسور. بطور مثال در صورتیکه شخص داخل چاهک آسانسور باشد و کابین حرکت غیرمنتظره به سمت پایین داشته باشد احتمال له شدن سرویسکار در زیر کابین وجود دارد.

پ-اشخاص خارج از چاه آسانسور، موتورخانه و اطاق فلکه

این بخش از افراد قصد استفاده از آسانسور و یا بازدید و سرویس آسانسور را دارند اما در محیطی هستند که آسانسور در آنجا قرار دارد. بطور مثال آسانسوری با چاه نیمه پوشیده

که در یک پاساژ نصب شده است می تواند برای کسانی که در این فضا قرار دارند خطر ساز باشد و در صورت عدم رعایت موارد ایمنی باعث خواهد شد این افراد بصورت ناخواسته دچار حادثه شوند.

بررسی خطرات محتمل در آسانسور

- خطر بریده شدن

وجود لبه های تیز و برجستگی ها در قسمتهای مختلف آسانسور می تواند باعث بریدگی شود. بطور مثال به منظور اجتناب از خطر بریدگی در هنگام کار کرد، سطح خارجی درهای کشویی خودکار نباید برآمدگی های فرو رفتگی هایی بیش از ۳ میلیمتر داشته باشد، ولبه های آنها باید در جهت حرکت باز شدن، پیغام بخواهند.

- خطر تصادم و له شدن

تصادم و له شدن در موارد زیر می توانند پیش آید:

- ۱- برخورد وزنه تعادل با سرویسکاری که در چاهک قرار دارد.

جهت جلوگیری از این خطر بایستی ناحیه رفت و آمد وزنه تعادل توسط یک صفحه صلب از نقطه ای در ارتفاع حداقل $0.3/0$ متر از کف چاهک تا ارتفاع حداقل $0.5/2$ متر حفاظت شود. پهنانی این ناحیه معادل پهنانی وزنه تعادل به اضافه $0.1/0$ متر از هر طرف می باشد.

- ۲- برخورد آسانسور مجاور با سرویسکار در چاهک

به منظور تامین ایمنی سرویسکار تعبیه دیوار جدا کننده حداقل از پایین ترین نقطه حرکت کابین یا وزنه تعادل، که از روی ضربه گیرهای فشرده شده، شروع شده و تا $0.5/2$ متر بالاتر از کف پایین ترین طبقه امتداد یابد الزامی است. پهنانی آن باید به اندازه ای باشد که دسترسی از یک چاهک به دیگری را غیر ممکن کند.

- ۳- برخورد تجهیزات متخرک آسانسور مجاور با سرویسکاری که روی کابین قرار دارد

فاصله ایمن سرویسکار روی کابین از لبه سقف کابین تا تجهیزات متحرک آسانسور همچوار از آسانسور همچوار 0.5 متر می‌باشد. اگر این فاصله تامین باشد ایمنی کافی تامین است. در غیر اینصورت بایستی دیوار جداگانه در سراسر ارتفاع چاه امتداد یابد. در صورتیکه این دیوار جداگانه منفذ دار باشد، باید با استاندارد ملی به شماره ISIRI 11800 مطابقت نماید.

۴- له شدن سرویسکاری که در چاهک قرار دارد و کابین بصورت ناخواسته به سمت پایین چاه بیاید.

جهت جلوگیری از بروز این حادثه تامین شرایط زیر بطور هم زمان هنگامی که کابین روی ضربه گیرهای کاملاً فشرده قرار دارد، الزامی است:

الف) باید در چاهک حداقل فضای کافی، برای قرارگیری مکعبی به ابعاد $1.0 \times 0.5 \times 0.6$ m³ بروی یکی از وجوهش، موجود باشد؛

ب) فاصله آزاد عمودی بین کف چاهک و:

◆ پایین ترین بخش کابین بجز آنها که در ردیف ۲ در زیر آمده، باید حداقل 0.5 متر باشد؛

◆ پایین ترین قسمت کفشهای راهنمای (غلطکی یا الغتشی)، ترمز ایمنی، سینی زیر درهای کابین یا بخش هایی از درهای کشویی عمودی باید حداقل 1.0 متر باشد؛

پ) فاصله عمودی آزاد بین بالاترین قطعات نصب شده در چاهک، وسیله کششی برای طناب جبران وقتی در بالاترین وضعیت قرار دارد و پایین ترین قطعه کابین، بجز موارد اشاره شده در ب) ۱ و ب) ۲ باید حداقل 0.7 متر باشد.

۵- له شدن سرویسکاری بین سقف کابین و سقف چاه

زمانیکه سرویسکار جهت بازدید و تعمیر روی کابین قرار داشته و کابین بصورت ناخواسته به سمت بالای چاه حرکت کند، در صورتی که فضای کافی برای پناه گرفتن نباشد

احتمال له شدن سرویسکار بین سقف کابین و سقف چاه وجود دارد.
راهکار استاندارد برای تامین ایمنی سرویسکار بدین صورت است که وقتی وزنه تعادل روی ضربه گیر فشرده شده قرار دارد، چهار وضعیت زیر باید بطور همزمان برقرار باشند:

(الف) طول ریل های راهنمای کابین باید حرکت آن را به مقدار اضافی حداقل برابر با $0.1 + 0.035v^2$ متر را تامین نماید؛

(ب) فاصله عمودی آزاد بین بالاترین نقطه از سطح سقف کابین (که ابعاد آن به مساحت حداقل 12×0 متر مربع برای ایستادن وجود داشته باشد، بطوریکه کوچکترین ضلع آن کمتر از 25×0 متر نباشد بجز مناطق مربوط به بند پ) و پایین ترین نقطه متاظر سقف چاه (شامل تیرک ها و اجزای مستقر در زیر سقف چاه) که در تصویر هندسی سقف کابین بر زیر سقف چاه قرار گرفته باید حداقل معادل با $0.035v^2 + 1$ برحسب متر باشد؛

(پ) فاصله آزاد عمودی بین پایین ترین نقطه سقف چاه و:

- ◆ بالاترین قسمت های تجهیزات نصب شده بر روی سقف کابین بجز آنهاي که در ردیف ۲ ذکر گردیده، باید حداقل $0.3 + 0.035v^2$ برحسب متر باشد؛

- ◆ بالاترین قسمت کفشک های لغزشی یا کفشک های غلطکی، اتصالات طناب های فولادی، سردر و یا قطعات درهای کشویی عمودی، باید حداقل برابر $0.1 + 0.035v^2$ برحسب متر، باشد؛

توضیح: در فرمولهای فوق v سرعت نامی آسانسور می باشد و $0.35 / 0$ حداکثر میزان جهش کابین در اثر اینرسی حرکتی پس از برخورد وزنه تعادل به ضربه گیر و فشرده شدن آن می باشد.

(ت) در بالای سقف کابین باید فضای کافی برای جادادن مکعبی فرضی به ابعاد حداقل $0.8 \times 0.5 \times 0.6$ متر وجود آن، موجود باشد. برای آسانسورهای با

سیستم طناب بندی مستقیم (یک به یک) طنابهای فولادی آویز و متعلقات آنها می‌توانند در این فضاقرار گیرند به شرط آنکه خط مرکزی طناب‌های فولادی از فاصله ۱۵/۰ متری یکی از سطوح عمودی مکعب بیشتر نشود.

• خطر سقوط

سقوط را میتوان به ۲ بخش تقسیم نمود:

الف - سقوط کابین آسانسور به همراه مسافرین

سقوط کابین عوامل متعددی دارد و این تصور وجود دارد که ترمز ایمنی برای جلوگیری از سقوط کفاایت می‌نماید، اما باید به این نکته توجه شود که عملکرد ترمز ایمنی (که تضمینی برای عملکرد صحیح آن در زمان سقوط وجود ندارد) می‌تواند باعث صدمه دیدن آسانسور و مسافرین داخل شود. لذا می‌بایست عواملی که باعث سقوط آسانسور و عملیات ترمز ایمنی می‌گردد بررسی و نسبت به رفع آنها اقدام گردد. این عوامل به شرح زیر می‌باشند:

۱- سرخوردگی طنابهای فولادی از روی فلکه کشنی سیستم محرکه به دلیل مشکلات زیر:

ردیف	علت سرخوردگی	روش پیشگیری
۱	مناسب نبودن زاویه پیچش طناب های فولادی روی فلکه کشنی سیستم محرکه	بررسی محاسبات کشنش و در صورت نیاز افزایش زاویه پیچش
۲	کافی نبودن اصطکاک بین قطر طناب فولادی و شیار فلکه کشنی سیستم محرکه	بررسی محاسبات کشنش و انتخاب شیار مناسب برای فلکه کشنش*
۳	سوار شدن بیش از حد مسافر	نصب وسیله تشخیص اضافه وزن
۴	کافی نبودن جرم وزنه تعادل	بررسی میزان درصد بالاتن کابین و وزنه تعادل و انجام محاسبات کشنش براساس آن
۵	لغزندگی سطح شیار فلکه و یا طناب فولادی سیستم تعلیق در اثر خودگی شیار	تعویض فلکه

*انتخاب شیار مناسب برای فلکه از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد. لذا جهت آشنازی بیشتر با نوع شیار توضیحات مختصری ارائه می‌گردد.

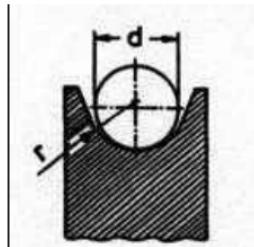
شکل شیارهای فلکه کششی و تاثیر آن بر طول عمر سیم بکسل:

عامل موثر در حرکت آسانسورهای بر قی نیروی اصطکاک بین سیم بکسل و شیارهای فلکه کشش می باشد. این اصطکاک باید در محدوده مشخصی باشد. کم بودن اصطکاک از محدوده مجاز باعث سُرخوردگی سیم بکسل ها و در نتیجه سقوط می شود و زیاد بودن اصطکاک سبب می شود در موقعی که نیاز به سُرخوردن سیم بکسل روی فلکه هست این امر محقق نشود و باعث بالا کشیده شدن کابین یا وزنه تعادل شود. بطور مثال زمانیکه وزنه تعادل روی ضربه گیر فشرده شده قرار می گیرد باید سیم بکسل روی فلکه سُرخورد در غیر اینصورت کابین به بالا کشیده می شود و به زیر سقف چاه برخورد می کند. همچنین در زمان عملکرد ترمز ایمنی باید این عمل سُرخوردگی ایجاد شود تا از بالا آمدن وزنه تعادل جلوگیری شود در غیر اینصورت احتمال خارج شدن سیم بکسل از روی فلکه ها محتمل است.

نوع شیار فلکه بسته به نوع آسانسور انتخاب می گردد.

شیار U شکل:

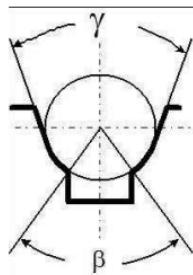
چون مقطع سیم بکسل دایره می باشد بخوبی در شیار U قرار می گیرد و کمترین فشار را تحمل می کند. باز موجود میان سیم بکسل و شیار، روی یک سطح تماس قابل ملاحظه ای پخش می شود که باعث می شود اصطکاک بسیار کاهش یابد. لذا این نوع شیار بیشتر در

موارد استفاده می شود که آسانسور با روش چرخش دوبار (double wrap) سیم بکسل روی فلکه کشش طراحی شده باشد و سرعت آن بالا باشد. استفاده از این نوع شیار معمولاً به دلیل کاهش صدای بین سیم بکسل و فلکه پیشنهاد می گردد.

شیار U شکل زیربرش خورده:

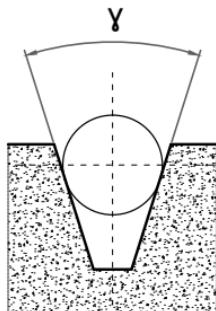
جهت افزایش نیروی اصطکاک بین سیم بکسل و شیار فلکه U قسمت انتهایی شیار با ایجاد برش خالی می شود که به آن زیربرش (undercut) می گویند. ایجاد زیربرش در زیر شیار باعث افزایش اصطکاک در مدت زمان طولانی تر می گردد.

شیار V شکل :

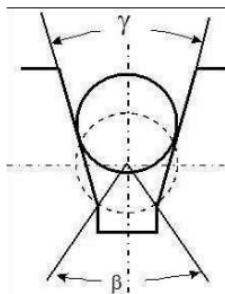
این شیار نیروی کششی مناسبی را فراهم می کند و اصطکاک در حد قابل قبولی خواهد بود. اما احتمال خوردگی شیار زیاد می باشد که پس از آن شیار از حالت V به U تبدیل می شود و در نتیجه احتمال سرخوردگی افزایش می باید.

لذا جهت جلوگیری از خوردگی شیار آن را سخت کاری می نمایند. برخی از شیار فلکه های موتورهای بدون گیربکس از نوع شیار V سخت کاری شده می باشند.

شیار V شکل زیربرش خورده:

این شیار نیز مانند شیار U زیربرش خورده ایجاد می گردد و باعث می گردد اصطکاک لازم در مدت زمان طولانی تری در محدوده مجاز قرار گیرد. شیار V حتی در صورت

خوردنگی هم حداقل کشش مورد نیاز را تامین می نماید و همین طور که خوردنگی به سمت داخل شیار ادامه یابد شیار V به شیار U زیر برش خورده تبدیل می گردد.

۲- پاره شدن یا آزاد شدن طنابهای فولادی سیستم تعليق

۳- هرز شدن چرخ دنده های گیربکس سیستم محرکه

۴- خارج شدن طناب های فولادی از روی فلکه ها

۵- عدم عملکرد مناسب ترمز سیستم محرکه

۶- مناسب نبودن نیروی لازم ترمز جهت متوقف نمودن کابین و یا نگه داشتن آن در حالت توقف

۷- سرعت گرفتن بیش از حد کابین در اثر خطای اینکوادر

۸- سرعت گرفتن بیش از حد کابین هنگام عملیات نجات اضطراری

برای ایمن سازی آسانسور در برابر سقوط می باشد اقدامات زیر صورت پذیرد:

۱- بررسی ضریب اطمینان طناب های فولادی و انتخاب قطر مناسب و تعداد کافی

۲- نصب حفاظ مناسب بر روی فلکه ها

۳- استفاده از سریکسل با مقاومت کافی

۴- بررسی نیروی ترمز موتور

۵- استفاده از ترمز ایمنی مناسب جهت متوقف نمودن کابین روی ریلها در زمان

سقوط

ب- سقوط افراد از اتفاق

در برخی موارد مسافران و یا سرویسکاران آسانسور در اثر خطای عمدی یا سهوی

دچار سقوط از ارتفاع می‌شوند. دلایلی که باعث این نوع سقوط می‌شوند بصورت زیر دسته بندی می‌کنیم:

۱- سقوط مسافر از در طبقه به دلیل باز بودن در طبقه و عدم حضور کابین

۲- سقوط مسافر از داخل کابین به داخل چاه آسانسور از فاصله بیش از حد درگاه

کابین و دیوار چاه هنگام متوقف شدن کابین در بین مسیر

۳- سقوط مسافر از کابین به داخل چاه زمانی که کابین که بالاتر از تراز طبقه متوقف شده است.

این حادثه زمانی رخ میدهد که اختلاف سطح کابین و طبقه زیاد باشد و سینی محافظ در زیر کابین نصب نشده است.

۴- سقوط سرویسکار از روی کابین

در صورتیکه فاصله سقف کابین و دیوار چاه بیش از 0.3 متر باشد، احتمال سقوط افراد وجود دارد. لذا نصب نرده روی کابین الزامی است. گزارش چند مورد حادثه سقوط به داخل چاهک از روی کابین به دلیل از دست دادن تعادل فرد به دلیل برق گرفتگی نشان از اهمیت نصب نرده روی کابین دارد.

۵- سقوط افراد بیرون چاه از درها و دریچه های چاه و یا بخش هایی از قسمتهای باز چاه مجاز نبودن وجود منفذ و فضای باز در دیوار چاه، قفل نمودن درها و دریچه های مشرف به چاه، نصب هشدار و یادآوری بستن درها و دریچه ها پس از باز نمودن و چلوگیری از حرکت آسانسور در صورت باز بودن آنها بخشی از مقررات در نظر گرفته شده جهت چلوگیری از اینگونه حوادث می باشد.

۶- سقوط از نرده بان تعییه شده جهت دسترسی به موتورخانه

۷- سقوط فردی که قصد مراجعت به موتورخانه را دارد

بطور مثال زمان قطع برق، فرد آموزش دیده باید جهت نجات مسافران محبوس داخل

کابین به موتورخانه مراجعه کند. در صورتیکه این مسیر از ایمنی کافی برخوردار نباشد احتمال سقوط وی وجود دارد.

-۸- سقوط از نقاطی در موتورخانه که دارای اختلاف سطح زیاد باشند.

-۹- سقوط از دریچه کف موتورخانه

• خطر ضربه و برخورد

الف- خطر برخورد در کابین یا طبقه به مسافر در حال سوار یا پیاده شدن از کابین یکی از موارد برخورد و ضربه برخورد در کابین یا طبقه به اشخاص هنگام سوار شدن یا پیاده شدن مسافر می باشد. جهت جلوگیری از این برخورد و کاهش صدمات ناشی از آن

رعاایت مقررات زیر الزامی است.

- ۱- نباید نیر و بیش از ۱۵۰ نیوتن جهت جلوگیری از بسته شدن درب لازم باشد.
 - ۲- انرژی جنبشی درب طبقه و قطعات مکانیکی که بصورت صلب به آن متصل شده با سرعت میانگین بسته شدن اندازه گیری یا محاسبه می شود نباید از ۱۰ رول بیشتر شود.
 - ۳- وسیلهای حفاظتی باید تعییه گردد تا در هنگام بسته شدن درب، در صورتی که شخصی بین درها گیر کرده یا در حال گیر کردن باشد، بطور خودکار موجب باز شدن مجدد درب گردد.
 - ب- خطر برخورد کابین یا وزنه تعادل به کف چاهک نیز وجود دارد.
- جهت کاهش خطر و افزایش ایمنی استفاده از ضربه گیر مناسب که صدمات ناشی از برخورد را به حداقل برساند الزامی است.

همچنین بایستی دیوارهای کف و سقف از نظر مکانیکی مقاومت کافی را داشته باشند. مقاومت مکانیکی مجموعه شامل چهار چوب اصلی (یوک کابین)، کفشهای راهنمای دیوارهای کف و سقف کابین باید در حدی باشد که بتواند در برابر نیروهای وارد در زمان حرکت عادی آسانسور، هنگام عملکرد ترمز ایمنی (پارا شوت) و یا در هنگام برخورد بر روی ضربه گیرها مقاومت نماید.

پ- برخورد کابین یا وزنه تعادل در اثر خیز بیش از حد ریل ها برای پیشگیری از این حادثه بایستی بیشترین خیزهای ریل ها در بدترین شرایط از قبیل زمان عملکرد ترمز ایمنی (پارا شوت) یا نیروی ناشی از بار غیر متعادل تا حدی باشد که در اثر این خیز برخورد قسمت های متحرک آسانسور با سایر قسمتها ممکن نگردد.

• خطر گیر افتادن

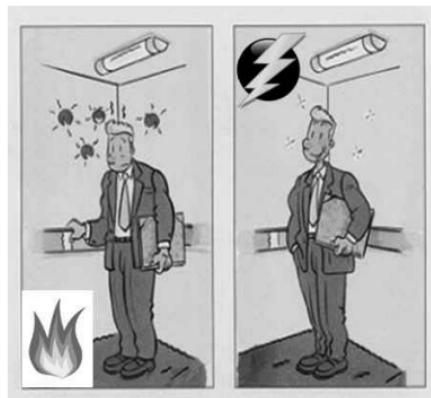
- ۱- گیر افتادن مسافر داخل کابین هنگام توقف ناگهانی کابین در بین مسیر توقف کابین در بین مسیر می تواند به دلیل قطع برق یا مدار ایمنی باشد. در این صورت

احتمال محبوس شدن مسافران داخل کابین وجود دارد. در این شرایط هم باید هوای کابین حتی در صورت قطع برق نیز تهويه شود لذا ايجاد منافذ تهويه در پاين و بالاي کابین الزامي است. همچنين باید امكان نجات مسافرين از داخل کابین فراهم باشد. بدین منظور باید امكان حرکت دادن کابین و رساندن آن به تراز نزديکترین طبقه به گونه اي برای شخص نجات دهنده فراهم باشد.

- گير افتادن سرويسکار در چاهک آسانسور زير کابین و يا بين سقف کابین و سقف چاه برای اينكه امكان اطلاع رساني افراد محبوس در چاه آسانسور فراهم باشد، نصب وسائل خبر دهنده در داخل چاه الزامي است به گونه اي که امكان ارتباط صوتي ۲ طرفه را فراهم نماید.

* خطر آتش

در صورتیکه چاه آسانسور دارای منفذ باشد باعث سرایت آتش به داخل چاه شده و از

آنچا به طبقات دیگر منتقل خواهد شد.

اگر دیواره، کف یا سقف کابین از موارد سریع الاشتعال باشد در زمان آتش سوزی پوشش داخل کابین چهار حرقی خواهد شد و در نتیجه مسافران داخل کابین در میان آتش و دود گرفتار خواهند شد. لذا استفاده از پوشش مقاوم در برابر آتش و دود در دیواره و سقف و کف کابین موضوع استاندارد می‌باشد تا از احتمال سوختگی و یا خفگی ناشی از استشمام دود در فضای محبوس کابین کاسته شود.

یکی از دلایل رایج آتش سوزی در آسانسور نشت برق و اتصالی سیمهای و تاسیسات برقی می‌باشد. لذا به منظور جلوگیری از این حادثه استفاده از تاسیسات برقی با مقاومت عایق کافی و عبور سیم‌ها و کابل‌ها از کانال، لوله فلزی یا پلاستیکی احتمال آتش سوزی با مشتابرقی کاهش می‌یابد.

• خطر برق گرفتگی

خطر برق گرفتگی در سال‌های اخیر باعث حوادث ناگواری برای سازندگان آسانسور گردیده است. با توجه به اینکه اغلب قسمت‌های آسانسور فلزی هستند احتمال برق گرفتگی افزایش می‌یابد. مهمترین راهکار جلوگیری از برق گرفتگی اتصال تجهیزات آسانسور به زمین (ارت) می‌باشد. توجه به این امر در اولین مرحله نصب سیستم الکتریکی آسانسور از بسیاری از حوادث جلوگیری خواهد نمود. داشتن عایق مناسب تاسیسات برقی، استفاده از ترمینال مناسب در اتصالات برقی، نشانه‌گذاری سیم‌ها به منظور جلوگیری از اتصال نادرست سیمهای به صورت ناآگاهانه، استفاده از فیوزهای حفاظتی مناسب می‌تواند باعث پیشگیری از برق گرفتگی شود.

اهمیت گزارش نویسی در صنعت آسانسور و پلکان برقی

(تحلیل و ثبت حوادث، شبه حوادث و مدیریت بحران)

تعاریف:

• حادثه:

از سوی مراجع و منابع معتبر برای حادثه سه تعریف ارائه گردیده است، دایره المعارف سازمان بین المللی کار:

• «حادثه عبارت است از یک اتفاق پیش بینی نشده و خارج از انتظار که سبب صدمه و آسیب گردد.»

• ماده ۶۰ قانون تامین اجتماعی (ج.ا.ا): «حادثه ناشی از کار عبارت است از حادثه ای که در حین انجام وظیفه و به سبب آن برای بیمه شده اتفاق می افتد.» مقصود از حین انجام وظیفه تمامی اوقاتی است که بیمه شده در کارگاه، موسسات وابسته، ساختمان ها و محوطه آن مشغول کار باشد یا به دستور کارفرما در خارج از محوطه کارگاه مأمور به انجام کار می شود. ضمناً تمام اوقات رفت و آمد بیمه شده از منزل به کارگاه و بر عکس جزء این اوقات محسوب می شود.

• استاندارد (OHSAS 18001-2015): حادثه را اینگونه تعریف می کند؛ «یک حادثه رویدادی است که منجر به مصدومیت، بیماری یا مرگ و میر می شود.» از جمله مواردی که به عنوان مثال می توان عنوان کرد عبارتنداز:

- ۱- سقوط اشخاص از ارتفاع (سقوط از ساختمان، داربست، نرdban، سقوط در چاهک آسانسور)

۲- سقوط اشخاص در سطح کف (زمین خوردنها)

۳- فرو ریختن (ساختمان، دیوار، داربست، نرdban)

۴- سقوط اشیاء در حال جابجا کردن آنها (سقوط ریل ها، سیم بکسل ها حین جابجایی، سقوط کابین آسانسور بدلیل نقص فنی و سقوط جرثقیل های دستی و نظایر آن)

- ۵- تصادم با اشیاء متحرک، قطعات و ابزارهای معلق (برخورد با قاب وزنه، برخورد با کابین حین حرکت)
- ۶- گیر کردن میان اشیاء متحرک (گیر کردن بین کابین و چاه آسانسور - گیر کردن بین کابین و بالای چاه آسانسور - گیر کردن دست بین سیم بکسل و فلکه در حین سرویس)
- ۷- تلاش زیاد برای بلند کردن اشیاء. (در حین جابجایی قطعات سنگین مانند موتور، کابین، ریل و...)
- ۸- آتش سوزی اتصالات برقی آسانسور
- ۹- حرکات سنگین در هل دادن یا کشیدن اشیاء (هل دادن کابین و موتور)

• شبیه حادثه (near miss):

به یک رویداد برنامه ریزی نشده که همه شرایط بروز حادثه را داشته ولی براثر خوش شانسی (و نه طراحی شده) بدون خسارت پایان گرفته است و به اصطلاح بخیر گذشته است اطلاق می‌گردد. به عنوان مثال؛ سرخوردن کارگر از روی پله، سرخوردن از روی داربست، افتادن ابزار از دست کارگر و سقوط در چاهک آسانسور.

• بحران:

بحران حادثه ای است که به طور ناگهانی و یا فزاینده روی می‌دهد، به طوری که زندگی بشر را تهدید نموده، تلفات و خسارات بسیاری را به جامعه انسانی تحمیل می‌نماید. از این رو مقابله با آن نیازمند بسیج امکانات و اقدامات اساسی و فوق العاده نسبت به حالت عادی است.

شرایطی مانند: محبوس شدن در قسمت اورهید و نظایر آن.

• مدیریت بحران:

«فرآیند پیش‌بینی و پیشگیری از وقوع بحران، برخورد و مداخله در بحران و سالم سازی بعد از وقوع بحران را مدیریت بحران گویند.»
مدیریت بحران علمی کاربردی است که به وسیله مشاهده سیستماتیک بحران‌ها و تجزیه و تحلیل آنها در جستجوی یافتن ابزاری است که بوسیله آنها توان از بروز بحران‌های آتی، پیشگیری نمود و یا در صورت بروز آن در خصوصیات کاهش اثرات آن آمادگی لازم امداد رسانی سریع و بهبودی اوضاع اقدام نماید.

۷ اهمیت گزارش نویسی حوادث و شبه حوادث (ثبت حوادث و شبه حوادث)
گزارش عبارت است از «توضیحات نوشته شده‌ای برای مدیریت یامسئولین شرکت‌های نصب و راه اندازی آسانسور و پلکان برقی که بیانگر چگونگی روند کار و مقدار برنامه‌های اجرا شده در شرکت‌های مذکور می‌باشد.» با رسی گزارشات به موقع و مناسب می‌توان روند اجرای برنامه‌ها و خطاهای سازمان را رزیابی نمود.
در خصوصیات حوادث و شبه حوادث در محیط کار نیز ثبت به موقع دلایل ایجاد مخاطرات محیط کار و ارائه آن به مسئولین امر می‌تواند سهم به سزایی در کاهش عوامل زیان آور محیط کار داشته باشد.

شرح:

در محیط های کاری همواره عوامل زیان آور متعددی کارکنان و ذینفعان شاغل در صنعت آسانسور و پلکان برقی را مورد تهدید قرار می دهد که این شرایط می تواند برای افراد آسیب های جسمی و روحی و برای شرکت های فعال در زمینه نصب و راه اندازی آسانسور و پلکان برقی خسارات مالی را به دنبال داشته باشد.

اطلاع و ثبت اتفاق ها و حوادث نا ایمن محیط کار و تنظیم آمار دقیق آن برای شرکت ها حائز اهمیت است، زیرا بدين طریق علل و عواملی که با تصمیم و یا کنترل آن می توان از تکرار حوادث مشابه پیشگیری نمود روش می گردد.
دربرخی موارد اتفاقی در محیط کار رخ می دهد که در آن هیچ گونه بیماری، جراحت، خرابی و یا زیانی حادث نمی شود و به اصطلاح ماجرا ختم به خیر می شود. در فرهنگ ایمنی به این موارد شبه حادثه گفته می شود.

شرکت هایی که شبه حوادث را نهادنی، ثبت، ارزیابی و در صورت لزوم بر طرف کنند، این‌تر از سازمانی است که پس از وقوع جراحت و مصدومیت اقدام به درمان می نماید.

هنگامی که می خواهیم از حوادث گذشته سازمان اطلاعاتی کسب کنیم و از وقوع مشابه آنها پیشگیری نماییم و یا خطرات مختلف واحد هارا نهادنی و از نوع حوادثی که در آنها وقوع می پیوندد، نوعی بانک اطلاعاتی جمع آوری کنیم، شاید تعداد حوادث از تعداد انگشتان دست نیز کمتر باشد و نتوان حوادث آینده را پیش بینی کرد.

• در واقع می توان گفت؛ حوادث محیط کار در دو شرایط زیر روی می دهد:

۱۰٪ حوادث بعلت شرایط نا ایمن از جمله:

- ✓ عوامل محیطی
- ✓ عوامل مادی و تجهیزاتی

۹۰٪ حوادث بعلت اعمال نایمن از جمله:

- ✓ فقدان استاندارد
- ✓ کمبود پشتیبانی
- ✓ خطای فردی
- ✓ آموزش ناکافی
- ✓ کمبود نظارت

حوادث می تواند برای شرکت های فعال در صنعت آسانسور و پلکان برقی هزینه هایی در برداشته باشد به همین دلیل ثبت آن جهت جلوگیری از تکرار حوادث و کاهش هزینه ها بسیار اهمیت دارد، هزینه های مربوط به حوادث شامل دو دسته هزینه به شرح زیر می باشد:

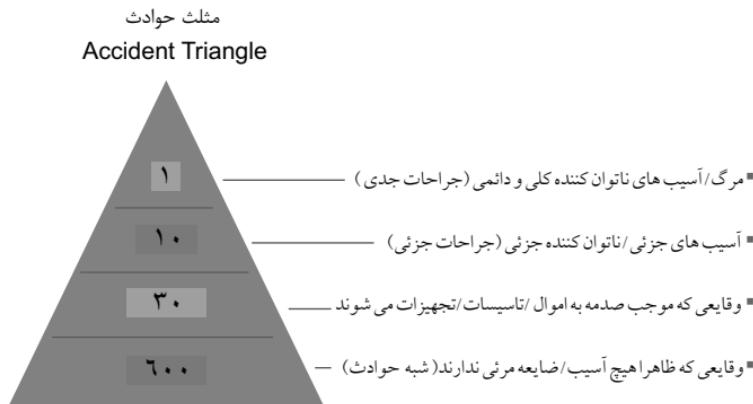
۱. هزینه مستقیم (DIRECT COST) مانند:

- ✓ هزینه درمان افراد
- ✓ پرداخت غرامت به کارکنان مصدوم
- ✓ هزینه تعمیر یا جایگزینی اقلام از بین رفته

۲. هزینه غیر مستقیم (INDIRECT COST) مانند:

- ✓ زمان از دست رفته، فرد مصدوم و زمان کمک رسانی سایر کارکنان
- ✓ خسارت ناشی از تاخیر در تحويل سفارش
- ✓ توقف پروژه (نصب و راه اندازی)
- ✓ عدم احساس امنیت کارکنان و کاهش بهره وری

«مثلث حوادث» مرا بیشتر با اهمیت ثبت حوادث و شبه حوادث آشنا می کند:

اما با داشتن بانک اطلاعات شبه حوادث، می توان برای هر واحد و منطقه ای، حوادث خاص آن را شناسایی، ارزیابی و کنترل نمود. شبه حادثه موقعیتی است که اگر در آن خطر بوجود آمده سریعاً شناسایی و بطرف شود، از حادثه واقعی پیشگیری خواهد شد. در غیر این صورت رویداد می تواند به فراموشی سپرده شده و به صورت نهفته در محیط کار باقی بماند تاروzi به حادثه تبدیل شود.

در مقایسه با حوادث و آسیب های واقعی، شبه حادثه ابزاری ارزانتر برای یادگیری است. به عبارت دیگر نوعی وسیله آموزشی کم هزینه می باشد و یا در واقع می توان گفت هزینه ای در بر ندارد. علاوه بر آن تعداد آنها نیز زیاد است. از شبه حادثی که در دور و بر ما اتفاق می افتد، چیزهای بسیار یاد می گیریم. ثبت و گزارش دهی شبه حادثه فرصتی کامل

برای مطالعه اشتباهات بوجود می آورد. این پیش درآمدها، ابعاد کوچکی دارند، و به راحتی قابل بررسی می باشند.

• بطور کلی هدف از ثبت اطلاعات مربوط به حوادث و شبه حوادث در شرکت های فعال در صنعت آسانسور و پلکان بر قی عبارتند از:

- ✓ تهیه آمار دقیق، تجزیه و تحلیل حوادث محیط کار
- ✓ بررسی موضوع از نظر حقوقی و قانونی
- ✓ تخمین زیان مالی واردہ به شرکت
- ✓ تحقیق در خصوص علل حوادث و شبه حوادث
- ✓ شناسایی شرایط و اعمال نایمن و انجام اقدامات لازم برای برطرف کردن آن
- ✓ انجام تشریفات اداری برای پرداخت غرامت یا مستمری در مورد حوادث مهلک به منظور دستیابی به این اهداف پس از وقوع حوادث شرکت ها باید اقدام به تکمیل فرم گزارش حوادث نموده و سوابق مربوط به آن را نگهداری نمایند.

قورم کزارش اعلام حادثه

سعده

مشخصات کارگاه

نام کارگاه	نام کاربردا
شماره کارگاه	نام کارگاه
نام و شماره تلفن کارگاه	نام و شماره تلفن کارگاه
نوع تعاملات	نوع تعاملات
کد پستی	کد پستی

مشخصات بیمه شده

نام و نام خانوادگی	نام پدر	نام برادر	نام مادر
تاریخ زاده	/	/	/
شماره شناسنامه/کارت زاده	شماره مدنی		
جنسیت: زن ☒ مرد ☐ (متاهل ☐ مجرد ☒)	جنسیت: زن ☐ مرد ☒ (متاهل ☒ مجرد ☐)		
میزان تصدیقات:	تاریخ استفاده:		
کارگر که مولفگ بر انجام آن را انجام داد			
دوره	مدل کار بیمه شده در کارگاه		
ویسیمه ایام و اطاعت به کارگاه	شناخت، تلقن و کد پستی بیمه شده		
ارزاق کارگارگاه: صیغه ☐ عمر ☐ شب ☐ از ساعت	لایحه		
ساعت کار بیمه شده: صیغه ☐ عمر ☐ شب ☐ از ساعت	لایحه		

چکوکی و قوع حادثه

تاریخ و موقع حادثه: روز ماه سال ساعت و موقع حادثه	محل تحقیق حادثه
وقت حادثه	ابزار کار بیمه شده هنگام حادثه
وسائل حفاظتی موجوده	وسایل حفاظتی موجوده
عکس حادثه دیده	
تصویر حادثه	
- آیا بیمه شده در ارتیاب با عکاسی که دهار حادثه شده است آموزش دیده است؟ بله ☐ خیر ☒	
بررسورت مثبت یوین باسخن مدارک اخذ و ضمیمه گردد.	

نویسنده

شروع و اعلان

الف) اذعانی که از طرف کاربردا برای معالجه به عمل آمده	
البهود، ماده و تلفن اتنان	
آیا موروث میباشد از افراد ممکنات مصالح تلقیم شده است؟ بله ☐ خیر ☒	
(درصورت مثبت یوین باسخن، صورت مخصوص ضمیمه و نام مرتع تلقیم کننده (اعلام شور)	

این گزارش پایه گزینه به مقدار مواد ۱۰ و ۱۱ تا میباشد این چند منع محدود است.

نحوه انتشار این گزارش را تایید کنید و صحت مقدمات آن را تایید کنید.

محل اسکان و مکان ایجاد شده ای را تایید کنید.

تاریخ:

- در هنگام ثبت و تهیه گزارش حوادث در محیط کار باید نکات زیر را مدنظر قرار داد تا بتوان گزارش مناسبی را رائه نمود:
- ۱- ثبت عنوان گزارش حادثه
 - ۲- تاریخ و زمان بروز حادثه
 - ۳- نتیجه حادثه
 - ۴- شرح حادثه
 - ۵- علل اصلی و ریشه‌ای بروز حادثه
 - ۶- پیشنهادات

در خصوص گزارش شبه حوادث سازمان‌ها باید بدانند که تشویق کارکنان در امر گزارش دهی شبه حوادث می‌تواند کمک بسزایی در امر ایمن‌سازی محیط کار داشته باشد. از این رو باید افراد را به این امر ترغیب و تشویق نمایند و عوامل زیر را از میان بردارند تا کارکنان تشریک مساعی مناسبی در امر رائه گزارشات شبه حوادث داشته باشند:

- ۱- ترس: ترس رایج ترین علت مشترکی است که باعث می‌شود کارکنان از گزارش دهی شبه حوادث اجتناب ورزند. در برخی از محیط‌های کاری این واقعیت وجود دارد که کارکنان به خاطر آسیب دیدن تنبیه می‌شوند. بنابراین اگر کارکنان بیم از دست دادن شغل خویش را داشته باشند بعید است که شبه حادثه‌ها را گزارش کنند. اما معمولاً این دلیل مشترکی برای مسامحه کارکنان در عدم گزارش دهی شبه حوادث محسوب نمی‌شود.

-۲- خجالت: اگر کارکنان به دلیل اشتباهاتی که مرتكب می‌شوند و یا حوادثی که برای آنها رخ می‌دهد توسط سرپرست و یا همکارانشان مورد شماتت و یا تحقیر قرار گیرند از ارائه تجربیات خود خجالت می‌کشند و از بروز آن امتناع می‌کنند. بنابراین لازم

است که فرهنگی در محیط کار ایجاد شود و همه پذیرند که هر کسی ممکن است اشتباه کند و انسان جایز الخطاست.

۳- دشواری: اگر سازمان فرآیند پیچیده و کاغذ بازی گیج کننده و سختی را برای گزارش دهی شبه حوادث ایجاد کند، کارکنان گزارش شبه حوادث را گزارش نخواهند کرد. در عوض سرپرست ها میبایست اظهارات کارکنان را در مورد شبه حوادث گوش کرده و سپس در صورت لزوم فرم های لازم را از طرف ایشان تکمیل کنند.

۴- بوروکراسی: در برخی از سازمان ها ممکن است از کارکنانی که شبه حادثه را تجربه کرده اند خواسته شود که در کمیته و یا جلسه ای شرکت کرده و جهت استفاده سایرین تجربه خود را عنوان نمایند. اگر چه این فرآیند در برخی از شرکت ها رویکردی مفید است اما در برخی دیگر ممکن است مشکلاتی را به همراه داشته باشد. اگر کارکنان احساس کنند که در این روش چهار مشکلات اداری، کاغذ بازی و بوروکراسی می شوند بطور کلی از آن پرهیز خواهند کرد.

۵- فشار همکاران: این موضوع یکی از مهمترین علل عدم گزارش شبه حوادث است. چنانچه آسیب و یا شبه حادثه در محل کار برواباق ایمنی تاثیرگذار باشد و دریافتی حقوق و یا پاداش کارکنان را تحت تاثیر قرار دهد آیا فرد از جانب همکاران برای کتمان کردن آن تحت فشار قرار نخواهد گرفت، تحت فشار قرار گرفتن از جانب همکاران باعث مخفی نمودن شبه حوادث خواهد شد.

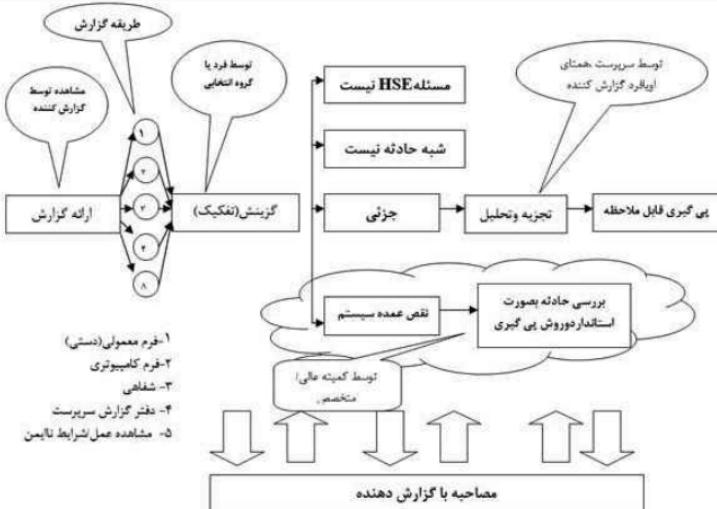
۶- از دست رفتن شهرت: کارکنان تمایلی ندارند که به عنوان فردی حادثه پذیر در محیط کار خود شناخته شوند. حس غرور و خود بزرگ بینی در صنعت آسانسور و پله بر قی ممکن است فرهنگ موردنمود پذیرش، شرکت های نصاب را به سمت و سویی ببرد که کارکنان به زخم های ناشی از حوادث بر روی بدن خود ببالند و هیچگاه ضعف، سستی و عجز از خود نشان ندهند. این نوع تفکر مانع از گزارش دهی حوادث می شود.

۷- عدم ارسال ساده تر است: اگر کارگران فکر کنند که گزارش شبه حوادث در شرکت و در محل پروژه ها از جانب کسی مورد توجه و بررسی قرار نمی گیرد و یا براین باور باشند که گزارش دهی مشکل ساز، نگران کننده و باعث خجالت است ممکن است نتیجه بگیرند که ندادن گزارش آسانتر است و حتی به این نتیجه برسند که شبه حادثه اهمیتی ندارد.

۸- فقدان علاقه مندی سازمان: هنگامیکه کارکنان متوجه شوند که شبه حوادث در محل پروزه های نصب و راه اندازی مهم تلقی نشده و تحقیق و بررسی در خصوص آن انجام نمی شود، شبه حوادث را گزارش نمی کنند. حتی اگر از اطلاعات شبه حوادث بصورت معناداری استفاده نشود، کارکنان تمایلی به گزارش شبه حادثه نشان نخواهند داد.

۹- تلقی بیهوده بودن: بعض‌آ شبه حوادث ها به حادثه جدی منجر نمی شود. برخی از سازمان ها گزارش نمودن اینگونه شبه حوادث را امری بیهوده تلقی می کنند. شرکت ها نباید دوگانه عمل کنند از طرفی گزارش شبه حوادث را مطالبه کنند و از طرف دیگر گزارش شبه حوادثی که از دیدگاه خودشان جدی نیست بی اهمیت بدانند. بایستی بدانیم که با گزارش نمودن شبه حوادث هر چند به ظاهر کم اهمیت گامی مهم در کنترل رخدادهای بزرگ و واقعی بر می داریم.

بطور کلی گزارش شبه حادثه باید بالا فاصله نوشته شود و همواره استمرار داشته باشد.
این فرآیند نیاز به میدان دیدی روشن دارد.

شکل فرآیند ساده رفع مشکل

- ✓ اهمیت تجزیه و تحلیل حوادث و شبه حوادث
دیوید هرنتون جمله زیبایی دارد که می تواند به عنوان مقدمه این مطلب جالب و کاربردی باشد، وی می گوید؛
- اگر نتوانیم اندازه گیری کنیم؛ نمی توانیم کنترل کنیم.
 - اگر نتوانیم کنترل کنیم؛ نمی توانیم مدیریت کنیم.

• اگر نتوانیم مدیریت کنیم؛ نمی توانیم بهبود مستمر ایجاد کنیم.
ارائه گزارش حوادث اگر چه برای شرکت های فعال در زمینه نصب و راه اندازی آسانسور و پلکان برقی مفید و ضروری است اما این گزارش ها بدون تجزیه و تحلیل و بررسی علل حوادث و ارائه راهکار نمی توانند مضمون ثمر باشد.

شرح:

با توجه به لزوم بکارگیری متداول‌تری تجزیه و تحلیل داده ها در مبحث پیش رو ابتدا به شرح انواع سطوح تجزیه و تحلیل داده ها می پردازیم:

انواع سطوح تجزیه و تحلیل داده ها

با توجه به میزان اتوماتیک بودن فرآیند تجزیه و تحلیل می توان آن را به چهار گروه توصیفی، تشخیصی، پیشگویانه و تجویزی تقسیم کرد.

انواع تجزیه و تحلیل (اقتباس از گارتنر - سال ۲۰۱۵)

• در تجزیه و تحلیل توصیفی (Descriptive Analytics)، هدف اصلی پاسخ به این نوع سوالات است: چه اتفاقی افتاده است؟ چه چیزی دارد اتفاق می افتد؟ تا در نهایت برای تصمیم گیری بیش تولید شده را پیش روی تصمیم گیرندگان انسانی قرار دهد. در این نوع تجزیه و تحلیل با دستیابی به سوابقی که ریشه در گذشته و حال دارد (گزارشات و آمار مربوط به ثبت حوادث و شبه حوادث)، امکان تحلیل داده مبتنی بر رویدادهای گذشته و حال و تولید بیش میسر می گردد.

• در تجزیه و تحلیل تشخیصی (Diagnostic Analytics)، هدف اصلی پاسخ به این نوع سوالات است:

- چرا این اتفاق افتاده است؟

- چرا این اتفاق دارد می افتد؟

- روند به چه صورت است؟

- چه الگویی وجود دارد؟

با بررسی و تحلیل سوابق داده (ارتباط با داده گذشته)، بینش ایجاد می گردد. شناخت و تحلیل بخش های مختلف صنعت، تجزیه و تحلیل احساسات، ریشه یابی بروز مشکلات، تجزیه و تحلیل فناوری اطلاعات، الگوهای تقلب و کشش قیمت و غیره، نمونه هایی در این زمینه می باشند. تحقیقات علمی نمونه مثال خوبی است که هدف آن ایجاد دانش از تجزیه و تحلیل داده است.

• در تجزیه و تحلیل پیشگویانه (Predictive Analytics)، هدف اصلی پاسخ به این نوع سوالات است:

- چه چیزی اتفاق خواهد افتاد؟

-چگونه می توان واکنش نشان داد؟

-آیا این یک تقلب (حادثه - خطر) است؟

می توان هر واژه ای را جایگزین واژه تقلب در آخرین پرسش کرد. با تحلیل داده و تولید بینش، امکان پیش بینی داده جدید در رابطه باحال و آینده فراهم می گردد. پیش بینی رفتار کارکنان و میزان حوادث، نمونه هایی در این زمینه می باشدند. استخراج معنی از متن آزاد نیز یک نوع از تجزیه و تحلیل پیش گویانه است.

- در تجزیه و تحلیل تجویزی (Prescriptive Analytics)، هدف اصلی پاسخ به این نوع سوالات است: چه کاری می بایست انجام داد تا این اتفاق بیافتد؟ پاسخ به این سوال شامل مجموعه اقداماتی است که می بایست هم اینک انجام داد که می توان آنها را در زمرة تصمیمات عملیاتی در نظر گرفت و یا اقداماتی که می بایست در آینده انجام داد که می توان آنها را به عنوان تصمیمات تاکتیکی برای کوتاه مدت و تصمیمات استراتژیک برای بلند مدت در نظر گرفت. در حالت کلی، قواعد تصمیمات عملیاتی از قبل تعریف شده است و می تواند از قالب ساختار معروف جملات شرطی در زبان های برنامه نویسی تبعیت کند (If condition then) شرط و یا شرایط می تواند بر اساس داده پیش بینی شده باشد.

مفهوم مستند سازی و بررسی و تجزیه و تحلیل حوادث بطور کلی عبارت است از:

۱- روند حوادث در گذشته چگونه بوده است؟

۲- بیشترین حوادث از چه انواعی بوده است؟

۳- تاسیسات موجود در مقایسه با تاسیسات مشابه یا "حداقل قابل قبول صنعت" چه وضعیتی دارد؟

۴- کدام مرحله از نصب و راه اندازی پروژه ها، حوادث و سوانح عمده داشته اند؟ از

چه نوعی بوده اند؟

۵- جراحات یا آسیب های پر هزینه ناشی از حوادث (براساس سوابق غرامت کارکنان) چه بوده؟

۶- جراحات (آسیب ها) و بیماریهای ناشی از کار، چه نوع بوده؟

پس از جمع آوری مدارک و شواهد حادثه بایستی آنها را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد تا علل حادثه تعیین گردد. تجزیه و تحلیل علت حادثه حیاتی ترین مرحله در بررسی حادثه می باشد. بنابر این در نظر گرفتن روشی منظم و صحیح برای تشخیص عوامل ایجاد کننده حادثه از اهمیت ویژه ای برخوردار است. روش های متعددی برای تجزیه و تحلیل داده ها از جمله داده های مربوط به حوادث وجود دارد:

تکنیک ها و روش هایی که در تجزیه و تحلیل داده ها کاربرد دارد را می توان شامل موارد ذیل دانست:

۱- چک لیست های کنترل

۲- فلوچارت ها

۳- هیستوگرام

۴- نمودار پارتو

۵- نمودار علت و معلول

۶- نمودار پراکنده

۷- نمودار کنترلی

در اینجا یک روش بسیار مناسب و در عین حال ساده برای تجزیه و تحلیل نتایج و تعیین علل حادثه استفاده از چک لیست بررسی حادثه (چک لیست کنترل (Change Based Analysis) است که در آن لازم است به شش سوال که پنج سوال آن با W

و یک سوال آن با H آغاز می شود، پاسخ داده شود:

• چه کسی؟ (WHO)

چه کسی یا چه کسانی در گیر حادثه بوده اند؟

او یا آنها در زمان وقوع حادثه چه کاری انجام می داده اند؟

شغل او / آنها چیست؟

از چه وقت شغل او این است؟

او / آنها چه آموزش هایی برای آن شغل دیده / دیده اند؟

آیا افراد دیگری در محل حادثه بوده اند؟

چه کاری در زمان وقوع حادثه انجام می داده اند؟

چه کسانی حادثه را دیده اند؟

چه کسانی حادثه را شنیده اند؟

چه کسی حادثه را گزارش کرده است؟

• چه؟ (WHAT)

چه تجهیزاتی در گیر حادثه بوده است؟

از این تجهیزات در زمان حادثه چه استفاده ای می شده است؟

روش استفاده صحیح از این تجهیزات چیست؟

تجهیرات در چه موقعیتی باعث حادثه شده اند؟ (در زمان استفاده / سوء استفاده، تعمیر

یا ...)

آیا این موقعیت، عادی یا همیشگی است؟

آیا تجهیزات مورد نظر بدرستی حفاظت گذاری شده بودند؟

چه موادی در گیر حادثه بوده‌اند؟

چه استفاده‌ای از این مواد می‌شده است؟

آیا طرز استفاده از این مواد صحیح بوده است؟

آیا این مواد دارای خطر (سمی بودن، رادیواکتیو و...) هستند؟

اگر این مواد خطرناک هستند آیا این مواد بدرستی استفاده با کنترل می‌شده‌اند؟

• کجا؟ (WHERE)

حادثه در کجای کارخانه / کارگاه حادثه رویداده است؟

شرایط محیطی از نظر جانمایی دستگاه‌ها و عوامل در گیر در حادثه چگونه بوده است؟

شرایط مکانی و زمانی حادثه چگونه بوده است؟ (کف محل، نگهداری تجهیزات،

روشنایی، صدا، دما و ...)

در چه مرحله‌ای از فرآیند تولید / در کجای خط تولید حادثه رخداده است؟

افراد در چه موقعیتی نسبت به محل حادثه قرار داشته‌اند؟

• چه هنگامی؟ (WHEN)

حادثه در چه زمانی گزارش شده است؟

حادثه در چه زمانی از ساعات کار روزانه اتفاق افتاده است؟

حادثه در چه روز / تاریخی رخداده است؟

• چگونه؟ (HOW)

حادثه چطور رخداده است؟ چطور می‌توانید مطمئن شوید؟

آیا می‌توان از پاسخ سوالات قبلی برای توصیف مفصل حادثه استفاده کرد؟

آیا جواب‌های به اندازه کافی واضح هستند؟
 آیا لازم است که شما هر سوالی را مجدداً مرور کنید؟
 آیا شما نیاز به پرسیدن سوالات بیشتری دارید؟

• چرا؟ (WHY)

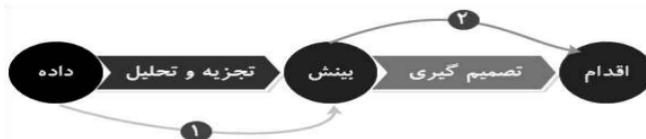
چرا حادثه رخ داده است؟

چرا کارگر مطابق با آموزش‌هایی که دیده است عمل نکرده است؟
 علاوه بر این سوالات، در صورت لزوم می‌توان سوالات دیگری را به این چک لیست اضافه نمود.

این سوالات باید راهنمای تجزیه و تحلیل برای تشخیص هویت، نشانه‌های اساسی و سپس دلایل اینکه چرا برنامه از کنترل خارج شده است، باشد.

نتایج حاصل از این تجزیه و تحلیل‌ها باید در شرکت‌ها و محل پروژه‌ها نگهداری گردد، و ورودی باشد برای جلسات مدیریتی و درنهایت تصمیم‌گیری برای کاهش مخاطرات محیط کار.

تجزیه و تحلیل مناسب داده‌های مربوط به عوامل زیان‌آور محیط کار می‌تواند نشان‌دهنده بهره‌وری سازمان در سیستم مدیریت ایمنی و بهداشت و تصمیم‌گیری‌های صحیح مدیریتی باشد. اگر تحلیل داده‌ها صورت نپذیرد، شرکت نخواهد توانست تصویر مناسبی از خود را نشان دهد.

✓ مدیریت بحران

یکی از الزامات مهم و تعیین کننده در سیستم های مدیریت ایمنی الزامی تحت عنوان "آمادگی و واکنش در شرایط اضطراری" یا همان مدیریت بحران می باشد. دلیل گنجاندن این الزام در استانداردهای یاد شده اهمیتی است که این موضوع در کاهش عاقب حوادث دارد چرا که وجود خطاهای پنهان در سیستم، همواره محتمل بوده و تمامی شرکت های فعال در صنعت آسانسور و پلکان برقی متاثر از عوامل بیرونی می باشند. گاهاً این تاثیرات شرکت های مذکور را به بحران کشانده و باعث بروز اختلالات اساسی در سیستم ها می گردد. با داشتن طرحی در خصوص آمادگی و واکنش در شرایط اضطراری و بحرانی می توان تاثیر عوامل بیرونی - پس از بالفعل شدن این عوامل - را تا حد قابل ملاحظه ای کنترل نمود و کاهش داد.

مدیریت چیست؟

در خصوص مدیریت دیدگاه ها و نظرات مختلفی وجود دارد گروهی مدیریت را «هنر انجام امور به وسیله دیگران»، توصیف کرده و بر نقش دیگران و قبول هدف از سوی آنان تأکید ورزیده اند.

جمعی دیگر اما مدیریت را در قالب انجام وظایفی چون برنامه ریزی، سازماندهی، هماهنگی و ... بیان نموده اند.

مدیریت رامی توان علم و هنر مشکل و هماهنگ کردن، رهبری و کنترل فعالیت های دسته جمعی، برای نیل به هدف های مطلوب با حداکثر کارآیی تعریف کرد. عده ای هم مدیریت را اینگونه تعریف کرده اند: «مدیریت عبارتند از حداکثر استفاده مطلوب از منابع موجود (نیروی انسانی - امکانات مالی و امکانات فیزیکی) از طریق اعمال اصول یانظام مدیریت (برنامه ریزی - سازماندهی - هدایت و رهبری - نظارت

و کنترل و هماهنگی) برای رسیدن به هدفی خاص.»

شرح:

هر اندازه که اقدامات پیشگیرانه (Reactive) در سطح مطلوبی قرار داشته باشد غفلت از اقدامات واکنشی (Proactive) عاقب بسیار خطرناکی را بدنبال خواهد داشت. از آنجا که دستیابی به اینمی ۱۰۰٪ ممکن نمی باشد، در کنار اقدامات پیشگیرانه بایستی طرحی برای مقابله با حوادث پیش بینی نشده و یا وضعیت های اضطراری در پروژه های نصب و راه اندازی آسانسور و پلکان برقی وجود داشته باشد.

از این رو سازمان ها باید برای شرایط اضطراری و حوادث بالقوه خود طرح هایی را پیش بینی نمایند تا بتوانند در زمان وقوع حوادث بحرانی آنرا مدیریت نموده از وسعت خسارات جانی و مالی حوادث جلوگیری کنند.

مراحل چهار گانه مدیریت بحران

الف) پیشگیری: مجموعه تمهیدات و اقداماتی است که عمدتاً پیش از وقوع بحران و لزوماً در حین یا پس از وقوع بحران با هدف جلوگیری از بروز خطر یا کاهش آثار زیان بار آن انجام می شود.

ب) آمادگی: مجموعه اقداماتی که توانایی شهر و ندان، مدیریت شهری و مردم را در انجام مراحل مختلف مدیریت بحران افزایش می دهدن آمادگی شامل مطالعه، تحقیق، جمع آوری اطلاعات، برنامه ریزی، سازماندهی، طراحی، تامین منابع و امکانات، آموزش، تمرین و مانور است. آموزش شامل آموزش های همگانی و تخصصی برای شهر و ندان، مسئولین و دست اندر کان ذیر بسط است که از طریق رسانه های گروهی یا به طرق مقتضی دیگر ارائه می شود.

ت) مقابله: انجام اقدامات و ارائه خدمات اضطراری به دنبال وقوع بحران است که به هدف نجات و حفظ جان و مال شهروندان و اموال عمومی، دولتی و جلوگیری از گسترش خسارات انجام می‌گیرد.

مقابله شامل هشدار، اطفاء حریق، کنترل منابع آب، برق، گاز، مواد سوختنی، انفجاری، شیمیایی، جستجو، امداد و نجات، بهداشت، درمان، تامین امنیت، تراپری، ارتباطات، تدفین اجساد، آوار برداری، دفع پسماندها، سوخت رسانی است.

ج) بازارسازی و بازنوانی: کلیه اقدامات لازم و ضروری پس از وقوع بحران است که برای بازگرداندن وضعیت عادی به مناطق آسیب دیده با رعایت مقررات و در نظر گرفتن معیارهای توسعه پایدار و باضوابط ایمنی انجام می‌گیرد.

تدوین «طرح واکنش در شرایط اضطراری» یا «طرح مقابله با بحران» می‌تواند مارادر این امر یاری نماید.

برای تدوین یک طرح خوب و ارتقاء توانایی مدیریت بحران باید ابتدا اطلاعاتی در خصوص ویژگی‌های بحران و لایه‌های مختلف بحران و پس بحران‌ها بدست آورد:

► ویژگی‌های بحران:

۱- بحران عموماً غیر قابل پیش‌بینی است (یعنی نمی‌توان پیش‌بینی کرد که کی و در کجا اتفاق می‌افتد)

۲- بحران‌ها آثار مخربی دارند و مردمی که تا قبل از بحران نیازمند کمک نبودند به محض وقوع بحران نیازمند کمک می‌شوند.

۳- بحران‌ها ماهیت و آثاری طولانی و استهلاکی دارند.

۴- در وضعیت بحرانی معمولاً تصمیم‌گیری تحت شرایط وخیم و در زمان محدود و

- اطلاعات مورد نیاز تصمیم گیرندگان ناقص است.
- ۵- زمان موجود برای پاسخ دهی پیش از انتقال تصمیم را محدود کرده و اعضای واحد تصمیم گیری را به تعجب و حیرت وامی دارد.
 - ۶- محدودیت و فشردگی زمان، غافلگیری، استرس و مخدوش شدن اطلاعات.

▶ شناخت لایه های مختلف بحران و به عبارتی دیگر پس بحران ها:

- لایه اول: انسان یا به عبارتی شناخت تجربیات، آموخته ها، میزان نگرانی، اضطراب، خونسردی و توانمندی ها.
- لایه دوم: فرهنگ جامعه یا به عبارتی شناخت فرهنگ بحران سنجی، باورهای ایجاد تغییر علیه بحران و شناخت سنت ها، اقلیم، آداب و رسوم.
- لایه سوم: ساختار ارتباطی در بحران یا به عبارتی شناخت ارتباط واحدها با هم، میزان پیچیدگی، تمرکز و سلسه مراتب، سرعت عمل در تصمیم گیری، هماهنگی و مبالغه اطلاعات، چه در تشکیلات رسمی و چه نهادها و اجتماعات مردمی.
- لایه چهارم: استراتژی تبیین خط مشی ها، روش ها و شیوه های مقابله با بحران. عملکرد و فعالیت کوتاه مدت: (تصمیم درست و قاطع در زمان بسیار کم)

تدوین طرح های مربوط به واکنش در شرایط اضطراری یا مدیریت بحران: موثر بودن و کفایت طرح های آمادگی و واکنش در شرایط اضطراری و مدیریت بحران به تعداد این طرح ها و اجرای آموزش های مرتبط با آنهاستگی دارد. می دانیم که بدون تعهد مدیریت (مدیر سازمان، مدیر HSE پروژه، مدیر پروژه، مدیر فنی) هیچ برنامه ایمنی به نتیجه نخواهد رسید، طرح های مورد بحث نیز این قاعده مستثنی نمی باشند. بنابراین از وظایف مدیریت ها می باشد که نسبت به موثر بودن و

کفايت اين برنامه ها حساسيت نشان داده و دستورات لازم در خصوص بروز آوری اين برنامه ها را بالاغ نمایند.

عدم کفايت طرح های ياد شده اصولاً به دو عامل بستگی دارد:

- ۱- ضعف در برنامه ریزی و طرح تهیه شده بگونه ای که این طرح توانایی اتصال بخش های سیستم را نداشته باشد.
- ۲- عدم کفايت تیم هادر اجرای مفاد طرح که این مهم را می توان با تمرینات ادواری رفع نمود. برای تهیه یک طرح آمادگی و واکنش در شرایط اضطراری موثر سه مرحله اصلی وجود دارد. که شامل شناسایی پتانسیل های بحران، برنامه ریزی برای واکنش و ارزیابی برنامه ها می باشد.

* شناسایی پتانسل های بحران:

جمع آوری اطلاعات جامع و تصمیم گیری مناسب در کوتاه ترین زمان موجود از عوامل تاثیر گذار بر کنترل بحران است.

گزارشات ثبت شده در خصوص حوادث و آمارهای گرد آوری شده می تواند ورودی مناسبی برای شناسایی بحران هادر محیط کار باشد. عمدتاً برای شناسایی نقاط بحرانی و شرایط اضطراری از روش ها و متد های موجود در ارزیابی رسیک استفاده می نمایند. ثبت سوابق مربوط به شرایط اضطراری برای طرح ریزی و مهار بحران های احتمالی از الزامات سازمان هادر سیستم مدیریت ایمنی و بهداشت حرفة ای به شمار می رود.

* برنامه ریزی برای واکنش

۱- چگونگی واکنش در این شرایط: امکان سنجی و نیاز سنجی در پیشبرد اهداف شرکت های نصب و راه اندازی آسانسور و

پلکان بر قی در شرایط عادی (کارهای روزمره) و غیر عادی (کارهایی که نیازمند شرایط خاصی برای انجام هستند و بصورت روتین و دائم انجام نمی شود). و مشخص نمودن موارد، مشکلات و ظایف هریک از مدیران، سرپرست ها، پرسنل و تکنسین های ذیریط می تواند در واکنش سریع و به موقع که همانا کاهش خطرات و صدمات می باشد مشمر ثمر باشد.

از جمله اعمالی که باید در این رابطه انجام بشود، می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱. شناسایی فرایند کاری (مکانیکال، الکتریکال و....)
۲. تهیه نقشه سایت محیط کار و راه های فرار اضطراری
۳. شناسایی نقاط و فعالیت های خطرناک و اضطراری
۴. تهیه نقشه نقاط خطرناک همراه با راه های خروج و مکان های امن
۵. مشخص نمودن تجهیزات مورد نیاز
۶. تعیین نیاز سنجی آموزش های لازم درجهت مقابله با این گونه حوادث غیر متوجه
۷. آموزش تئوری، انجام مانور و بازآموزی در دوره های متوالی
۸. مشخص نمودن فرد یا افرادی که مدیریت بحران در این شرایط را بدست گیرند.

۲- برگزاری مانور

مانورهای انجام شده بایستی در دو مرحله برنامه ریزی و اجرا گردن:

• مرحله اول: آزمون تئوری مانور

• مرحله دوم: آزمون عملی مانور

در مرحله اول سوالاتی پیرامون رویه ها، دستورالعمل ها و پتانسیل خطر از پرسنل / تکنسین های نصب و راه اندازی واحد پرسش خواهد شد؛ در این مرحله دانش تئوری پرسنل درخصوص دستورالعمل ها و موارد مشابه مورد بررسی قرار می گیرد

چنانچه نیاز به آموزش مضاعف احساس نشود مانور به مرحله عملی خواهد رسید. در مرحله عملی بدون اطلاع قبلی سناریوی از پیش تعیین شده به مرحله اجرا گذاشته خواهد شد و تمامی واحدهای درگیر، در عملیات شرکت خواهد نمودند.

• ارزیابی برنامه ها

ارزیابی عملکرد نفرات کلیدی و تیم های عمل کننده در بحران پس از اجرای مانور الزامیست. برای ارزیابی مانورها و عملکرد افراد و تیم ها بایستی شاخص هایی تعیین و مورد بررسی قرار گیرد. در راستای این مهم تشکیل تیم ارزیابی برای کنترل صحنه عملیات، مستند نمودن واکنش ها و مواردی این چنینی لازم و ضروریست. استفاده از چک لیست توسط تیم ارزیابی بسیار مفید خواهد بود.

جلسه ارزیابی مانورها می تواند بلا فاصله پس از اجرا یا با فاصله زمانی کمی پس از اجرا برگزار شود. در این جلسه افراد کلیدی و سرپرست های تیم های عمل کننده شرکت خواهند داشت و نکات قوت و ضعف مانور را بررسی و ارزیابی خواهند نمود.

• موارد مهم در یک طرح ریزی:

موارد زیر به عنوان نکات مهم در یک طرح ریزی مورد توجه خواهند بود:

- مشخص نمودن فرمانده عملیات (هر یک از کارکنان / تکنسین های آموزش دیده حاضر در پروژه می تواند در این طرح مسئولیت فرماندهی را بر عهده داشته باشد)

• مسئولیت ها و اختیارات فرمانده طرح و استقرار در محل حادثه.

- تهییه طرح های عملیاتی برای مقابله - جمع آوری اطلاعات اضطراری مورد نیاز شامل عوامل بحران ساز، پتانسیل های پاسخگویی و.....

- تهیه و به روز آوری نقشه های اضطراری محیط کار.(محل پروژه)
- مشخص نمودن تعداد پرسنل حاضر در محل حادثه.
- تعریف ارتباطات درون و برون سازمانی.
- مشخص نمودن سخنگوی تیم اجرایی در موقع بحران.
- مشخص نمودن محل برای کنترل و اجرای عملیات.

نهایتاً تشكیل و سازماندهی کمیته بحران و داشتن الگویی مناسب جهت واکنش در شرایط اضطراری به همراه انجام تمرینات دوره ای مدوام می تواند عواقب ناشی از این بحران ها را تا حد قابل توجهی کاهش دهد. این مانورها در کلیه پروژه ها صرف نظر از ابعاد و تعداد نفرات پروژه و تنها با در نظر گرفتن عوامل زیان آور محیط کار قابل اجرا می باشد.

نمونه ای از شرایط بحرانی در صنعت آسانسور و طرح ریزی عملیاتی:

- ۱- شرایط بحرانی: مجبوس شدن تکنسین نصب در قسمت اوره德
- ۲- اهداف طرح عملیاتی /مانور:

- تمرین و آمادگی نیروهای حاضر در پروژه در زمان بحران
- اجرای فرایند کمک رسانی، امداد و نجات
- تمرین حضور در شرایط بحرانی
- بررسی مدیریت امداد

۳- محل وقوع بحران: پروژه مرحله نصب و راه اندازی

۴- زمان اجرا: (بطور مثال) ۱۱,۳۰

- ۵- مدت زمان پیش بینی شده امداد رسانی (زمان مورد نیاز): ۳۰ دقیقه (با توجه به وسعت شرایط بحرانی تهیه جدول زمان بندی در هر مرحله مورد نیاز است)
- ۶- وسایل مورد نیاز: لوازم کمک های اولیه - ابزار آلات و.....

- ۷- مجری طرح : (شخصی آگاه به امور کمک رسانی و امور پروژه و توانمند در مدیریت نظارت و اجرای طرح عملیاتی) بطور مثال آقای X
- ۸- تیم اجرایی: شامل کلیه تکنسین ها و عوامل حاضر در پروژه
- ۹- شرح وظایف و مسئولیت افراد حاضر در طرح (باتوجه به نوع طرح و مانور برای افراد در گیر در طرح عملیاتی، وظایف و مسئولیت های مختصی توسط مجری / مدیر طرح نوشته و ابلاغ می گردد).

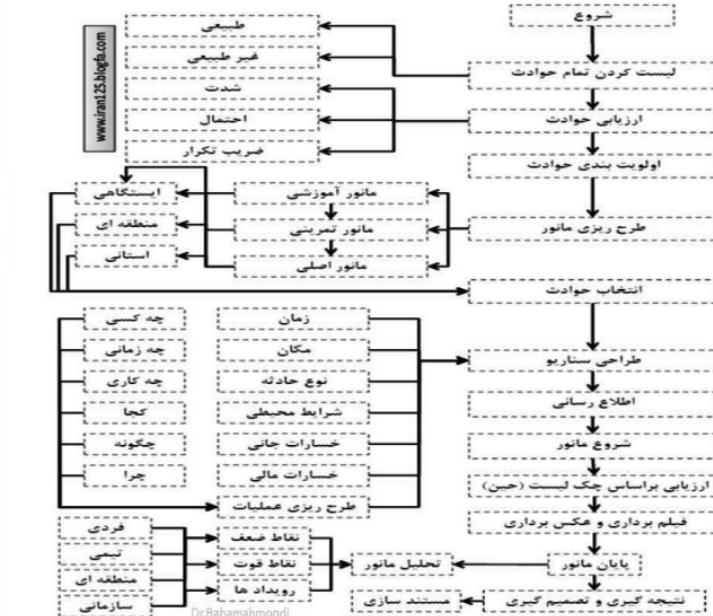
شرح شرایط بحرانی و عملکرد تیم :

تکنسین شرکت Z روی کابین در حال انجام کارهای مربوطه می باشد که سوئیچ های شالتر عمل نمی کند (بدلیل نصب نبودن یا کار نکردن سوئیچ ها) و ناگهان آسانسور به سمت بالا سرمه خورد و همین امر در ابتدا برای تکنسین استرس ایجاد می نماید و شخص در قسمت اوره德 محبوس می گردد.

در این شرایط تکنسین شروع به صدا کردن همکاران خود می نماید و تیم کمک رسانی (تیم می تواند از دو نفر به بالا باشد) موظف است در اسرع وقت خود را به محل رسانده و با حرکت دستی کابین را به سمت پایین حرکت دهد و شخص را از آن قسمت خارج نماید.

سرعت عمل، استفاده صحیح از ابزار مورد نیاز حفظ خونسردی از عوامل مهم در شرایط بحرانی می باشد و در پایان اجرای طرح تیم اجرایی باید موانع و مشکلات و آسیب های روانی ناشی از شرایط اضطراری را بررسی نموده و مورد تحلیل قرار دهند. در بعضی از طرح های عملیاتی بحران، نیاز به ارتباطات برون سازمانی (آتش نشانی، اورژانس و...) می باشد که حتماً باید در طرح عملیاتی لحظه گردد و زمان حضور تیم های برون سازمانی در زمان سنجدی پیش بینی گردد.

برای سهولت در تدوین طرح های عملیاتی مانور می توان آنرا بصورت فلوچارت رسم نمود تا راحت تر در اختیار تکنسین های شرکت قرار داده شود.

قانون کار و ایمنی

اولین متون قانون کار در ایران پس از مدت ها تلاش و پیگیری و با تلاش اتحادیه های کارگری و مراجع ذیربطر در ۱۳۲۵ توسط مجلس شورای ملی وقت به تصویب رسید.

تصویب این قانون در نتیجه مبارزات پیگیر اتحادیه های کارگری در ایران بود. دولت لایحه قانون کار را در سال ۱۳۲۳ تصویب و به مجلس فرستاد اما مجلس دو سال بعد حاضر به بررسی آن شد. (بدلیل عدم پذیرش آن از سوی شرکت نفت انگلیس که با اعتراض کارگران و بوجود آمدن درگیری هایی همراه بود اما دو سال بعد مجلس وقت این قانون را با اصلاحاتی به تصویب رساند).

و اما در سال ۱۳۳۷ دولت وقت با هدف انطباق با موازین بین المللی و با مشاوره سازمان بین المللی کار، قانون کار جدید را تصویب و به مجلس فرستاد. این قانون در ۲۶ اسفند همان سال تصویب و جایگزین قانون قبلی گردید.

پس از انقلاب اسلامی و با توجه به حاکمیت قوانین شریعت اسلامی، قانون کار نیز دستخوش تغییرات و اصلاحات گردید.

مقدمه:

حوادث و سوانح همواره بوجود آورند تراژدی های انسانی در صنایع و یکی از جدی ترین اشکال ضایعات انسانی و اقتصادی بشمار می روند.

خوب شیبینانه ترین آمارهایی که اینک در سطح جهان وجود دارد تعداد آسیب های منجر به مرگ در محل های کار را نزدیک یکصد هزار مورد در سال می دانند. در برخی از کشورهای صنعتی حوادث ناشی از کار، بعلت فقدان آموزش ایمنی و عدم رعایت اصول ایمنی و بهداشت متحمل از دست رفتن روزهای کار بوده اند. در برخی موارد، هزینه های این حادث با هزینه دفاع ملی قابل مقایسه است.

صنعتی شدن و خودکار کردن صنعت کشاورزی، این مشکل را در کشورها و مشاغل

بیش تری حاد ساخته است.

ایجاد محیط و شرایط مناسب کار، بی تردید یکی از عوامل تأثیر گذار بر بهره و ری کار است و ارتقاء سطح بهره و ری موجب رشد و شکوفایی تولید و به لحاظ مالی، ارتقاء رفاه عمومی می شود. شرایط کار، مؤلفه های متعددی دارد، اما سلامت محیط کار و ایمن سازی شغل از طریق پیشگیری از مخاطرات و عوارض ناشی از کار که پشتوانه ای برای حفظ سرمایه های انسانی و مادی است یکی از ابعاد قابل توجه در مقوله شرایط کار به شمار می رود.

دست یابی به محیطی سالم برای کار، جز باشناخت عوامل و عللی که سلامت محیط و ایمنی شغل را در معرض خطر قرار می دهند و تلاش در جهت ختنی ساختن آثار این عوامل، ممکن نخواهد بود و در این رابطه نیروی کار در مسیر توسعه کشور به عنوان سرمایه ای گرانها در معرض خطرات و آسیب های جدی در بخش های مختلف اقتصادی قرار دارد. مشکلات و تهدیدهای گوناگون محیطی و عوامل طبیعی سبب می شود همه ساله تعدادی از کارگران در محیط کارهای تولیدی، ساختمانی و خدماتی به علت حوادث ناشی از کار (عمل نایمن، شرایط نایمن) یا بیماری های ناشی از عوامل زیان آور جان خود را از دست داده یا دچار معلولیت های گوناگون می شوند.

حوادث ناشی از کار و بیماری های حرفة ای مشکلی نیست که به تازگی رخداده باشد بلکه از روزی که بشر با کار آشنا شده با آن دست به گریبان بوده و در نقاط مختلف جهان اتفاق می افتد. اما نکته مهم توجه به علل حوادث و یافتن راه هایی برای جلوگیری و یا کاهش آنها است.

فرهنگ ایمنی و حفاظتی در محیط کار ارتباط مستقیم با سلامت و بهداشت نیروی کار، رشد و توسعه اقتصادی جوامع بشری دارد. در کشور ما سالیانه مبالغ بسیاری جهت غرامت های دستمزد ناشی از هزینه های ایام بیماری و نقص عضو ناشی از حوادث کار و

همچنین فوت هزینه می شود. و خساراتی به نیروی انسانی و جامعه وارد می کند. آسیب ها و خطرات محیط کار و کمبود نیروی متخصص، وقتی دست به دست هم می دهند می تواند سازمانی را لج نمایند که می طلبد کار فرما یان بارویکرد مهندسی ایمنی درجهت صیانت نیروی انسانی و سرمایه‌ی ملی اقدام نمایند و در این رابطه اجرای ماده ۸۵ قانون کار می تواند ضامن این امر باشد.

کار فرما یان و ماده ۸۵ قانون کار

ماده ۸۵- «برای صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور رعایت دستورالعمل هایی که از طریق شورای عالی حفاظت فنی (جهت تأمین حفاظت فنی) وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی (جهت جلوگیری از بیماری های حرفة ای و تأمین بهداشت کار و کارگر و محیط کار) تدوین می شود برای کلیه کارگاه ها، کار فرما یان، کارگران و کارآموزان الزامی است.»

◀ عوامل عمدہ ی افزایش سوانح ناشی از کار در محیط های صنعتی افزایش بیش از حد محركات مکانیکی و سرعت ماشین ها و محدود بودن قابلیت عکس العمل بموقع انسان در مقابل آنها، افزایش کارکنان در فضای بسیار کوچک، تراکم کارکنان در فضای بسیار کوچک، تمرکز ماشین آلات زیاد و پرسروصدای در محیط های محدود، تقسیم بیش از حد کارها؛ بطوری که هر کارگر ساده بعد از دریافت آموزش مختصر از عهده ی انجام آن کار برآید بدون آن که احساس تجربه ی کافی از کار داشته باشد، در صورتیکه به خوبی می دانیم در ارتباط با نقد تنوری های مدیریت به ویژه مکتب مدیریت علمی، تقسیم بیش از حد کار و نداشتن تسلط کافی بر آن باعث خستگی زودرس، کسالت، بی حوصلگی، افزایش اشتباهات در حین کار، حادثه و در نتیجه ایجاد خساراتی بر عوامل

مادی و انسانی می شود، نداشتن آشنایی کافی در ارتباط با نحوه‌ی استفاده از ماشین آلات و ماشین آلات سنگین، فقدان آگاهی کافی از شرایط سانحه‌زا، اثرات سوء‌ناشی از آلودگی‌ها و شیوه‌ی پیشگیری و مقابله با آن‌ها، ضروری ندانستن هزینه و سرمایه‌گذاری برای تحقیقات حفاظتی، تنظیم واجرای برنامه‌های ایمنی، عدم وجود هماهنگی نوع کار با دانش‌ها و توانایی‌های جسمی و روانی کارکنان در محیط کار و در نهایت توجه بیش از حد به افزایش سطح تولید و کمیت به جای توجه به شأن عامل انسانی، از جمله‌این عوامل هستند.

◀ راه‌های شیوه‌های جلوگیری از سوانح در محیط کار:

الف- جنبه‌های فنی و مادی

ساختمان، ماشین آلات، تسهیلات و ساخت سازمانی بایستی درست طراحی شده باشند، تامین تجهیزات و وسایل حفاظتی گروهی و انفرادی کافی و موثر، اصلاح معایب مکانیکی و فیزیکی ماشین آلات، پیشگیری از احتراق و انفجار، شرایط مطلوب و مناسب فیزیکی.

ب- جنبه‌های انسانی

۱- آموزش صحیح و آشنا کردن کارکنان با اصول ایمنی ، حفاظت فنی و بهداشت صنعتی

۲- برقراری انضباط شدید در محیط کار، نظارت جدی در اجرای مقررات و ضوابط ایمنی و الزام کارکنان در کاربرد وسایل حفاظت گروهی و فردی.

۳- سرپرستی مناسب و رعایت خواسته‌ها، تمایلات و در نظر گرفتن نیازهای روحی و روانی کارکنان در محیط کار.

۴- استفاده از نشریات، پوستر، برچسب‌ها و اعلانات در جاهای مناسب به عنوان تبلیغات و مکمل تدابیر و آموزش‌های حفاظتی.

◀ علل حوادث

بررسی بعمل آمده و تجربیات نشان می دهد که علت حوادث، عموماً یک چیز واحد نیست بلکه علل متفاوتی دارد. اندیشمندان حفاظتی علل حوادث را به دو دسته تقسیم می نمایند:

◀ علت مستقیم:

در به وجود آمدن حاده، علت مستقیم سهم اصلی را دارا می باشد و به نوع کار و خصوصیات و ویژگی های آن بستگی دارد مثل کار با ماشین آلات، سقوط اجسام و افتادن از ارتفاع.

◀ علت غیر مستقیم

که نقش اصلی در ایجاد و خلق حادثه ایفا نمی کند و سهم اصلی را عهده دار نیست، مثل خستگی از کار، ناراحتی و نارضایتی شغلی، با توجه به شیوه های مختلف جلو گیری از حوادث.

هر گاه این شیوه ها در محیط های کار (تولیدی - خدماتی، اداری، زندگی شخصی) وجود نداشته باشد، سبب بروز حوادث می شوند. علل ایجاد حوادث را صاحب نظران ایمنی از سه جنبه مورد بررسی قرار داده اند:

◀ جنبه فنی و مادی

۱- عدم طراحی صحیح (روش کار، محیط کار، ماشین آلات و تجهیزات) و رعایت نکردن اصول ایمنی و حفاظتی در تأسیسات، مواد و مصالح بکار گرفته شده در ساختمان ها وغیره.

- ۲- فقدان وسایل حفاظت فردی و گروهی، کارآیی نداشتن این وسایل و همین طور نداشتن البسه و تجهیزات مناسب.
- ۳- وجود نقص فنی و معایب فیزیکی در ماشین آلات، معیوب بودن وسایل و ابزار و ادوات کار، عدم بازرگانی منظم از ابزار و تجهیزات محیط کار، عدم انجام تعمیرات و نگهداری که در نتیجه منجر می شود به از بین رفتن روکش های عایق سیم برق، ترک خوردگی ها، پوسیدگی لوله ها، پایه های ادوات و ماشین آلات، آب بندی نشدن لوله های گاز و آب و موارد مشابه.
- ۴- عدم حفاظت گذاری مناسب و موثر ماشین آلات و تجهیزات (طی بررسی های بعمل آمده کیفیت بد و نامناسب ابزار و وسایل حفاظتی حادثه را مساعد، تشدید و تسریع می کند).
- ۵- عدم پیشگیری از احتراق، انفجار و نظایر آن.
- ۶- سرعت بیش از حد ماشین آلات و تجهیزات نصب شده در محیط کار، شرایط نا مناسب و نا مطلوب محیط کار، از قبیل آلودگی های هوای سر و صدا، کمبود روشنایی، رطوبت وغیره.
- ۷- اختلال در مکانیزم کنترل ماشین های اتوماتیک مثل اختلال در ربات ها.
- ۸- عوامل جوی نامناسب و آمادگی نداشتن لازم جهت مقابله با آنها.
- رعایت نکردن اصول حفاظتی در نصب ماشین آلات و تجهیزات برقی و فقدان سیستم اتصال با زمین و ماشین آلات و سایر تاسیسات کارخانه.

◀- جنبه های انسانی:

طی بررسی های بعمل آمده، مهمترین علل حوادث عبارتند از:

فقدان توانایی های جسمی و فیزیولوژیکی مناسب در نیروی انسانی، نارسایی های نیروی انسانی در ابعاد روانی و رفتاری، عدم تناسب جسمانی با کارهای محوله و گزینش

ناصیح افراد، خستگی جسمانی و عدم آمادگی جسمانی، فقدان دانش، ناکافی بودن تجربه، نبود مهارت‌ها و قوای ذهنی، عدم آشنایی با محیط کار و فقدان اعتماد به نفس، تبلی، لاابالی گری، سهل انگاری، بی‌قیدی و عدم دقت کافی در انجام کار، بی‌احتیاطی، بی‌توجهی به روش صحیح کار و نیز احتیاط بیش از حد (در حد وسوس)، عدم رعایت عمومی دستور‌ها و دستورالعمل‌ها، خلق و خوی تند و عصبی بودن و آمادگی برای تحریک دیگران، تظاهر به شجاعت، غرور، ابراز خودنمایی، جلب توجه و کسب محبویت، استفاده از کارکنان مستعد ایجاد حوادث، انتکای بیش از حد به خود-شوخی‌های نامناسب و نابجا در محیط و هنگام کار، استفاده نکردن از وسایل و تجهیزات حفاظت فردی و گروهی در کار، عدم وجود نظارت موثر مدیر و سرپرست دلسوز.

توضیح اینکه موارد مطرح شده که جنبه‌های انسانی علت حادثه را در بر می‌گیرند خود به سه دسته تقسیم می‌شوند:

- الف- از نظر جسمانی و فیزیولوژیکی
- ب- جنبه روانی و رفتاری
- ج- جنبه‌های مدیریتی علت حوادث

◀- جنبه‌های مدیریتی

علت‌های حوادث:

- ۱- سرپرستی و مدیریت نامناسب و فقدان روابط انسانی صحیح در محیط کار
- ۲- فقدان انطباط شدید در امور ایمنی و حفاظتی
- ۳- عدم رعایت نظم و انضباط
- ۴- تنگی معاش، نبودن امنیت شغلی، ترس از بیکاری

◀ تعریف حادثه:

حادثه عبارت است از یک رویداد ناخوشایند که بر اثر بی نظمی بوجود می آید. حادثه امکان دارد خسارت جانی و مالی فراوانی را ببرآورد. حادثه پدیده ای است که فرد فرصت عکس العمل بموقع نسبت به آن راندارد و دچار صدمه جانی می شود.

◀ تعریف حادثه بر اساس ماده ۶۰ قانون تامین اجتماعی:

حوادث ناشی از کار حوادثی است که در حین انجام وظیفه و به سبب آن بیمه شده اتفاق می افتد. مقصود از حین انجام وظیفه تمام اوقاتی است که بیمه شده در کارگاه یا موسسات وابسته یا ساختمان ها و محوطه آن مشغول کار باشد و یا به دستور کارفرما در خارج از محوطه کارگاه عهده دارد انجام ماموریتی باشد. اوقات مراجعه به درمانگاه و یا بیمارستان و یا برای معالجات درمانی و توان بخشی و اوقات رفت و برگشت بیمه شده از منزل به کارگاه جزء اوقات انجام وظیفه محسوب می شود، مشروط بر اینکه حادثه در زمان عادی رفت و برگشت به کارگاه اتفاق افتاده باشد. حادثی که برای بیمه شده حین اقدام برای نجات سایر بیمه شدگان و مساعدت به آنان اتفاق می افتد حادثه ناشی از کار محسوب می شود.

◀ بررسی زیان های واردہ در اثر حادثه:

۱- زیان های مشهود

۲- زیان های نامشهود (کارفرما، کارگر حادثه دیده، جامعه)

◀ شرح:

۱- زیان های مشهود هزینه های است که قابل محاسبه و بیان به رقم و ریال می باشد که شامل:

حقوق ایام بیماری های کارگر مصدوم، خساراتی که با بت غرامت از کار افتادگی یا نقص عضو پرداخت می شود. هزینه‌ی تعمیر یا اصلاح ماشین آلات، ضایعات مواد بعلت حادثه، هزینه معالجه و مداواهی مصدوم، مخارجی که برای رسیدگی به پرونده حادثه دیده در محکم پیش می آید و جرائم مربوط به عدم اجرای قانون کار ماده (۱۷۱)

- زیان‌های نامشهود ضررها بی که قابل محاسبه و بیان به رقم و ریال نمی باشد شامل:

الف- کارفرما:

اتلاف وقت مدت زمانی که کارگر سر کار نیست، اتلاف وقت سایر کارکنان که در اثر حادثه دست از کار می کشند، اتلاف وقت سرپرست کارکنان اداری، هزینه‌ی آماده نمودن کارگر دیگری بجای کارگر مصدوم، اتلاف وقت شرح گزارش به کارگران و توصیه نمودن برای جلوگیری از بروز حادثه مجدد، اتلاف وقت شاهدین در زمان بازجویی (تحقیق و بررسی)، اثر سوء روحی در بین کارگران که موجب کنندی کار می شود. کم شدن تولید بعلت خرابی دستگاه و وسایل کار یا نبودن کارگر، ضرر حاصل در نتیجه‌ی توقف دستگاه برای بازدید و بازرس کار و..... عدم امکان شروع به کار مصدوم و یا مدتی که قادر به انجام کار سابق نخواهد بود، از بین رفتن حس شهرت کارفرما و سلب اعتماد عمومی

ب- کارگر حادثه دیده:

هزینه‌ی اضافی در مدت استراحت (عيادت) در منزل، تغییر شغل، امکان تنزل شغل در اثر ناتوانی در اشتغال به کار سابق و از دست دادن قدرت کاری به علت کاهش نیروی جسمانی در اثر نقص عضو یا قطع عضو

ج- جامعه:

خساراتی که جامعه به علت از دست دادن نیروی کار متحمل می شود و اثرات سوئی که از نظر روانی در جامعه ایجاد می شود، بالا رفتن آمار حوادث در کشور و بازتاب نا

مطلوب آن در سازمان جهانی کار و هزینه های درمانی مصدوم توسط مراکز درمانی دولتی و سازمان تأمین اجتماعی

◀ حاصل یک حادثه:

۱- جراحت ۲- نقص عضو ۳- عدم توانایی در اشتغال به کار سابق ۴- از کار افتادگی محدود ۵- از کار افتادگی دائم ۶- فوت

◀ موادی از قانون کار مرتبط با ماده ۸۵ قانون کار:

به منظور درک صحیح از سیستم ایمنی و بهداشت و اینکه چه کسانی از نظر حقوقی مسئول هستند لازم است به مواردی چند از قانون کار اشاره شود. (توصیه می شود متن قانون کار را مطالعه فرمایید)

ماده ۱- کلیه کارفرمایان، کارگران، موسسات صنعتی، خدماتی و کشاورزی موظف به تعیین از این قانون می باشند.

توضیح: از آنجا که کارفرمایان و کارگران و پیمانکاران موظف به تعیین از قانون می باشند، از جمله مواد ۸۵-۸۷-۸۸-۹۰-۹۱-۹۲ و نظارت بر این امر جزء مسئولیت کارفرمایی باشد

پس می بایست نسبت به اخذ تعهد از کارگران (شامل کلیه کارکنان می باشد) مبنی بر رعایت اصول ایمنی و بهداشت اقدام نماید. در خصوص پیمانکاران بر اساس ماده ۱۳ قانون کار اقدام شود (ماده ۱۳ در مواردی که کار به طریق مقاطعه انجام می یابد مقاطعه دهنده مکلف است، قرارداد خود را با مقاطعه کار به نحوی منعقد نماید که در آن مقاطعه کار متعهد گردد که تمامی مقررات را در مورد کارکنان خود اعمال نماید).

ماده ۲- کارگر از لحظه این قانون کسی است که به هر عنوان در مقابل دریافت حق السعی اعم از مزد، حقوق، سهم سود و سایر مزایا به در خواست کارفرما کار می کند.

توضیح:

با عنایت به ماده فوق، کارگر به در خواست کارفرما کار می کند، بنابراین کار فرما موظف است نسبت به ارتقاء دانش و آگاهی کارکنان، به نحوی که کارگر برای انجام کار موردنظر تلاش کند و بایستی کوشش نماید تا نسبت به ایمن سازی محیط کار اقدام گردد. در ضمن کارفرما در خصوص ارجاع کار به کارگر و همچنین آمادگی فرد برای انجام آن می بایست وسایل و ابزار ایمن در اختیار کارگر قرار دهد.

ماده ۳- کارفرما شخصی است حقیقی یا حقوقی که کارگر به در خواست و به حساب او در مقابل حق السعی کار می کند. مدیران و مسئولان و به طور عموم کلیه کسانی که عهده دار اداره کارگاه هستند، نماینده کارفرما محسوب می شوند و کارفرما مسئول کلیه تعهداتی است که نمایندگان مذکور در قبال کارگر بر عهده می گیرند. در صورتی که نماینده ی کارفرما خارج از اختیارات خود تعهدی بنماید و کارفرما آن را نپذیرد در مقابل کارفرما ضامن است.

توضیح:

با عنایت ماده ۳ در اجرای ماده ۸۵ قانون کار، تعهد کارفرما عیناً به کلیه مدیران، سرپرستان و کلیه کسانی که عهده دار اداره کارگاه هستند منتقل می شود و موظف هستند که پاسخگوی عملکرد کارکنان واحد تحت امر خود باشند. مسئولیت باید از طرف رهبری در سرتاسر سازمان تعیین و مشخص شود. واگذاری مسئولیت برای پشتیبانی از مسائل ایمنی

و بهداشت می باشد و با توجه به این که هر کس در سازمان عهده دار یکسری مسئولیت در زمینه ای خاص است باید شرایط کار ایمن و فرد موظف به انجام عمل ایمن باشد. نظارت آگاهانه از وظایف کلیه کسانی خواهد بود که مسئولیت دارند و باید سعی کنند در شرایط کار ایمن، کار کنند. در غیر این صورت حادثه در کمین می باشد. کلیه افرادی که مسئولیت دارند باید کتاب مجموعه آئین نامه شورای عالی کار را خوب مطالعه و بکار بندند. زیرا که مسئولیت اجرای مقررات و ظوابط فنی و بهداشت کار بر عهده کارفرما یا مسئولین واحدهای موضوع ذکر شده در ماده ۸۵ قانون کار خواهد بود. هرگاه بر اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما با مسئولین واحدها (ماده ۳) حادثه ای رخ دهد، شخص کارفرما یا مسئول مذکور از نظر کیفری و حقوقی مسئول و نیز مشمول مجازات های مندرج در این قانون است.

ماده ۴- کارگاه محلی است که کارگاهی که در خواست کارفرما یا نماینده او در آنجا کار می کنند. از قبیل: موسسات صنعتی، کشاورزی، معدنی، ساختمانی، ترابری، مسافربری، خدماتی، تجاری، تولیدی، اماكن عمومي و امثال آنها.

توضیح:

همانطور که در ماده ۳ قانون کار آورده شده کارگاه و محل آن توسط کارفرما مشخص می شود. بنابراین کارفرما می بایست نسبت به ایمن سازی شرایط محیط کار و در اختیار گذاردن ابزار کار مناسب اقدام نماید. در زمانی که حادثه ای رخ می دهد، فوراً کارگر مقصراً قلمداد نشود و بررسی از حادثه به عمل آید، در صورتی که طبق ماده ۹۵ قانون کار برای شرایط نا ایمن کارفرما مقصراً شود می بایست با عنایت به ماده ۳ قانون کار نسبت به معرفی مسئول مربوطه به اداره کل کار اقدام نماید. (این امر می تواند اجرای زیبای ماده ۸۵ را به

تصویر بکشد، متسافانه همیشه کارگر مقصوٰر و مدیران و سرپرستان نسبت به ایمن سازی و آموزش کارگران در بعضی از امور بی توجه بوده اند) ماده ۸- شروط مذکور در قرارداد کار یا تغییرات بعدی در آن در صورتی نافذ خواهد بود که برای کارگر مزایای کمتر از امتیازات مقرر در این قانون منظور ننماید.

توضیح:

با عنایت به ماده ۱۰ قانون کار، نوع کار، حرفه یا وظیفه ای که کارگر باید به آن اشتغال یابد و محل انجام کار از نظر توجه به نکات ایمنی قابل اهمیت می باشد. در نتیجه ارجاع کار به کارگر مستلزم برقراری شرایط ایمن کار و همچنین آموزش در کار جدید و در اختیار گذاشتن وسایل حفاظت فردی و ابزار کار سالم می باشد.

و همچنین باید توجه داشت:

الف- هر کارگری که هم اکون در عملیات یک فرآیند در گیر می باشد و هر کارگری که جدید بوده و قرار است در فرآیند مشغول به کار شود باید پیش از آن، کلیاتی در خصوص فرآیند و روش های عملیاتی آن، آموزش ببیند. این آموزش باید شامل تاکید روی خطرات معین، عملیات اضطراری، توقف و روش های کاری و در نهایت کاربرد برای فعالیت های شغل کارگر باشد.

ب- پس از آموزش آغازین برای کارکنانی که در عملیات یک فرآیند مقرر است مشغول شوند، کارفرما باید کتابک گواهی نماید که کارگر مورد نظر، دانش، مهارت و توانایی های لازم برای انجام وظایف و مسئولیت های محوله را دارد. شایان ذکر است در صورتی که روش اجرایی جدید تدوین و با مسئولیت جدید محول گردد، کارفرما باید پیش از استقرار و اجرای آنها، آموزش ایمنی مرتبط را به کارکنان

عملیاتی ارایه نماید و نسبت به مستند سازی آموزش ارائه شده اقدام نماید
ماده ۱۳ - در مواردی که کار از طریق مقاطعه انجام می یابد، مقاطعه دهنده مکلف است
قرارداد خود را با مقاطعه کار به نحوی منعقد نماید که در آن مقاطعه کار متعهد گردد که
تمامی مقررات این قانون را در مورد کارکنان خود اعمال نماید.

توضیح:

و اگذاری کار به پیمانکار، تفویض اختیار می باشد همانطور که قبل از ماده ۱۳ قانون
کار آورده شد پیمانکار به عنوان نماینده کارفرما تلقی می شود و طبق ماده ۵ مشمول
مقررات قانون کار می باشد.

بنابراین لازم است کارفرما در زمان و اگذاری، پیمانکار را موظف به رعایت قانون
نماید و باید اطلاعات مربوط به برنامه ها و عملکرد ایمنی و بهداشت حرفة ای پیمانکار
بدست آورده و ارزیابی نماید. این امر برای پیمانکار جزئی (فرعی) نیز کاربرد دارد، کارفرما
و پیمانکار اصلی، هر دو مسئول حصول اطمینان از این امر هستند که ظایاف مشروحه در
قرارداد انجام شود. پرس و جواز سوابق ایمنی پیمانکاران فرعی، آگاه سازی پیمانکار فرعی
از خطرات بالقوه شناخته شده. طرح مواجه با وضعیت های اظرفاری و رویه های کاری
ایمنی از جمله مواردی هستند که کارفرمایان و پیمانکاران اصلی باید در مورد پیمانکاران
فرعی انجام دهند.

کارفرما باید تمہیدات قابل کاربرد در مواجهه ای اضطراری با خطرات را به پیمانکاران
توضیح دهد. کارفرما باید روش های کار ایمن برای کنترل ورود و خروج پیمانکاران
و کارگران در مناطق تحت پوشش فرآیند را تدوین و برقرار نماید - کارفرما باید بطور
ادواری عملکرد پیمانکاران را در مورد انجام تعهدات و تکالیف شان ارزیابی نماید. کارفرما
باید جدول ارائه ثبت صدمات و بیماری های مربوط به کار پیمانکار در محدوده فرآیند را

نگهداری نماید.

ماده ۹۰ - کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که بخواهند لوازم حفاظت فنی و بهداشتی را او اردا تولید کنند باید مشخصات وسایل را حسب مورد همراه با نمونه های آن به وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ارسال دارند و پس از تایید به ساخت و پیاواردن این وسایل اقدام نمایند.

توضیح:

کلیه آزمایشات و بازرسی های ضروری از همه مواد محصولات یا تجهیزات مرتبط با ایمنی باید برای تصدیق انتساب یا عدم انتساب با استانداردهای لازم به طور اجباری صورت پذیرد زیرا اکثر بیماری های حرفة ای بدلیل استفاده نادرست و یا وسیله ای نایمن بوجود می آید و با توجه به مسئولیت کارفرما (بصره ۱ ماده ۹۲) شورای پزشکی رای به بیماری ناشی از کار برای فرد معاینه شده می دهد و کارفرما موظف است بدون کاهش حق السعی در قسمت مناسب دیگری شخص را مشغول به کار نماید. با توجه به شرح فوق اگر این امر تکرار شود نیروی کار مجرب باید در کار سبک تر مشغول به کار شود بحران همین جا شروع می شود.

ماده ۹۱ - کار فرمایان و مستولان کلیه واحد های موضوع ماده ۸۵ این قانون مکلفند بر اساس مصوبات شورای عالی محافظت فنی برای تامین حفاظت و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار و سایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد وسایل فوق الذکر را به آنان بیاموزند و در خصوص رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی نظارت نمایند.

افراد مذکور نیز ملزم به استفاده و نگهداری از وسایل حفاظتی و بهداشتی فردی و اجرای دستور العمل های مربوطه کارگاه می باشند.

توضیح:

با عنایت به ماده ۲ و ۳ قانون کار، کارگر به درخواست کارفرما، کار می کند. بنابراین کارفرما موظف است کلیه وسایل و امکانات لازم برای انجام کار را تهیه و در اختیار آنان قرار دهد. (البته می بایست هر گونه تحولی مستند سازی شود) و چگونگی کاربرد وسایل فوق را به آنان بیاموزد (واحد آموزش موظف به مستند سازی می باشد) و از همه مهم تر، بر رعایت مقررات و استفاده از وسایل نظارت نماید و در صورتی که کارگر از آنها استفاده نکند برابر ماده ۲۷ قانون به نامبرده تذکر دهد و در پرونده پرسنلی و اینمی درج شود. بنابراین در صورتی که حادثه ای رخ دهد با عنایت به تبصره ۹۵، کارفرما مسئولیتی نخواهد داشت.

تبصره ۱ ماده ۹۱- کارفرما یا مستولان واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون موظفند کلیه حوادث ناشی از کار را در دفتر ویژه ای که فرم آن از طریق وزارت کار و امور اجتماعی اعلام می گردد، ثبت و مراتب را سریعاً و به صورت کتبی به اطلاع اداره کار و امور اجتماعی محل برساند.

ماده ۶۵ قانون تامین اجتماعی:

در صورت وقوع حادثه ناشی از کار، کارفرما مکلف است اقدامات لازم اولیه را برای جلوگیری از تشدید وضع حادثه دیده به عمل آورده و مراتب راظرف سه روز اداری کتاباً به اطلاع سازمان برساند. در صورتی که کارفرما بابت اقدامات اولیه مذکور متحمل هزینه ای شده باشد، سازمان هزینه های مربوط را خواهد پرداخت.

ماده ۹۲- کلیه واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون که شاغلین در آنها به اقتضای نوع کار در معرض بروز بیماری های ناشی از کار قرار دارند باید برای همه افراد مذکور پرونده

پزشکی تشکیل دهنده حداقل سالی یک بار توسط مراکز بهداشتی درمانی از آنها معاینه و آزمایش‌های لازم را بعمل آورند و نتیجه آن در پرونده مربوطه ضبط نمایند.

توضیح:

همانطور که در ماده ۹۱ آورده شد عدم استفاده از وسائل حفاظت فردی و یا شرایط نایمن می‌تواند افراد را به بیماری ناشی از کار مبتلا نماید که این امر می‌تواند هزینه‌های گذف بر دوش کارفرما بگذارد، به طوری که یک نیروی کار آزموده را باید به کار مناسب دیگری بدون کاهش حق السعی مشغول نمایند (تبصره ۱ ماده ۹۲) پس کارفرما می‌بایست بر استفاده از وسائل حفاظت فردی و همچنین این سازی شرایط کار تاکید و نظارت نماید و آزمایشات دوره‌ای را جدی بگیرد و در صورت مشاهده بیماری شخص را جهت مداوا به مراکز راهنمایی نماید در غیر این صورت برابر ماده ۱۷۵ قانون کار برخورد خواهد شد.

ماده ۹۳- به منظور جلب مشارکت کارگران و نظارت بر حسن اجرای مقررات حفاظتی و بهداشتی در محیط کار و پیشگیری از حوادث و بیماری‌ها در کارگاه‌هایی که وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ضروری تشخیص دهنده کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار تشکیل خواهد شد.

توضیح:

به آیین نامه کمیته حفاظت فنی و بهداشت کار مراجعه شود.

ماده ۹۵- مسئولیت اجرای مقررات و ضوابط فنی و بهداشت کار بر عهده‌ی کارفرما یا مسئولین واحد موضوع ذکر شده در ماده‌ی ۸۵ این قانون خواهد بود. هرگاه بر اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا مسئولین واحد حادثه‌ای رخ دهد شخص

کارفرما یا مسئول مذکور از نظر کیفری و حقوقی و نیز مجازات های مندرج در این قانون مسئول است.

ایمنی

ایمنی عبارت است از:

- الف: مصون و محفوظ بودن، سلامت و بهداشت کلیه کارگران و افرادی که به نحوی در محیط کارگاه با عملیات ساختمانی ارتباط دارند.
- ب: مصون و محفوظ بودن، سلامت و بهداشت کلیه افرادی که در مجاورت یا نزدیکی (تاشعاع مؤثر) کارگاه ساختمانی، عبور و مرور، فعالیت یا زندگی می کنند.
- ج: حفاظت و مراقبت از اینبه، خودروها، تأسیسات، تجهیزات و نظایر آن در داخل یا مجاورت کارگاه ساختمانی.
- د: حفاظت از محیط زیست در داخل و مجاور کارگاه ساختمانی.

عملیات ساختمانی

عملیات ساختمانی عبارت است از: تخریب، گودبرداری، حفاظت گودبرداری و پی سازی، احداث، توسعه، تعمیر اساسی و تقویت بنا، خاکبرداری، خاکریزی، تسطیح زمین و ساخت قطعات پیش ساخته در محل کارگاه ساختمانی، حفر چاه ها و مجاری آب و فاضلاب و سایر تأسیسات زیربنایی.

کارگاه ساختمانی

کارگاه ساختمانی محلی است که یک یا تعدادی از عملیات ساختمانی در آن انجام شود. در صورت استفاده از معابر مجاور کارگاه جهت انبار کردن مصالح؛ یا استقرار

تجهیزات و ماشین الات، این محل هانیز جزء کارگاه ساختمانی محسوب می شود.

وسایل و تجهیزات

وسایل و تجهیزات عبارت است از ابزار، ماشین آلات، داربست ها، نردهان ها، جان بهانه ها، سکوها، راهروها و تسهیلات مشابه و به طور کلی وسایل حفاظتی و حمایتی که در کارگاه ساختمانی به کار گرفته شوند.

محل کار

محل کار محلی است در محدوده کارگاه ساختمانی که در اختیار کارفرما باشد و کارگران به درخواست و به حساب کارفرمای خود در آنجا مشغول کار باشند و برای انجام کار به آنجا وارد شوند.

مرجع رسمی ساختمان

مرجع رسمی ساختمان مرجعی است که طبق قانون، مسئول صدور پروانه ساختمان و نظارت و کنترل بر امر ساختمان سازی در محدوده مورد عمل خود باشد.

مرجع ذیصلاح

مرجع ذیصلاح مرجعی است که طبق قانون، صلاحیت تدوین، تصویب یا ابلاغ ضوابط و مقررات مشخصی را داشته باشد.

شخص ذیصلاح

شخص ذیصلاح کسی است که دارای پروانه اشتغال به کار مهندسی یا کارданی در

رشته مربوطه از وزارت مسکن و شهرسازی، یا پروانه مهارت فنی از سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای وزارت کار و امور اجتماعی در رشته مربوطه و یا گواهی ویژه تردد و کار با ماشین آلات ساختمانی از راهنمایی و رانندگی باشد.

مهندس ناظر

مهندنس ناظر شخصی حقیقی یا حقوقی دارای پروانه اشتغال به کار در یکی از رشته های موضوع قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان است که بر اجرای صحیح عملیات ساختمانی در حیطه صلاحیت مندرج در پروانه اشتغال خود نظارت می نماید.

مجری

مجري شخصی است حقیقی یا حقوقی که در زمینه اجرای ساختمان دارای پروانه اشتغال به کار از وزارت مسکن و شهرسازی است و به عنوان پیمانکار کل و مطابق با قراردادهای همسان که با صاحب کار منعقد می نماید، اجرای عملیات ساختمانی را بر اساس نقشه های مصوب و کلیه مدارک منضم به قرارداد برعهده دارد. مجری ساختمان نماینده فنی صاحب کار در اجرای ساختمان بوده و پاسخگوی کلیه مراحل اجرای کار به ناظر و دیگر مراجع کنترل ساختمان می باشد.

صاحب کار یا کار فرما

شخصی است حقیقی یا حقوقی که مالک یا قائم مقام قانونی مالک کارگاه ساختمانی بوده و انجام عملیات ساختمانی و مسئولیت ایمنی آن را بر طبق قرارداد کتبی به مجری واگذار می نماید. در صورتی که صاحب کار دارای پروانه اشتغال به کار در زمینه اجرا باشد و خود را ^{أساً} عملیات اجرایی را عهده دار شود، مجری نیز محسوب می شود.

پیمانکار

پیمانکار شخصی است حقیقی یا حقوقی که اجرای تمام یا قسمتی از عملیات ساختمانی را بر طبق قرارداد کتبی که مابین وی و مجری منعقد شده، عهده دار می‌شود. در صورتی که پیمانکار اجرای تمام عملیات ساختمانی را عهده دار شود مجری هم محسوب می‌گردد.

خویش فرما

خویش فرما شخصی است ذیصلاح که در کارگاه ساختمانی بدون بکارگیری کارگران دیگر و بر طبق قرارداد کتبی پیمانکاری، مسئولیت انجام تمام یا قسمتی از عملیات ساختمانی را با وسایل و ابزار کار متعلق به خود بر عهده می‌گیرد. خویش فرما در کارگاه ساختمانی پیمانکار جزء محسوب می‌شود.

کارفرما

کارفرما شخصی است حقیقی یا حقوقی که یک یا چند نفر کارگر را در کارگاه ساختمانی به حساب خود و با پرداخت مزد به کار می‌گمارد، اعم از اینکه پیمانکار، مجری یا صاحب کار باشد.

کارگر

کارگر شخصی است که در کارگاه ساختمانی در مقابل دریافت مزد به درخواست و به حساب کارفرما کار کند.

حادثه

حادثه رخدادی غیرعمد است که به طور غیرمنتظره ای اتفاق افتاد و باعث خسارت

مالی و یا صدمه جانی شود.

کار در ساعت غیر عادی

کار در ساعت غیر عادی عبارت از کاری است که در خارج از وقت عادی و یا از پیش تعیین شده انجام شود. کار نگهبانان و کارگران حفاظت و ایمنی، کار در ساعت غیر عادی تلقی نمی شود.

حادثه ناشی از کار

حادثه ناشی از کار رخدادی است که در حین انجام وظیفه و به سبب آن برای شاغلین در کارگاه اتفاق افتاد. همچنین حوادثی که هنگام کمک رسانی به افراد حادثه دیده نیز رخ دهد، حادثه ناشی از کار محسوب می گردد.

کار در شب

کار در شب عبارت از کاری است که بین ساعت ۲۲ تا ۶ بامداد روز بعد انجام می گیرد.

سازه موقت

سازه موقت سازه ای است که برای تجهیز کارگاه و در جهت اجرای عملیات اصلی و حفاظتی به صورت موقت اجرامی شود.

اجازه های مخصوص یا مجوزهای خاص
(اقدامات قبل از اجرا)

قبل از شروع عملیات ساختمانی اقدامات زیر باستی توسط مجری انجام شود:

-الف: کلیه پروانه ها و مجوزهای لازم به منظور اجرای عملیات ساختمانی، اینبار کردن صالح در پیاده روهای خیابان ها و سایر فضاهای عمومی، استفاده از تسهیلات عمومی، تخلیه مصالح و کار در شب از مراجع ذیر بسط اخذ شود. مسدود و یا محدود نمودن پیاده روهای معابر عمومی بارعاایت موادر قانونی مجاز خواهد بود.

-ب: طرح تجهیز کارگاه، نحوه حفاظت از درختان داخل و مجاور کارگاه و همچنین پلان و عمق گودبندی و نحوه حفاظت و پایداری دیواره های گود به تأیید مرجع رسمی ساختمان رسیده و یک نسخه از آن جهت نظارت در اختیار ناظر قرار گیرد.

-پ: نقشه های اجرایی بررسی و در صورت مشاهده اشکال نظرات پیشنهادی برای اصلاح به طور کتبی به طراح اعلام شود.

-د: برنامه زمان بندی کارهای اجرایی کتابی به اطلاع مهندس ناظر برسد.

-ج: بیمه مسئولیت مدنی و شخص ثالث کارگاه برقرار گردد.

مجری موظف است کلیه نقشه ها و مشخصات فنی از نظر ایستایی راهروهای سرپوشیده، گذرگاه ماشین آلات، جرثقیل ها، بالابرها، شمع ها و سپرها، پایه های پل ها، حصارها، حفاظ ها و دست اندازها و سایل و تجهیزاتی از این قبیل را قبل از ساخت، نصب و بکارگیری به تأیید شخص دیصلاح دارای پروانه استغال به کار مهندسی در حدود صلاحیت مربوطه برساند و یک نسخه از آن را جهت نظارت در اختیار مهندس ناظر قرار دهد.

مسئولیت ایمنی

در هر کارگاه ساختمانی مجری موظف است اقدامات لازم به منظور حفظ و تأمین ایمنی را به عمل آورد.

-هرگاه یک یا چند کارفرما یا افراد خویش فرما به طور همزمان، در یک کارگاه

ساختمانی مشغول به کار باشند، هر کارفرمادر محدوده پیمان خود مسئول اجرای مقررات ایمنی و حفاظت کار می باشد. کارفرمایانی که به طور همزمان در یک کارگاه ساختمانی مشغول فعالیت هستند، باید در اجرای مقررات مذکور با یکدیگر همکاری نموده و مجری یا پیمانکار اصلی نیز مسئول ایجاد هماهنگی بین آنها می باشد. برقراری بیمه مسئولیت مدنی و شخص ثالث از مسئولیت های مجری، کارفرمای و مسئولین مربوطه نمی کاهد.

- کارفرمایان کارگاه های ساختمانی موظفند از شخص ذیصلاح دارای پروانه اشتغال یا مهارت فنی و یا گواهی ویژه در حدود صلاحیت مربوطه در عملیات ساختمانی استفاده نمایند.

مجری و کارفرمایان کارگاه های ساختمانی موظفند برای تأمین سلامت و بهداشت کارگران در --کارگاه ساختمانی، وسایل و تجهیزات لازم را بر اساس مقررات این مبحث تهیه و در اختیار آنها قرار داده، چگونگی کاربرد این وسایل را به کارگران آموخته و در مورد کاربرد وسایل و تجهیزات و رعایت مقررات مذکور نیز نظرات نمایند. کارگران نیز ملزم به استفاده و نگهداری از وسایل مذکور و اجرای دستور العمل های مربوطه خواهند بود.

در کارگاه ساختمانی بناهای بازیربنای بیش از ۳۰۰۰ مترمربع و یا باارتفاع بیش از ۱۸ متر از روی پی و یا داشتن حداقل ۲۵ نفر کارگر و همچنین در گوگردباری بیش از ۳ متر از کف گذر، مجری موظف به تعیین مسئول ایمنی و معرفی وی به کارکنان و مهندس ناظر می باشد. تعیین و حضور مسئول ایمنی در کارگاه رافع مسئولیتهای قانونی مجری و مسئولین مربوطه نمی باشد.

در صورت احتمال وقوع حادثه، مجری موظف است تا تأمین ایمنی لازم از ادامه عملیات ساختمانی در موضع خطر خودداری نماید. در صورت وقوع حادثه منجر به خسارت، جرح یا فوت، مجری موظف است پس از انجام اقدامات فوری برای رفع

خطر، مراتب را حسب مورد به مراجع ذیر بسط اعلام نماید.

-کارفرماناید به هیچ کارگری اجازه دهد که خارج از ساعت عادی کار، به تنها یی مشغول به کار باشد. در صورت انجام کار در ساعت غیر عادی، باید روشنایی کافی و امکان برقراری ارتباط و نیز تمام خدمات مورد نیاز کارگران فراهم شود.

-مهندس ناظر نیز موظف به نظارت بر عملیات ساختمانی موضوعات مرتبط می باشد. هرگاه مهندس ناظر در ارتباط با عملیات ساختمانی، مواردی را خلاف این مبحث مشاهده نماید، باید ضمن تذکر کتبی به مجری، مراتب را به مرجع رسمی ساختمان اعلام نماید.

-شهرداری و سایر مراجع صدور پروانه ساختمان و همچنین سازمان نظام مهندسی ساختمان موظف به نظارت بر عملکرد مجری و مهندس ناظر می باشند. در صورت بروز تخلف باید مراتب به شورای انتظامی نظام مهندسی ساختمان گزارش گردد.

کلیات مربوط به ایمنی

کارگاه ساختمانی باید به طور مطمئن و ایمن محصور و از ورود افراد متفرقه و غیر مسئول به داخل آن جلوگیری به عمل آید. همچنین در اطراف کارگاه ساختمانی نصب تابلوها و علامت هشدار دهنده، که در شب و روز قابل رویت باشد، ضروری است

ایمنی عابران و مجاوران کارگاه ساختمانی

مسدود یا محدود نمودن پیاده روهای سایر معابر و فضاهای عمومی، برای انبار کردن مصالح یا انجام عملیات ساختمانی با رعایت مفاد بند های مرتبط و موارد زیر امکان پذیر می باشد:

- الف: وسایل، تجهیزات و مصالح ساختمانی باید در جایی قرار داده شوند که

حوادثی برای عابران، خودروها، تأسیسات عمومی، ساختمان‌ها، ابنيه و درختان مجاور به وجود نیاورند. مصالح و وسائل فوق شب‌های نیز باید به وسیله علامت درخشان و چراغ‌های قرمز احتیاط مشخص شوند.

- ب: در مواردی که نیاز به تخلیه مصالح ساختمانی در معابر عمومی یا مجاور آن باشد، باید مراقبت کافی به منظور جلوگیری از لغش، فرو ریختن یا ریزش احتمالی آنها به عمل آید.

- ج: در مواردی که پایه‌های داریست در معابر عمومی قرار گیرد، باید با استفاده از وسائل مؤثر از جایه جا شدن و حرکت پایه‌های آن جلوگیری شود. هنگامی که بر اثر انجام عملیات ساختمانی خطیری متوجه رفت و آمد عابران و یا خودروها باشد، باید بارعایت مفاد مرتبط و با کسب نظر از مراجع ذیربسط یک یا چند مورد از موارد زیر به کار گرفته شود: -الف: گماردن یک یا چند نگهبان با پرچم اعلام خطر در فاصله مناسب.

- ب: قرار دادن نرده‌های حفاظتی متحرک در فاصله مناسب از محوطه خطر و نصب چراغ‌های چشمک زن یا سایر علامت هشدار دهنده.

- ج: نصب علامت آگاهی دهنده و وسائل کنترل مسیر در فاصله مناسب.

- د: روشنایی محوطه خطر در تمام طول شب

در موارد زیر در تمام طول و عرض مجاور بنا، احداث راهروی سرپوشیده موقع در راه عبور عمومی بارعایت مفاد بخش‌های مرتبط الزامی است:

-الف: در صورتی که فاصله بنای در دست تخریب از معابر عمومی کمتر از ۴۰ درصد ارتفاع آن باشد.

- ب: در صورتی که فاصله بنای در دست احداث یا تعمیر و بازسازی از معابر عمومی کمتر از ۲۵ درصد ارتفاع آن باشد.

-ج: در صورتی که راه عبور عمومی محدود یا مسدود شده باشد، باید راه عبور وقت در محل مناسبی که به تأیید مراجع ذیربخط برسد، ایجاد گردد. بر روی محل های حفاری که در معابر عمومی برای استفاده از تسهیلات عمومی یا نصب انشعابات مربوط صورت می گیرد، باید یک پل موقعت عبور عابر پیاده با مقاومت و ایستایی لازم با عرض حداقل ۵/۱ متر با عرض پیاده رو و با نرده حفاظتی مناسب ایجاد شود. در صورتی که حفاری در خیابان صورت گرفته باشد، باید موقتاً پلی با مقاومت کافی و با عرض مناسب که به تأیید مرجع رسمی ساختمان می رسد، برای عبور خودروها ایجاد شود.

بیرون زدگی هریک از اجزاء سازه ها

بیرون زدگی حصار و حفاظ موقعت از قبیل حصار حفاظتی موقعت کارگاه، سرپوش حفاظتی، داربست و دیگر موارد، از محدوده بنای در دست ساخت ممنوع است مگر با رعایت مفاد بند های قانونی و شرایط زیر:

-الف: فاصله عمودی بیرون زدگی از روی سطح پیاده رو باید کمتر از ۲۵۰ سانتی متر و از روی سطح سواره رو کمتر از ۴۵۰ سانتی متر باشد.

-ب: درب ها و پنجره ها باید از داخل کارگاه به سمت گذر عمومی باز شوند

جلوگیری از سقوط افراد

قسمت های مختلف کارگاه ساختمانی و محوطه اطراف آن از قبیل پلکان ها، سطوح شیبدار، دهانه های باز در کف طبقات، چاهک های آسانسور، اطراف سقف ها و دیوارهای باز و نیمه تمام طبقات، محل های عبور لوله های عمودی تأسیسات، چاه های در دست حفاری آب و فاضلاب، کانال ها، اطراف گودبرداری ها، گودال ها،

حوض‌ها، استخرها و غیره، که احتمال خطر سقوط افراد را در بر دارد، باید تا زمان پوشیده شدن و محصور شدن نهایی یا نصب حفاظت‌های نزدیک‌های دائم و اصلی، با رعایت مفاد قانونی به وسیله پوشش‌ها یا نزدیک‌های حفاظتی محکم و مناسب و حسب مورد با استفاده از شبرنگ‌ها، چراغ‌ها و تابلوهای هشداردهنده مناسب و قابل رویت در طول روز و شب، به طور موقت حفاظت گردد.

در کلیه موارد فوق، چنانچه احتمال سقوط و ریزش ابزار کار یا مصالح ساختمانی وجود داشته باشد، باید موقتاً نسبت به نصب پاخورهای مناسب طبق شرایط الزامی، اقدام گردد.

بارگذاری بیش از حد ایمنی بر روی هرگونه اسکلت، چوب بست، حفاظ، نزد، پوشش‌های موقتی، سرپوش دهانه‌ها و گذرگاه‌ها و نظایر آن مجاز نیست.

برای جلوگیری از بروز خطرهایی که نمی‌توان به طرق دیگر ایمنی را تضمین نمود و همچنین برای جلوگیری از ورود افراد متفرقه به محوطه محصور شده یا منطقه خطر و نیز برای حفظ علائم نصب شده، باید مراقب یا مراقبینی در تمام طول روز و شب به کار گمارده شوند. بعلاوه کارگاه ساختمانی یا قسمت‌های ساخته شده آن در شرایطی که خطری ایمنی را تهدید کند، باید به حال خود رهاشود.

جابجایی و حمل و نقل مصالح ساختمانی از قبیل تیرآهن و چوب و همچنین ضایعات ساختمانی باید با رعایت مفاد بند‌های ایمنی صورت گیرد.

انواع خطاهای انسانی

خطاهای انسانی: به ۱۰ نوع اصلی تقسیم می‌شوند:

۱- بی توجهی یا فراموشکاری:

وقتی تمکز نداریم، بعضی چیزها را فراموش می‌کنیم.

۲- خطاهای انسانی ناشی از درک اشتباه:

گاهی قبل از درک کامل شرایط محیطی، فوری نتیجه گیری می کنیم.

۳- خطاهای انسانی ناشی از شناسایی:

گاهی در خصوص یک موقعیت، به اشتباه قضاوت می کنیم چون یا آن را خیلی سریع از نظر می گذرانیم و یا آن موقعیت به قدری از ما دور است که نمی توانیم آن را به وضوح تشخیص دهیم.

۴- خطاهای انسانی ناشی از کمبود تجربه:

گاهی به دلیل نبود تجربه، اشتباه می کنیم.

۵- خطاهای انسانی ناشی از بی تفاوتی به قوانین:

در برخی شرایط، رعایت قوانین را غیر ضروری می دانیم.

۶- خطای غیر عمد:

برخی مواقع به دلیل حواس پرتی و بی آن که متوجه باشیم، اشتباه می کنیم.

۷- خطای ناشی از کندی:

گاهی به دلیل تاخیر در قضاوت، کارها را به کندی انجام می دهیم و در نتیجه عکس العمل مناسب نداریم و اشتباه اتفاق می افتد.

۸- خطای ناشی از فقدان استاندارد:

بعضی از خطاهای به دلیل فقدان دستورالعمل و استانداردهای مناسب کاری موجود اتفاق می‌افتد. (استاندارد ۱۷۰۲۵ ویژه آزمایشگاه / استاندارد ۱۰۰۱۲ کالیبراسیون)

۹- خطای غیرمنتظره:

در مواردی خطاهای زمانی رخ می‌دهند که تجهیزات، مطابق انتظار کار نمی‌کنند ولی علاوه‌آن را تشخیص نمی‌دهیم.

۱۰- خطای عمدی:

ممکن است فردی عمدتاً اشتباه کند تا ضرری به سازمان خود وارد کرده باشد. (سوء تفاهمات شخصی).

در مجموع هر چند اشتباهات به دلایل مختلفی روی می‌دهند ولی اغلب آنها قابل پیشگیری هستند.

با توجه به موارد پیش گفته اما به نظر می‌رسد ایمنی در شرایطی محقق می‌گردد که رعایت موازین و قوانین گردیده باشد. گواینکه بسته به موقعیت و تحقق ایمنی و جلوگیری از بروز سوانح و حوادث می‌تواند منشاء دیگری هم داشته و از کنترل انسانی خارج گردد. به هر روی رعایت قوانین و دستورالعمل‌های ایمنی تا حدود زیادی تضمین کننده ایمنی افراد خواهد بود.

چک لیست ایمنی قبل از شروع عملیات نصب درب و ریل

۱. بررسی وجود روشنایی مناسب و کافی
۲. بررسی وجود برق موقت و ایمن در کارگاه
۳. کترل نصب صحیح و ایمن داربست
۴. کترل عدم وجود آب در چاهک
۵. کترل تجهیزات حفاظت فردی مربوط به نصب درب و ریل
۶. ایمن سازی محل ورودیهای چاه آسانسور جهت جلوگیری از سقوط افراد
۷. کترل صحت ابزارهای موردنیاز

چک لیست ایمنی قبل از شروع عملیات مکانیکال

۱. بررسی وجود روشنایی مناسب و کافی
۲. بررسی وجود برق موقت و ایمن در کارگاه
۳. کترل نصب ایمن قلاب سقف
۴. کترل عدم وجود آب در چاهک
۵. کترل تجهیزات حفاظت فردی مربوط به نصب مکانیکال
۶. کترل تجهیزات بالابری (جرثقیل، تیرفور و ...)
۷. ایمن سازی محل ورودیهای چاه آسانسور جهت جلوگیری از سقوط افراد
۸. کترل صحت ابزارهای موردنیاز

چک لیست ایمنی قبل از شروع عملیات الکتریکال

۱. کترل نصب صحیح تجهیزات مکانیکال (نصب صحیح گاورنر و پارا شوت و.....)
۲. کترل نصب صحیح تابلو برق (اتصال صحیح و محکم سیم و کابلها و....)
۳. کترل ارت و اتصال صحیح
۴. کترل تجهیزات حفاظت فردی مربوط به بخش الکتریکال
۵. کترل محافظه جهت جلوگیری از سقوط قبل از نسبت های دربهای
۶. کترل صحت ابزارهای بخش الکتریکال(سالم بودن فاز متر و.....)

چک لیست کترل ایمنی در حین بازارسی و تحويل کار

۱. کترل عدم وجود پل در مدارات ایمنی و حرکت نرمال آسانسور
۲. کترل تجهیزات حفاظت فردی مربوط به بخش بازارسی
۳. بررسی نصب صحیح کلیه تجهیزات مکانیکی و الکتریکی
۴. بررسی عملکرد کلیه سوئیچها و قطعات ایمنی قبل از تحويل آسانسور

شمرکتند:	شرح خدمات سروپس و نگهداری	سال :
نام پروژه:	شاخص آسانسور:	بلوک:
شماره فوارداد:	نامه:	مدت زمان فرارداد:
مدیریت ساختمان:	تلفن:	
ردی:	ش	رس (سروپس همچنانه)
۱		بازدید رونم کلکتروموتور گیربکس و پاتاچان های مربوطه.
۲		محصول اطمینان از عدم نشت و رونم ریزی موتور گیربکس.
۳		تعمیر کردن الکتروموتور گیربکس.
۴		بازدید از لذکه های اصلی و هرزگرد و شیارهای لذکه ها.
۵		بازدید مکنت ترمذاها و تظاهی ان ها.
۶		تغذیه کلشک های ترمزا.
۷		بازدید از لنت های ترمزا.
۸		تعمیر کردن چیزیک ترمزا.
۹		بازدید از کوپلینگ های الکتروموتور.
۱۰		محصول اطمینان از عدم برآرد و تعمیر لذکه الکتروموتور گیربکس و لذکه هر زکرد.
۱۱		بازدید از قرن موتو ره ها، معلقکردن و صحیح کلکترومکانیکال.
۱۲		بازدید کنترکتورها و رله ها.
۱۳		بازدید از محکم تابلو فرمان در محل استقرار.
۱۴		بازدید از معلکرد تابلو فرمان و تعمیر کردن آن.
۱۵		محکم نمودن اسلافات تریپل های فرمان و قدرت.
۱۶		کنترل معلکرد صحیح تکنول بار و تکنول فاز و فیوزها و بی مثال ها و مدارهای ایمنی.
۱۷		کنترل معلکرد صحیح ترمومترات راه امدادی فن موتو ره.
۱۸		بازدید از وضعیت موتو ره ها و جلوگیری از هرگونه استفاده غیر مجاز.
۱۹		بررسی مدارها و لریز های بیرونی در تجهیزات (در زمان اهربی).
۲۰		بازدید از گاورنر و اجزای آن و معلکرد صحیح آن.
۲۱		بازدید سیم بکسل های اصلی و گاورنر.
۲۲		بازدید از تابلو برق سه فاز شیبدی (اکلید سه فاز، فیوز فشنگی و مینیاتور).
۲۳		ایجاد کش ایج و مهده های باره موتو و گیربکس.
۲۴		بازدید از وضعیت استقرار لاستیکهای ضربه گیر زیر شناسی موتو.

ردیف	شرح	ردیف
۲۵	بازدید از عملکرد صحیح سیستم تهویه.	
۲۶	بازدید از لبله معلم‌های گریس خور.	
۲۷	بازدید و کنترل وجود عالمی هشدار دهنده.	
۲۸	کنترل روشنایی موتور خانه.	
۲۹	بازدید قفل درب موتور خانه و دریچه فرار.	
ب (چاه آسانسور)		
I	بخش مکانیکال	
۱	بازدید از اتصالات سر و نه زنجیر چیران و روپلینگ های زنجیر (در صورت موجود بودن).	
۲	بازدید از کتابخانه داخل زنجیر چیران.	
۳	بازدید از کلیه ادوات مکانیکال داخل چاه مانند برچم ها، پایه سونینج ها، فلکه گلورنر چاه، شریبه گیرها.	
۴	بازدید از رله های راهنمای کابین و وزنه شامل: پشت پندها، لقمه ها، تلاقافت و بلدها (در صورت نیاز شستشوی رله ها با گازولین هر ۶ ماه بکار).	
۵	بازدید از بنن سلف چاه (علایمی مانند ترک خودگیری و یا ناشستن بنن وجود نداشته باشد) (هر ۶ ماه بکار).	
II	بخش الکترونیکال	
۱	بازدید از کلیه میکروسونینج ها (حد، دور انداز، استپ).	
۲	بازدید از تراول کابل پیست های تراول کابل.	
۳	تعمیر کردن آهن ریانا.	
۴	روشنایی داخل چاه (چراغ های تولنی).	
۵	مرموب کردن سیپارا اندک کف چاه (جهت جذب ذرات گرد و غبار داخل چاه و پلیار روسی).	
۶	فستوتوی کنکات قفل ها (با اسرپری مناسب با تنیز) (هر ۶ ماه بکار).	
ب (گازان و قباب وزنه)		
I	بازدید از کلیه ادوات مکانیکال، الکترونیکال در تیزیر و روی کابین	
۱	کشش سیم بکسل ها و اطمینان از عدم زدگی و شکستگی و خوردگی و باز شدن یافته سیم بکسل ها و بازدید از سریکسل ها.	
۲	نتظیر کفکش کابین و وزنه و اطمینان از عدم لقی کابین و وزنه.	
۳	صدایگری کابین و وزنه (رفع هر نوع های غیرعادی)	
۴	بر کردن روغندهن ۱۰۰ و اطمینان از عملکرد صحیح روغندهن ها.	
۵	نتظیر و آوارکش لرزه گیری بالا و پایین کابین.	
۶	بازدید و حصول اطمینان از عملکرد صحیح کلید قطع کن پاراشهوت.	

ردیف	شرح
۷	بازدید از جمهه رویزنیون و کلیدهای مربوطه و بریز ان.
۸	بازدید از سوئیچ اورولود و قول لود در سورت وجود.
۹	بازدید از اتصالات درب کابین به سقف کابین.
۱۰	بازدید از عملکرد مکنت درب بازکن.
II	بازدیدهای داخل کابین شامل درستی عملکردهای STOP, DO, DC و فن و سایر کلیدهای درستی عملکرد کلید زنگ اخطرهای و روشانی اخطرهای (در حالت قطع و وصل برق) و سیستم هندراد دندنه.
۱	درستی عملکرد کلید زنگ اخطرهای و روشانی اخطرهای (در حالت قطع و وصل برق) و سیستم هندراد دندنه.
۲	درستی عملکرد کلید زنگ اخطرهای و روشانی اخطرهای (در حالت قطع و وصل برق) و سیستم هندراد دندنه.
۳	بازدید از آئینه و دستگیره و پاکتور و محکم بودن سقف کابین.
ت (عملکرد درب کاسپس)	
۱	بازدید از عملکرد صحیح مکاتنیم سر درب کابین همراه با کلیه ادوات ثابت و سیم بکسل، ریل ها و غیره.
۲	بازدید از عملکرد جزای ایمنی شامل، فرسول، سنسور فشار، کنتاکت و اطمینان از عدم انسال کوتاه هر یک از آنها.
۳	بازدید و نظافت شیارهای سبل، کفشهای زیر درهای.
۴	تنظیم درب ها نسبت به کابین (انطباقات عرضی نسبت به بالل های جلو کابین و شاقولی بودن درهای).
د (عملکرد درب های علقات الوماتیک (لولانی)	
۱	بازدید از کارکرد صحیح مکاتنیم سر درهای همراه بودن با درب کابین (وضعیت کابین سر درب کابین نسبت به قفل های علقات).
۲	بازدید از کفشهای زیر درب (اتصالات، سفوحه قلزی داخل شیار، سبل سلامت لنت با نمود مربوطه).
۳	نظافت شیارهای سبل.
۴	اطمینان از عملکرد قفل ها (کنتاکت دو شاخ درب-نر و مادگی-پالانین بانه دوم قفل).
۵	دیکتاورها.
۶	روان و بدون صدا بسته شدن درب ها.
۷	تنظیم فتر درب
۸	لئن نبودن شیشه ها و قاب مربوطه.
۹	اطمینان از پل نبودن کنتاکت های قفل ها.

شرح خدمات سرویس انجام شده

(توضیحات فروردین ماه):

کارفرمای: امضاء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات اردیبهشت ماه):

کارفرمای: امضاء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات خرداد ماه):

کارفرمای: امضاء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات تیر ماه):

کارفرمای: امضاء: تاریخ: سرویسکار:

شرح خدمات سرویس انجام شده

(توضیحات مرداد ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات شهریور ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات مهر ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات آبان ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

شرح خدمات سرویس انجام شده

(توضیحات اذر ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات دی ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات بهمن ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

(توضیحات اسفند ماه):

کارفرمای: اهداء: تاریخ: سرویسکار:

منابع برای مطالعه پیشتر

- مبحث دوازدهم مقررات ملی ساختمان، ایمنی و حفاظت کار در حین اجرا، ویرایش

چهارم ۱۳۹۲

- مبحث سیزدهم مقررات ملی ساختمان
- مبحث پانزدهم مقررات ملی ساختمان
- فصل چهارم قانون کار مصوب ۲۹ آبان ۱۳۶۹ با عنوان حفاظت فنی و بهداشت کار
- آیین نامه حفاظتی کارگاه ساختمانی مصوب شهریور ۱۳۸۱ شورای عالی حفاظت فنی وزارت کار
- آیین نامه وسائل حفاظت فردی مصوب خرداد ۱۳۹۰ شورای عالی حفاظت فنی وزارت کار
- آیین نامه ایمنی امور پیمانکاری مصوب سال ۱۳۸۹ شورای عالی حفاظت فنی وزارت کار
- آیین نامه ایمنی کار در ارتفاع مصوب بهمن ۱۳۸۹ شورای عالی حفاظت فنی وزارت کار
- دستورالعمل ایمنی داربست و کار در ارتفاع مصوب سازمان مهندسی و عمران شهر تهران
- دستورالعمل کار در ارتفاع، شرکت ملی صنایع پتروشیمی
- دستورالعمل نصب داربست، شرکت ملی صنایع پتروشیمی
- راهنمای کار در ارتفاع در سیستم مدیریت بهداشت، ایمنی، محیط زیست و کیفیت شرکت ملی صنایع پتروشیمی، مصوب سال ۱۳۸۷
- هندبوک ایمنی در صنعت آسانسور Elevator Safety Handbook ELEVATORWORLD سال ۲۰۱۰
- راهنمای ایمنی شرکت آریان آسانسور
- مقررات ایمنی ساختمان و نصب آسانسور - قسمت اول - آسانسور های برقی

شماره ۶۳۰۳-۱

• مقررات ایمنی ساختمان و نصب آسانسور- قسمت دوم- آسانسورهای هیدرولیک

شماره ۶۳۰۳-۲

Kermit Kraus Installation Manual • نوشهٔ Installation Manual

• جلد سوم و چهارم راهنمای جامع آسانسور و پله برقی تالیف مهندس ایرج فضیحی
و مهندس امید هاشمی

• ایمنی در صنعت پله برقی، تالیف مهندس فرتاش رزمجو و مهندس آنتونی آندون
اصول، مبانی و ایمنی در سرویس و نگهداری آسانسور، تالیف مهندس امیر خرمی
و مهندس آنتونی آندون